

Naribane misli

Golo življenje (1 -15)

Olja 1

Puno je ljudi, neki će si opet misliti da je sve što radim pornografija.. Ali svejedno dolaze. Šta ih vuče? Sigurno svi od njih gledaju porniće. Jao uvijek imamo kakvog stalkera. Sve ok dok nas ne napadnu po performansu... bolje da gledaju izdaleka. Dosadni su. Pogotovo su glupi sa svojim komentarima po internetu... Samska...kaj časa? Ma molim te...hahahahaha. Kasniš.

Ful mi je drago kad vidim mamu i tatu na svakoj svojoj premieri. Dobro su me odgojili. Navikli smo se jedni na druge. Sami su si krivi da su me gurali u to područje performativne umjetnosti. Dobro da Hoffer i po zimi prodaje tikvice i krastavce. Mrkve su ful tvrde. Dobro da nisu mekane, to bi bilo zajebano ribati. Ako uzmem veliku mrkvu duže ću biti na istoj poziciji, sačuvati ću ih za poslije. Tikvice i krastavce koristim za odmor. Mrkva je stvarno teška, pogotovo ako je velika. Dobro da sam si našla tipa koji me zna zadovoljiti. Pa ne samo to, čak je i dobar u duši. To je danas rijetko. Na kraju je sve ispalo kako mi je baka rekla da će biti. Ona je dedi rekla da, samo zato jer ju je svaki dan pecao, bio je dosadan i isplatio se. Možda imam ful visoke kriterije. Ma boli me kurac, neću si dozvoliti sranja u životu, iovako inoako će ih biti dovoljno bez da ih sama biram.

Ide mi na kurac kako odgajamo djecu! Kako je moguće da 120kilski 24godine star muško pusti govna u wc-u, i onda se još ljuti ako mu kažeš da počisti. Većina ljudi koji na van izgledaju top su doma takve svinje... sigurno imaju problema sa sobom... mislim da bi svako trebao imati psihiatra, ili barem psihologa.

Fak ti krastavci su toliko mokri, sve je mokro, moram pazit da ne napravim špagu. Osjećam se kao da sam prilično gibčna. Imam takav osjećaj da bez problema mogu staviti noge iza glave, napraviti špagu, a onda kad probam zapne mi negdje kod vrata. Ne usudim se. Ful su me boljele prepone kad sam u Tiffaniju iz skoka završila u špagi. Kad pijem alkohol se lakše prepustim gimnastici.

Nekad sam voljela gimnastiku.

Kako je čudno biti dijete. Mi ljudi nismo normalni. Žao mi je biljki. Idu mi na kurac oni ljudi koji kao vole životinje, ili su kao vegani pa onda svojoj mački daju Whiskas, a nije im žao tih životinja koje su poginule i bile uzgajane da bi njihove mačke predle... jebemu mater, tako mi ovaj svijet ide na kurac. Ne možeš biti na miru ni da hoćeš... i onda još i Greta.... pa stvarno nismo normalni... Ništa tu nije čisto i nevino.

Kad sam bila mala imala sam iste osjećaje kao što ih ona prikazuje. Možda sam bila problematično dijete, ne da bi se tukla, ali disleksija, ateizam i ostala djeca su me odvušla kod psihologa. Najbolje mi je bilo kad bi mama došla po mene kod logopeda i za nagradu mi kupila mali prsten.

Oh, boli me ruka. Opet ću imati cijelo desno rame u kurcu. Valjda će me Andrej izmasirati poslije performansa. Pa ne minutna masaža. Ovaj put zaslužujem više. Ako ne bude htio uzeti ću tenisku lopticu. 15 minuta sa njom i rame je riješeno! Jebem ti opet sam se porezala. Imam ruke kao da radim na selu svaki dan komпам krompire... taman da se zacijele rane pa se opet stavim u situaciju da ih imam. Možda sam malo mazohistična.

Lijepo mi je vidjeti da u ovome nisam sama. 6 nas je golih i sat vremena ribamo. Zanima me kako bi reagirali iz Ministarstva Kulture ako bi nas gledali. Neki ljudi uopće ne razumju neke akcije. Imam podijeljeno mišljenje o Marini Abramović, ful mi

ide na kurac da se ljudi iz nje zajebavaju I da ne obrate pažnju na njene osjećaje, ali mi isto ekstremno ide na kurac kad je toliko slave i hvale, to je pretjerano. Isto i sa Gretom. Pa i Žižek je isti. Kad sam pročitala članak u Mladini da Žižek ful voli ženske kao što je Greta, bilo mi je žao da nije sudjelovao sa nama na ovom projektu. Baš bi me zanimalo kako bi si on protumačio to što radimo. Bi li me zadovoljile njegove misli ili bi se moje mišljenje o njemu drastično promijenilo? Neznam i neću ni znati. I zbog toga mi ful ide na kurac. Samo bi sve jedno voljela da barem jednom dođe pogledati.

Glupo mi je to da samo ljudi iz kulturnih područja prate kulturne evente... jao zajebala sam se! Taj položaj je najgori, sutra će me i vrat boljeti, a to je bolje da se ne masira. Izgleda mi kao da cure uživaju. Ok možda ne baš da uživaju, ali dobro im je. Dobro im ide, sve su ušle u Goli Život sa ful energije i čine mi se zadovoljne, samo nisam sigurna da razumju to jednako kao i ja. Ma nema veze, valjda im to ima smisla, inače nebi bile oko mene i ribale. Hahahaha, neznam kako bi reagirala da mi neko prepriča da je bio na takvom performansu.... ful je bitno kako to radimo. Izabrala sam dobru ekipu.

Zadnja tikvica, moram požuriti da je Kristina ne uzme prije mene. Treba mi malo pauze za desnu ruku. Samo ne mogu nastaviti sa lijevom. Lijeva je moja debilna ruka. Trebala sam na vajama ribati samo sa lijevom, možda bi je naučila i postala bi sposobnija.

Žedna sam. Dali se samo ja toliko znojim?? izgleda da da... Skoro svi u mojoj obitelji se konkretno znoje. Baka uvijek ima krpicu da se briše. Ful je simpatična. Ne čuje i ne vidi najbolje, ali ponekad imam osjećaj da osjeća nešto što drugi ne, recimo kao pas, kad osjeti da nisi najbolje volje, pa ti priđe I druži se. Moja baka i ujak su moji psihoterapeuti. Kad sam najgore, dovoljno mi je 20 minuta kave sa njima i poprave mi raspoloženje.

Još malo...

Orgija na kraju mi je najzabavnija. Anita uvijek ima neke otkačene poze. Sve cure su super. Drago mi je da sam upoznala Enu. Lijepo je vidjeti nova lica.

Kako bi bilo dobro da sa ovim performansom idemo na gostovanja. Moram pisati onoj kustosici iz Pompidoua. Nikad neznaš... možda je sljedeći Naked Life u Parizu...hehehe. Pa sviđala sam joj se kad je vidjela buket. Rekla je da je poetično. Trebam čim više ići na gostovanja. Pa trebam se prijavljivati na raspise. I trebam si napraviti web stranicu. Svako to ima. Ful mi se neda. Nije to neki velik posao, samo mi se stvarno neda. Radije ispečem tortu. Čokoladne su mi malo dosadile. Želim eksperimentirati.

Ponekad mi je žao i mislim da sam zajebala da nisam diplomirala medicinu... ili mislim da bi mi ponekad bilo puno bolje ako bi bila recimo kuharica...ili ako bi radila u turizmu, kao moj brat. Pa vikend na moru imam, još da ga sredimo i onda kreće najam. Pa će stizat pare, nadam se... moramo to reklamirati kao robinzonski turizam. To je sad točno to šta ljudima treba, da su uprirodi, bez vode i struje.

Previše smo komotni.

Mama mi uvijek govori da sam ja hipersenzibilna, i da zato imam problema sa određenim stvarima, ponašanjima ili ljudima.. ja sam isto počela vjerovati u to. Neznam dali drugi razumiju moje osjećaje.

Juhuuu, nema još puno povrća, još malo pa tuš. Valjda voda nije previše hladna. Sve ćemo se razboljeti. To je uvijek tako kad se skidamo gole. Neplaćeno bolovanje...strah me je kako ću izdržati porođajni, a samozaposlene je to jeba.. Glupo bi izgledale sada ako bi imale kostime. Uvijek sam rađe gola nego obučena, osim kad je hladno. Onda sam lako gola ispod krznene bunde.

Jao sve je tako sklisko, i smrdi. Jedva čekam isprati to sa sebe. Popiti ću bakinu medovaču, za grlo da se ne prehladim. Sve ćemo je popiti! Moram se naučiti to raditi. Danas ću se malo napiti. Nisam dugo. Pa i dobra je prilika! Moram.

Naked Life Monologue

this is shit, this is a real shit, drkam, drkam, drkam, korenček sem, korenček tja, bučke. bučk ne maram, sploh pa ne kumar, so preveč mokre. korenčki so mi bolj vseč, trdi, pa sladki. komaj čakam, da pride part, k si bom loh koren u usta dala, kar dva bom, da bo večji žur. u pičku mater spet sem si zgrejta prste, a bo kri. kri jebemu, ta skoz sili ven, en je enkrat reku, da je kri ujeta v naših telesih in sili ven, brbota v venah, hoče na svobodo, dihat, pol so pa vojne, pol se pa koljejo med sabo, pa žile si režejo, zato k njihova kri ne prenese, da je ujeta. kaj če so ble včasih vse krvi tega sveta namest vode v potokih. pol smo jo pa na silo ujel, vzel zase. udomačil. tko k pse. živalske pokveke. brez svobodne volje. a sem psici dons dala tableto, al jo morm jutr dat? fak, zakaj si tega ne morm nikol zapomnit. mačko bi mela, sam psica jo bo hejtala. darling, the way you are living you shouldn't even have a dog. ma koji kurac, tega ne smeš, unga ne smeš. a se mi ful trebuh vid? pizda, morm najt položaj, da nau tko očiten. lej jo prasico suho, nabildano, sedi tam na na stolu, oblečena. jebi se, nehaj me gledat, pač ne mormo met vsi radiatorje. kurac. kurac u usta. a dej nehi. sam na fuk spet. lačna sem. mogla bi neki pojest, pizda, sam nisem hotla, da ne b bla še bolj v trebuh. hope that at some point one of the girls will come and grate the fucking carrot in to my mouth. kdaj morm jutv vstat? aja, fuck, I have a free day. it is going to be a good day. a veš, da sem kr mal srečna. mal me boli vse, ampak pizda, dobr mi je. sam mal smrdi. po tej fucking naravi. magdalence varianta. tko je smrdel k smo prasce futral. pa kure. pi pi pi pi jih je klicala prababica. mater je bla luškana. stara je bla. z uvelo kožo. k sem ji dala lubčka na lička je njena koža kr mal u usta šla. taka porozna, odlepljena od mesa. kakšna bom jst k bom stara. nočm bit stara. hočem bit mlada in lepa. priložnost zamujena ne vrne se nobena. hashtag life. life is a bitch. dajlat, dajlat, dajlat, pol si kej vredna. pet ur maš dost spanja, dej nehi. pa kolk dnarja bi še rada mela? kaj pa boš z njim. kurac, jst rada delam, ampak faking tud rada uživam. na polno. jebite se, jst mam rada fine hotelčke s poširanim jajcem s črnim tartufom za zajtrk. pa me ubijte zarad tega. ker se mormo fakin na tej sceni delat, da ne rabmo nč in prezirat ugodje. sami se postavljamo v položaj trpečih umetnic in umetnikov. tist je vreden neki, k dela, k ma mastne lase in nikol pobrite pizde. ker to je kao real, tko je kao true. zame pa art mora bit beautiful. in beautiful zame je tud pobrita pizda. so rekl da smo lepe, ampak k tko rečejo, se pa pol takoj neumno počutim. želim si, da mi rečejo, da sem lepa, ampak naj takoj zraven, al pa na prvem mestu rečejo, da sem pametna. Auuuuuu auuu auuu auuuuuuuu bi zdele na ves glas, kr tko za hec tulila k volk. sam ne, tud tle so pravila, bom pač grejtala dokler nau zmanjkal materiala. itak grejtam že cel lajf. za male pare. žejna sem. skoz sem žejna. kwa če me bo lulat. ne bo. zdrž, zdrž, zdrž. bod vesela, da maš službo. kaj če ti privat life. rada se mej, pa velik se smej. odpri oči, pa piskaj u flavto k zmešana k bo cajt za to. po predstavi pa čik pa pir.

Anita 1

what shall I take, carrot or something green? ok, I will sit down here.

fucking hair, I can't see anything.

this position is not all right, my hip will explode.

reka mi juz odpada, a to dopiero poczatek

co by tu teraz zrobic, ok,zawiaze sie w precel. kuźwa,, zapomniałam zadzwonic do mamy.

Oh, Kristina has some spots on the ass.

Tomorrow I will go to centrum za ponovne uporabo.

how am I gonna pay this fucking pension contribution? they fucked me up completely, stupid Adria.
chyba robi sie ciut nudno.
oh,I love this position, Jesus, Olja, this one looks really nasty.
My hand, nie dam rady, trzymaj się dzioucha!
hmm,I have to borrow money from my mum, I don't know what else to do, fuckin Adria
I cannot ask Tomek again.
I will stand stiff now and look ahead, like a member of some fashist group. I'm gonna kill this carrot, palce! uwaga na palce.
Ile tam jeszcze zostalo tych warzyw?
Pójde jutro do second handu i kupię jakas koszulke z dlugim rekawem,
No i potrzebuje nowych majtek.
I need new penties, desperetly.
I really do have skinny legs. I will stand next to Olja, for the sake of contrast.
this looks a bit like a rape, that's no good.
Kurde, nie mam juz sily w rece! what else to do, which position?
ok, my hip will not stand this one.
Look at them,what do they think?
I have to get this fucking refund from Adria. Jestem kompletnym bankrutem,!
Sara looks good in this haircut. Ena too. I need to cut this fringe.
Jak ona zrobiła tę pozycję? my hands are too short. pity I cannot do the split anymore.
shall I write this application? have no more ideas, maybe some project with homeless people? or project with ill people?
no more ideas, pojma ni mam.
what the fuck is she doing? Jesus, I love this job!!
Don't be afraid, just look them in the eyes.
I really don't know what to write in this application, maybe I should not push it, fuck it.
ile tam tego zostało?? This guy looks quite bored. Let's speed up.
it's insane but it's fuuuuuun, trzyj Anita, trzyj! Trzyj, trzyj
jak sie mówi 'inevitable' in slovenian?
I need to pee.
jak to sie mowi? nieuchronnie, inevitably, inevitably..I have it written in my notebook
Application,the deadline is till trzynastego, I need to seat down and think what to write, musze sprawdzic nowe open calle. Siku! siku
melancani or cucumber.ogórek,.Kumarice...aha, neizbezno!
Mam ich wszystkich w dupie, I hate flixbus. They will not give my money back,bastards. nisem tega pricakovala.
my poor pussy, it's completely red. And wet. Hope they don't see it.
look at them, straight in their eyes! wyuzdane baby! let's make an orgy now,
where to put my leg? I really need to pee, hold it woman!
my elbo..this floor is killing me. Ok, I will go on my knees and stick my ass up,
hope no one will get offended. Where Anja has face? Try not to laugh..Matko boska,
I'm not sure if they really want to look at my asshole. Thanks god I'm not alone here!. Zaczyna śmierdzieć,
Empty account, empty wallet, I need to find some job, anything, quickly.
Kristina looks very elegant. Porn drama, Tarantino would love it. My hand is completely dead.

nakedlifemisliena

Desni misic mi se razvija nevjerovatnom brzinom.
Kako je teško ljudima koji rade u kuhinji. I na kraju svi samo pohvale šefa, a ostalo osoblje koje se najviše namuci nula bodova.
Preduga mi je kosa. Ništa ne vidim.
Zašto još uvijek nisam dobila onaj mail?
Ovo je prejako.
Bolje uzeti veće komade. Mali komadi su zajebani.
Moje tijelo daleko pametnije od mene. Ono zna. Ono šalje jasne signale.
Aaaa nova pozicija.
Jebem ti Adriu koja mi je zagorčala život.
Mislim da bi se ovo Miranu baš svidjelo.
Da li je bolje reći osobi da si ljubomorna ili ne? Jede mi se meso.
Rad je stvorio čovjeka. Mnogo se više znojim gola, nego sa odjećom. Ili me se čini
Jer sad više osjetim znoj? Volim znoj, ne volim smrad.
Srecom ovdje svi mirisu. I ovaj miris gratinga mi postaje sve draži. Great grating.
Kako se taj glagol mijenja...grating, grated, grated?
Nadam se da se necu okliznuti. Sjećam se kad sam se prvi put javno okliznula i pala
kada sam išla preko scene na školskoj priredbi. Sjećam se i kad sam otkrila
masturbaciju i redovno trčala kući nakon škole da nastavljam sa istraživanjem.
Jednom sam se tako okliznula na stepenice i potpuno polupala koljena. Bila sam
uvjerena da me je ti Bog kaznio.
Treba malo Brže. U kojoj poziciji mi je najdraže? Stalno se vraćam na ovaj zid.
Izgleda da mi godi potpora.
Rekla je da će poslati video krajem sedmice, Kako očekuje da počnem sa radom
...ne razmišljaj sad o tome, sad radi. Evo autocenzura je opet tu. Samo je pusti...ne
daj joj na važnosti.
Kako su kompleksni smiješni. Potpuno se fiksiraš na jednu stvar i daš joj svu svoju
energiju...i ona raste i raste.
Najdraže su mi tikvice. Super mi je što ova se ova hrana ne baca. Želim kućnog
ljubimca...but I can't commit. Hude pozicije. Ne lutaj. Volim ovaj
trenutak.
Crvena koljena i crvene guzice.
Kako su ženska tijela lijepa. Čudovita.
Ova tijela su slobodna. Bez stega. Glave se okreću, a tijela se pozdravljaju.

Ok počasi

Ok počasi. Počaki, da se vsi postavmo. Tri, štiri, zdaj. Sam, da me ne bo spet krč.
Če me prime krč bom probala spet z levo. Sam leva je res debilna, osnovnega gor
dol giba ne zna, človek bi mislu, da sem skoodinirana. Pa nisem. U resnici mam
totalno neravnovesje. Nabildala sem desno roko od tega ribanja. A lahko pogledam
publiko? Ne. Zdej ribam zase. Kao, da nobenga ni. Sam so. In gledajo. A gledajo
mene? Ker, če me ne. Evo krč. Ok bom probala z levo. Leva je res leva. Sam počasi,
da se ne urežem spet. Kaj delam? O pizda. Drkam. Ribam. A ni to mal preveč. Dobr,
da mama ne hodi več na predstave. Vedno je tok žalosta, ko sem gola na odru.
Kako da mi ni nč nerodno, pa da pustim, da se neznanci naslajajo na mojem telesu.
Tem mojem telesu. Pa sej se ne naslajajo. Glej jih. Ampak me mal obsojajo a? A
koga to rajca? Če bi jst to gledala, bi me mal. Men včasih kr mal paše. Včasih celo
ful. Morm najt kako novo pozo. Zanimivo. Noge narazen. Ne to sem že. Opa, skor bi
padla. Lej Anito, kok je spet smešna. Hahahahaha. Kumara al bučka. Isti kurac. Sam
mal pavze od korenčka. Ful je trši. V kot grem. A gremo cuzat vodo iz akvarija?
Kako to ribežn drži? Pa pizda a nismo zmenjene da ribamo, kot da drkamo. Drkamo!
Drkamo! Drkamo! A je moja pizda lepa? Olja ma ful lepo pizdo. Sara tut, pa Anita

tud. Ena jo neki skriva. Pizda je res specifična. Zraven riti. Čaki kako sem izvedla uno pozo zadnjič. Fak korenje mam v očesu. Hm kdo sem jst, če delam to kar delam? A mi je kej bedno? Ma kurac bedno. Paše! Paše poslat vse u kurac in ribat. Drkat. Vse bomo zribale. 25kil sveže zelenjave. Krč. Leva. Glupa leva. Ne! Ne gre. Ko se mal ogrejem bo krč popustil. Kaj oni razmišljajo ko me gledajo? A jih res to nič ne rajca? Če mene rajca. Ona se sigurno zgraža. Naj se zgraža. Njega pa rajca. To so tisti, ki pridejo gledat predstavo, ker smo gole. Drkiči. Men so drkiči kul. Ko sem hodila v baletno šolo, je bil za vsakim vogalom kak. Me smo se čist navadle na njih in njuhovih mejnih

rdečih kurcev. Prvič je blo mal srašljivo. Pol pa sam še smešno. Ko smo slišale »Pssst« izza vogala smo že vedle, kaj nas čaka. Včasih smo pogledale in se režale, včasih kej zabrusle nazaj. Včasih smo ble pa tok utrujene od treninga, da nismo niti glav obrnile. Kurac je smešna zadeva. Pizda ni smešna. Pizda je resna stvar. Ona ne štrili tko smešno v zrak, kot kurac. No, Zava ma res lep kurac. Lep, velik, nikamor ne štrli. Razen, ko mu ga fafam. Ful dolg že ribamo. Sigurno je že pol ure mimo. A gremo cuzat vodo iz akvarija. Grem zraven Sare. Zdej bom gledala publiko. Fak kok mam še za naribat. Pizda je zraven ritne luknje. Na smeh mi gre. To gibanje telesa, v naporu užitka, mene to rajca, jebi ga. A njih res to nič ne rajca? Mene rajca, ko pomislim na ta prizor. Če je ena od nas obrnjena stran od mene, da lahko vidim samo telo od zadaj, kako se matra. Tko kot je Sara velikrat. Gor dol, riba in drka. Po tem performansu, mam še dve ponovitvi plesne predstave. Plesne. Kjer ful plešem, zakaj

že? Zakaj ne pošljem vsega tega u kurac. A mi je res treba vsega tega? Lahko bi sam še ribala. Noga gor na steno. Glej v publiko in ribaj. Drkaj. Ribaj. Gor dol. Ribaj. Grem se namontirat za orgijo. Če se prva uležem na tla, bodo vse ribale nad mano. Juhu! Noga sem, noga tja. To je v resnici ful žur. Mene totalno osvobaja. Padem v neko luknjo, kjer se mi zdi, da lahko počnem kar hočem. To je moj prostor, to je moj čas. In ribam, zmeljem. Kok komposta. Sigurno se čistuni spet zgražajo, kako mečemo hrano stran. E pa je ne. Vse odnesemo kuram in svinji. Sam, da svinja ne je tega sranja. Škoda. Ko bodo zaklal to svinjo, bom dobila srce, za svojo predstavo. Celo, nerazrezano, od svinje, ki jo poznamo. In spet se bodo zgražal. V imenu umetnosti, lahko delamo vse a? Zgleda da. V preval grem, sigurno je to poza, ki je še nisem. A sploh ne morem. Jebemti, očitno mam pretežko rit. Ne, ne dam se. Boki gor, noge za vrat. Sej lahko najdem ravnotežje v tej pozi. Če se čist sprostim je najboljš.

Pol mi misli tečejo brez cenzure. Nič. Nič. Sam telo, ki riba. In odpadki, ki jih proizvajam. Prazno. Kaj delam? Kaj delam? Še trije korenčki.

anjakoribamisli

Mogoče bi mela manj problemov v lajfu, če bi bla globalno razumljena. Mogoče je moj problem v tem, da razmišljam po slovensko. Uuuu double meaning. Čeprav tole ribanje ni glih »slovenska« folklorna umetnost. Me prov zanima kaj dogaja folku. Čak, da pogledam kako faco. Večinoma se režijo, ker jim je nerodn. Vsi kao ful sproščeni okoli seksualnosti leta 2019, v resnici pa še zmer totalen tabu, v resnici smo pa konzervativni, ko... ne vem, ne spomnim se dobre primerjave, pa nočm kr neki rečt, da ne bo bedno.. Al se govori o seksualnosti na banalen, oštarija način al pa se govori na totalno hladen, distanciran način kao mi smo nad tem. Kurac, jst sem pa rada v tem, rada čutm, globoko! Globoko na kurcu in ja, če smo že pri kurcih tud globoko V kurcu sem velikrat... Kok v publiku jih razmišlja, da sem v tem trenutku verjetno res bolj v kurcu, ko gledajo moje shirano telo. Grem stavit, da namesto, da bi gledal moje performativno dejanje ribanja, ugibajo al mam samo anoreksijo al tud bulimijo. Kar naj ugibajo. Še en tabu. Lej jo Anito, nastavlja mi

šupak, čak, dejva duet! Tooooo! Legenda. Huda mi je tale Olja, hude so mi njene ideje. Nisem mogla bit velik na vajah, upam, da ni jezna. Tolažim se s tem, da performans itak ne sme bit zvađen. Ojoj, če mi kdo slučajno bere misli, bo zdej vedu, da smo vadle tole ribanje in vse. Pol nismo nobene performerke. Kao. Kurc jih gleda. Ne performerke. Ampak tiste, ki mislijo, da to nismo. Kok me zebe. Mene skos zebe. Tud, če bi bla debela bi me zeblo, vem. Zdej sem se spet spomnila na izvide od zdravnika, fak, res sem v kurcu... ne razmišljaj zdej o tem, zdej delaš umetnost, zdej nimaš bit kej boga in bolna, to ni za na oder. Moram se mal zredit, sej sem se že, v enem tednu sem dve kili nabacila. Groza se mi zdi. Super, en korenček bom pohrustala. Obožujem korenček. Mogoče bi loh kakega spizdila za domov. Upam, da ne bo mami kake fotke vidla v Mladini al pa kje. Čeprov ona ne bere Mladine, fotr pa... o fak, zanč je mami pri frizerju v eni od teh rumenih revij vidla na pol strani eno mojo golo fotko iz neke predstave. Skor jo je kap. No, to fotko je vidla še cela moja vas. Rada se posvetim eni pozi, ne morm hitr menjat. Vidm, da Sara zlo hitr menja. Pa pazim, da si nebi poribala lulike. Zadnjič sem si jo in me je pol peklo, ko sem si jo ribala doma. Na konc vedno mal pojem te zelenjave s tal. Vedno rada jem hrano z odra. Mal mi ji je škoda, mal se mi zdi pa tud adrenalinsko. Še bl me zebe. Dej poribajmo že to zelenjavo. Ljudem je pa kr dobr tole gledat, lej jih. Pomoje jim diši po solati. Ženska rastlina, hahaha, Olja genialno. Najboljš mi je, ko sprot, ko sem na odru šele ugotavljam kakšne vse asociacije proizvajajo te slike. Kje je kaka bučka, te so bolj mehke. Od korenčkov me že boljjo roke. Loh bi pa po francosko razmišljala. Čak ulegla se bom. Ooooo mal pavze. Nočem preveč pičko kazat. Če pa tip kurca kaže, pa ni noben problem. Ženska je pa takoj kurba. Na živce mi gre to. Slovensko prov slovensko je to. No, če pa ne bi bla v Sloveniji pol pa to, da se slečem ne bi blo nč posebnega. Tko da. Vsaj neki. Vsaj neki posebnega sem, če že ne štekajo kaj je mesič tega, ko se v določeni situaciji slečem. Hm, kok svojih misli, bi morala cenzurirat, če bi postale javne... Al pa kok misli morda že samocenzuriram, preden jih sploh pomislim. Moja mami mi je vedno govorila, da ne smem grdo mislit. Kaj šele grdo govort. Sploh pa ne o mrtvih. Nisem štekala. Če ti nekdo nardi pizdarijo, mu povej. Lepo al pa grdo. Živmu al pa mrtvemu. Ponavad je grdo. Smrdim, po poteptani zelenjavi. Mam probleme z izražanjem nestrinjanja ja, zato pa se žrem, samo sebe, dobesedno, hiram. Se ribam, ja vsi me drkajo in pol se še sama drkam. Kje pa je orgazam!! Gdje, jebote! Ko bi vsaj bi bil. Pol bi blo trpeljenje neki vredno. Ribam, ribam, ribam... ti boš pa doma ostala, ti boš pa doma ostala, ti boš pa doma ostala, suhe žemlje ribala... ooooooooo fak sploh se nisem še nikol zavedla kok je ta pesmica perverzna. o šit!!! to sem zdele poštekala. On zapoje, jaz pa pojdem na gorenjsko, trikrat, tja na gornje štajersko. Dalje: Nihče drug ne pojde z mano, spet trikrat ponovi in potem doda .. razen drobna ptičica. In na koncu še; ti boš pa doma ostala, ti boš pa doma ostala, ti boš pa doma ostala, suhe žemlje ribala. Ja itak, svojo suho žemljo si bo morala šprudlat. O pokvarjenci slovenski. No, to je slovenska folklor. Pa je vsen ribanje notr. Živela slovenska kultura. Jaz pa v njeni službi. Lačen umetnik, je dober umetnik. Zadovoljen umetnik nima razloga za ustvarjanje. Kaj bi umetnost brez problemov. Tud tega prizora ne bi blo, če bi bla vsa zelenjava že zribana. Če bi nam jo rekviziterji sam nastavli. No, mi nimamo niti rekviziterjev. V bistvu sem vedno nervozna, ko mi rekviziterji naštimavajo predmete za predstavo, mam obsesijo, da jih vedno še v nulo sama preverim. Za vsak slučaj. Pol pa eni mislijo, da ne spoštujem njihovega dela. Naj mislijo kar hočejo. Kdo pa mene vpraša kaj si jst mislim. No, Olja me je vprašala kaj si mislim, ko ribam v tem prizoru in če lohka to v spis napišem. Zdej bo pa več ko pol ven fuknla, sej vem. Jebiga. Nikoli se ne bo mogla celovito izrazit temu svetu. Ampak si bom pa dons dala duška. Da se zribam do amena.

Ena 2

Valjda neću pogriješiti akcent. Diši i budi tu.

Volim svoju biljku. Živa je, kao da me konstantno škakilja.

Uhvati pogled. Predji na drugog. Ne predugo, ne prekratko. Predji na drugu. Uhvati pogled.

Pozdrav. Predji na drugog. Uhvati mrkvu.

Zanimljiva publika. Ne znam na osnovu čega to zaključujem. Valjda zato sto su mi sve polu poznata lica. I ponovo svi dodju na premijeru. Svi se načičkaju, Umjesto da se rasporede. Premijere prepune, a moliš ljude da ti poslije dolaze. Ma šta serem. Ja prva volim otici na premijere. Predobro je da je puno. Ljudi su dobrovoljno izdvojili sat vremena za kolektivno iskustvo. Još kad bi si svi sebi dopustili da ga dožive.

Kad bi svi otkočili. I to se valjda uči. Znam li Ja odkočiti?

Kako Volim tikvice.

Mozak mi je zablokirao. Koju pozu? Radi varijacije na temu drugih.

Ribam, ribam, ribam znoj mi kapa s čela. Krevet spremim bolje nego baba iz hotela.

Ponovo nenormalni znoj. Zasto toliko intenzivno ispustamo znoj iz pazuha? Zasto ne iz nekog drugog dijela tijela? Npr iz pupka? Pupak i viljuška su mi dvije najsmiješnije riječi. Pupak I viljuška. Leblebija je na trećem mjestu, a podjednako je smiješna i na slovenskom čičerika.

Kako je dobro kad smo usklađene.

Postaje mi sve ugodnije. Tu je još uvijek strah od pada. Večeras se kliže više nego obično. Sve je vlažnije. I zrak i pod i mi.

Kraj, zašto ne idemo u publiku?

Uhvati Oljin pogled.

Ove spontane situacije u kojima trebas biti prirodan su mi uvijek najneprirodnije.

Fuck kakšna gužva, kok ljudi

Premierska publika. Večina s prestrašenimi obrazima. Jaz res slabo berem ljudi. Še posebej te v publiku. Vau kakšen mir. Všeč mi je, da se lahko tkole gledamo iz oči v oči. Da oni gledajo mene in jaz gledam njih. Brez prepada. In bolj ko ribam, bolj smo skupaj. Danes ful drsijo tla, od vlage, ki jo proizvajamo z dihanjem. Pa od švica. O lej gospod, ki rad hodi na naše gole predstave je v tretji vrsti. Zelo blizu. Tko, kot ko sem imela Srce v Škucu. Naliman je bil name, ko sramežljivo dete. Ribam brez drame, ribam zase. Krč me je v desno roko. Zdej je pa res nabildana roka. Tko kot pri mladih mamicah, ki konstantno nosijo svoja deca. Na joško, pa kupčke podirat, pa pazi to pazi ono.

Jaz si včasih želim, da bi bla mama, ampak se takoj za tem vprašam tut, a si moj otrok želi bit moj otrok. Kaj bo on mel od mene? In kaj bo mel od tega sveta? Al naj rodim malo vojsko kritičnih, razmišljujočih bitij, ki bodo obrnile svet v kaj bolj smiselnega? Men se zdi to ful velika odgovornost. Pa porod! To me tut straši. Da neki pride iz mene, da se stisne ven skoz ta organ, ta mejčkn organ? To me fascinira. Jst tuki ribam, pa se raztegujem, pa drkam. Ampak ta organ lahko iz sebe zriba novo bitje. In to bitje riba dalje. In pol se pogovarjam in opazujem te ženske, ki so mame, pa delajo na svobodni sceni. Kako to njim uspe. Tko logistično, pa finančno? A pol še mal bolj gagajo, še mal bolj ribajo? Ker je pač nujno. Ribam, drkam. Kakšne ogromne korenčke je Olja danes kupila. Take premierske. Grem v publiko, zdej je čas. Nežno, hop gor na stopnico. O Oljina mama. O in oče. Drkam, ribam. Evo Oljina mama je tut mama. Mama dvakrat. Slikarka. In zdi se mi, da je ponosna na Oljo, da zdej riba in, da mi ribamo z njo. A si je predstavljala to, ko jo je nosila, ko jo je ribala ven iz sebe in ko jo je naslanjaja na svoje joške? A si je moja mama predstavljala, da bom ribala tuki v moderni galeriji? O ne! Ona si želi, da bi ji

dala vnuke, da bi mela tut jst svojo družino. Da sem tut jst mama. Pa sej jo čist razumem. In ona se zelo trudi razumet mene. Drkam. Drkam, drkam, ribam, ribam za lajf. Ribam, da lahko ribam še naprej. V drugih predstavah, na drugih festivalih. A nas ma ta publika že dost, a bi oni kej drucga?

Ful je še kumar. Kumare so prijaznejše od korenja. Mehkejše. Pa pizda to traja že celo večnost, da ni Eduardo mal zajebu? Al pa fura on svoj džiro, pa nas bo pustil v tem ribanju, dokler bo hotu. Opa sori, moj korenček pada po tvoji lepi jakni in jeansu. Lahko umakneš, če ti ne paše. Ampak jst bom zdej zribala tuki, pri tebi. Lahko me gledaš. Ne res, ne se mi umikat, čist mal prostora rabiva jst in moj korenček. Gor dol, gor, dol, gor, dol...

Zdej smo pa tko kot en spektakularen metal bend. Ac dc sodobne performativne umetnosti, sam, da nas žal ne pride pogledat 50.000 ljudi ampak 150. Ampak, bi bil pa to zanimiv svet, če bi nas gledal 50.000 ljudi. In bolj ko bi ribale, bolj bi se folku trgal. Drkamo, drkamo, ribamo. Menjam poze. Zanimive poze. Da se vidi, da znam dat noge narazen tko kot nobena druga. Joj nočem stat preblizu anje. Če sem zraven nje zgledam debela. Debela balerina. Jebi ga nikol nisem bla suhica, nikol se nisem mogla prisilit u to, da bi stradala. Rajš se se z gnusom gledala v ogledalu, kadar sem dan prej pojedla preveč. Grem zapiskat na igrečko. Pi-pi-pi-pi.

Anita 22.10.19

Usiądę tu w kącie, I have to stay here and finish this carrot, don't rush, don't move yet! You are moving too much, be patient, potrzpeljiva, what a word..I will never learn this language,

I have to find my place here, fuck, I'm a bit lost, but maybe it's ok.

Where is my umbrella? I keep losing them constantly.

My mom will call again, I have to buy a walker for her, balkonik, she's hard to talk to. And loan has to be paid, I hope she won't die till 2023, the last installment to pay and no more loans! I will take the big carrot now, big dick, cigarre, I love this action, hope we will still perform being in our 60, old bitches, fluffy pussies hehe.

Time to go on my belly, rape time! Let it last, fucking uncomfortable but looks great. I feel like a monkey, veeeeery good feeling. I'm an old monkey lady.

No more whisky, I kept promising myself- no more whisky- and here it comes again! Tired body. Hangover. Stage is a good painkiller, cannot afford to lose my enthusiasm, never been really depressed, just sad. Sleeping till 11 o'clock, Bojan is up at 6. Almost every day. Keep promising myself to wake up earlier. Śpik zawsze wygrywa. Every fucking day. Horizontal position is the best position, my dad used to say, oj Zbigniew, Zbigniew. My hand hurts, rock'n'roll! Iggy Pop is great. Such an energy! Just keep working..

Where to go now? Faces in the audience seem emotionless. People watching people doing. Where are the other girls? I don't want to stay among people for too long. Not alone. 47 kilos maximum, cannot gain more, and here is 25 kilos warzyw, half of me. Jeeesus.

Wszędzie pośladki, buttocks, I like them, they're all sweet. Sweet, little holes. Shit hole. Feeling sexy. I'm the oldest here, Dr. Haushka cream could help. But's so expensive!

Have to use my Flixbus voucher, maybe in december? have to visit my mum, she's killing me. Back to Poland. No fucking way. Work, work, work...work

I have too much free time. More performances! I need more work. How much time left? Don't let yourself to be bored. Leg up! Head down. Olja's plants are so nice. My plant is dying slowly, begging for euthanasia. Maybe I have some bad energy? Have to start meditating more often.

Calm down. Slow down. I will do it slow now, slow theatre, slow life, slow bućke.

I have to force Bojan to go to some nature, small house in the woods. Fresh air and spiders. Sounds booooooring. I like to travel, change, new place, change. Change position. What a nice composition girls did! how to fit in it? Soon we go to dusseldorf. Hurraay! Maybe there will be some curators. Fuck curators, they're killing everything.

I would like to have small, worm house in the woods, on the seaside, in the mauntains. Stupid curators. Will I ever be able to put my leg behind head ever again? Hurts, fuck.

No more calls from Poland, they've forgot about me. Friends, aha. Nothing to talk about, we know each other too well. Something new. let's do some new position! Let's go and spread some colour around, from between my legs.

olja naked thoughts 2

Ok, prvo jedna srednja mrkva. Sada mi je nekako malo teže nego na premieri. Ful je bilo ljudi, čak i previše... Ali kao dobro je da je previše ljudi. Bili su zadovoljni... Ne svi, normalno nikad ne mogu svi biti zadovoljni. Neki su čekali da se nešto desi. Ne razumjem zašto stalno kao čekamo da se nešto desi... Pa kako smo tako pasivni to je nevjerovatno... kao da nikad nismo pročitali Čakajoč Godoja....

Ljudi se ful čude, stalno se čude i non stop su šokirani, i to sa nekim totalno glupim stvarima.. Kako možemo biti šokirani, to samo pokazuje da ne obraćamo pažnju na svijet oko sebe.

Silovanje u Hrvatskoj, ma da, i čudno nam je da ih puste da se brane sa slobode... organiziramo prosvijede.. mediji su totalna glupost.

Kako se možemo čuditi da je takav odnos od žena kada već mjesecima reklamiraju Kristinu Mandarinu, cura si napravila sise i sad je senzacija ne samo u Hrvatskoj, nego i po cijelom Balkanu... Ali od kad je bilo ono silovanje nema više baš nešto pretjerano golih žena po novinama, malo su se umirili.

O, mrkva, uzeti ću dvije, nekako su male...

Bojim se da će nam kakav ribež puknuti. Izgledaju kao da su bili silovani. Iskrivljeni su, otupljeni, negdje čak i vire neki oštri metalni dijelovi... Tako se ponekad i ja osjećam. Ajde, kad sam bila mlađa više, sad to nekako kontroliram, trudim se ne dopustiti da me dotaknu neke stvari, ali me ponekad ipak dotuku.

Kako nas ljudi gledaju, ful je zanimljivo gledati ih u lice i pratiti kako im se mijenjaju facialne ekspresije dok ribamo ispod njihovih nogu.

Jebemti to ribanje, izgleda kao jednostavna akcija ali ja sam totalno uništena od toga. Boli me ruka, moram više raditi sa lijevom rukom. Možda je to šansa za osposobljavanje moje lijeve ruke.

Krastavci su tako gadni, njihova vodica leti na sve strane, a kad padne na mene imam osjećaj kao da je nekakav hladni drek doletio.

Kokoškama su jaja rahlo promijenila boju od sve te mrkve. Više su narančasta. Lude su te kokoške, ponekad jaja imaju takve čudne oblike i veličine. Ali isto je sa ljudima, Tina je rekla da je bebač kad je izašao vani imao čunjastu glavu, valjda od toga što se jadan 12 sati mučio da bi izašao. A slatki je mali, crna kosa i plave oči. Rekli su da je sad vrijeme da mu mi napravimo prijatelja. Čak i mama i tata su malo propitkivali kada će oni voditi unuke na planine...Hmmm... da, kako da si priuštiti dijete, pa jedva da možemo odvojiti za jebenu veš mašinu koja nam je jučer crkla... sad se i oko toga moramo jebati, u pičku materinu. Ma nosit ću robu prati u one javne praonice... barem neko vrijeme. Nisam još nikad bila u takvoj praonici, sigurno kad prvi put odem mi neće biti ništa jasno.

Tako mi je uvijek sa bilo kakvom tehnologijom, nedaj bože promijeniti telefon, ili kad mi se facebook ili tako neko slično sranje promijeni samo od sebe pa poima nemam više ništa, a tek sam se naučila..

oooo, evo jedna mrkva, velika je, ta će malo duže trajati. Izribati ću je Kristini iznad glave, rekla je da je nije baš jela danas... nisam ni ja, možda jer sam uzbuđena... moram naći priliku da se i ja bacim na pod ispod neke cure pa da mi riba u usta, ali samo da nije krastavac, o to bi bilo gadno, ili tikvica, uf, ni njih ne volim sirove. Krastavci su ok, samo ako su narezani, ne izribani, kad ih ribaš su previše mokri... Moram izdati e-račun. Ne znam ako sam samo ja takav debil ili i ostali ljudi imaju problema sa time... pa ti njihovi programi ništa ne podržavaju, ja sad kao ne mogu izdavati preko svog laptopa jer imam staru verziju i kao oni to ne podržavaju, a prije je bilo tako da samo preko Mozzile mogu pristupiti svom e-već računuu.. Ah i to toliko malo koristim da svaki put zaboravim kako se radi.. dobro je barem da mogu njih nazvati i onda idemo korak po korak... pa ne osjećam se da sam toliko debilna, mislim da je prije njihov sistem debilan...

Dobro da danas nisam oprala kosu, već je puna svega naribanog i svih sokova... možda je to dobro za kosu i tijelo..

Valjda danas nema nekih čudnih ljudi, koji će mi poslije performansa govoriti kako su me gledali tamo gdje nebi smjeli... ah, tako je kad je besplatno, uvijek se nakupi svega.. možda će sada biti drukčije, ipak treba dati kakav euro da bi vidjeli sise i guzice..

To svih zanima...

Šteta da nema Anje sa nama, ali uspjeti ćemo i ovako, jebiga, nije nas šest nego nas je pet, ali ostalo je isto, ribamo...ribamo...ribamo...

Ne sviđa mi se kako ljudi gledaju naša tijela, bez obzira kakvo obrazovanje su stekli tokom života, opet se vraćaju na to da su neke debele druge mršave, ove su lijepe one ružne, itd...laici postavljaju dijagnoze, svi znaju koji je tuđi problem, a svoje probleme skrivaju... ma boli me kurac, meni je bitno da su cure zadovoljne. Odlične su, drago mi je da smo zajedno tu, drago mi je da su toliko otkaçene... mislim da bi teško bilo naći zamijenu za bilo koju od njih.

Trebam mali odmor, di je ona pseća igračka..... aha, evo, idem sad tamo, samo na kratko...

Kako su lijepe te sobne biljke, dobro se drže, ali bojim se da će biti pod stresom zbog svakog performansa. Za zimske ponovitve ih moram posebno zaštititi, da se ne prehlade kad ih budem vozila amo tamo na minus tri stupnja celzijeva...

Još malo pa će tuš. Dobro da sam danas stavila toplu vodu, ona hladna ipak nema smisla, a i nama će biti lakše, valjda se nećemo razboljeti...

Čudno je to da se tako često stavljamo u situaciju da bi se razboljele radeći svoj posao, a znamo da kao samozaposlene v kulturi nemamo nikakvo bolovanje...

Nema još puno mrkvi, ostale su samo male. Ma uzet ću ih tri i idem se postaviti tamo kod svih, jedna kvalitetna orgija neka bude!

Fak, kako ćemo to očistiti, Bojan je rekao da zamolimo prijatelje da nam pomognu. Mora sve nestati u maksimalno 15 minuta. Ljudima se žuri na zbor za publiko, ali rijetko tko bi pomogao... tako je uvijek, svi rado gledaju, ali kad nešto treba većina ih je na čiku ili su na wc-u, ili su njihove ruke previše fine da bi dirale naše prljavo naribano povrće. Super su bile cure iz Mesta žensk, dobro da su one počistile za nama, jer nakon premiere smo stvarno sve bile previše izribane da bi čistile... Smješni su mi komentari ljudi, neki kažu da je to prava umjetnost, a drugi nam poručuju da se još malo dok stignemo igramo feminizma, pa da ćemo brzo morati natrag di nam je mjesto, u kuhinju I spavaću sobu.

Ja baš volim provoditi vrijeme i u kuhinji i u spavaćoj. Andrej isto, i jedno i drugo, izgleda da smo se baš dobro našli, dobro kuhamo i dobro jedemo, a i u spavaćoj se razumijemo.

Ok, sad je vrijeme da uzmem flautu pa da vam zvukom pročistim uši.

sara drugič

ok, viski je prjel. lih prou. tolik, da se mi lih mal jebe. ne preveč. vseeno zavest. če b govorila med performansom v živo ne b nikoli pila. k se mi jezik fecla. zdej pa rabim. da se mal sprostim. fakini naked life. folk je tle. jst sm naga. fak kaj če pride kakšen izmed teh tipov k so mi všeč. me bo vidu nagu še preden bova šla fukat. ooo mami s prijateljicami. kaj si bodo misle. čak, ta fikus si morm lepš nastavi, da se vseeno mal zakrijem. še dobr, da mam ta fikus. ne vem, kako b se počutila, če b mela uno bogo anitino palmico. pejte no, zgužvajate se na stole. olja začenja. dol gre. med folk. kristina še zmer bere, ne slišm je dobr. kam naj se postavim. pizda, zmeda v glav, ne vem, kam naj se dam. tko k u real lajfu. k sem mal tuki, mal tam. rada pa bi topel dom. rada bi mela tak komoten fletk. da mam kuhno dost velko, da b večerje za prijatelje kuhala. pa veliko jedilno mizo, da b se družil. pa velk kavč v dnevnem prostoru za filme gledat, za čmurnit k se mi ne b dal nič delat. pa spalnico posebi. z veliko postlo, res veliko postlo in kvalitetnim jogijem. pa fajn kopalnico. pa omare v predsobi, da mam kam stvari za dat. pa knjižne police v dnevni sobi, pa mogoče en mali prostorček za kabinetek. to je to. enih 70 kvadratov, čeprav ne b mela nič proti, če bi jih bilo tudi 120. rada bi domm, topel dom. kjer vem, da bom loh za forever. rabim to varnost. rabim. aaaa jebemumater, zgrejta sem si prst, pizda kri. a je to moja? al je ktera menstro dobila? pizda, to b blo kr kruto ogabno. moja je. ah, jebeš. deli naprej. bom zdaj bučko, mehko, lušno, za hitr obdelat. lej jih, so že v orgiji, kam naj prtaknem svojo rit? tkole ja, eno nogo sem, drugo ta, ja, perfect! pizda, to pa je produkcija, produkcija lajfa in naribane zelenjave. a smo dobre? smo jim všeč? je komu dolgčas? a se dobr produciramo? po brechtu je umetnik odličen, če ga razumemo tko, da se v njem producira človek. sej to delamo ne? sej fakini ne gledajo na nas kot umetnice. oh, kako so dobre umetnice. pizda, vidjo, nage ženske, k opravljajo gospodinjsko opravilo, drkajo korenčke na ribežne. nikoli nism marala k je tip pršu do mene k sem za kuhinjskim pultom pripravljala hrano, se mi prikradu od zad in me začel od zad šlatat po joškah, objemat, polublat o vratu in z boki nakazvat fukanje. ogabnooooo. srh me spreletava. totalna redukcija. jao, je mokro od vse te fakini zelenjave. skor sem fuklna po tleh, pizda morm mal pazt naslednjič k bom šla gor. tja na zidek tamali morm it. sam da se anita, olja, pa kristina vrnejo nazaj na stejd, da ne bosta ena pa anja sami ostali. loh bi si pa tudi eno drugo oblekco vzela za konc performansa. naslednjič si jo bom. k ma rožce gor pa bleščičke. ful mi je zanimiv ta folk. čist so nabil v to dvorano, pa hudo jim je se mi zdi. tudi noben od tistih k stojijo ni šel ven. vsi vztrajajo. vztrajajo z nami. to je the best. pa vesela sem, da je jan tuki. ful ga mam rada. ful se je dobr pogovarjat z njim. žal mi je edin k se mu ne bom mogla tolik posvetit po koncu, kokr bi rada. itak bom čist zmedena. najraj bi šla takoj po gin tonik se skrila v en kot, pila pa kadila, pa se s kom u miru pogovarjala čist o nečem drugem. v bistvu pa ne slišm nič, kaj se dogaja zdele okoli mene, ok, jasno mi je zvoki, so, ampak se počutim kr mal v vakuumu, tudi k da bi ble misli odsotne, pa valda niso. prou tko, taka tihota, lepa tihota, posebna tihota. kakor da na temu svetu ne blo niti enga človeka. niti ena pametna misel mi ne pride na glavo. odsotnost ideologije in filozofije. edin kar mi pride na pamet je naslov žižkove knjige. kako biti nihče.

Anja – ribanje dva

Ne morem ribat, ampak mislim pa lahko. A je kdo opazil, da me ni? A je prejšnjič kdo opazil, da sem? Ribajo, ribajo punce na odru, jaz razmišljam doma. Mislim torej sem. Na odru pa ribam torej sem. Mama pa misli; ribam torej bom ribala še naprej. In hči si misli, ribat je dobro, super je, da ribam, če dobr ribam. Ko ribam na nič ne mislim. Samo sem. Pridem domov, si grem ribat redkvico v solato in ne mislim na nič. Svet ne obstaja. Najbolj sem srečna, ko si delam solato. Kje je moja monstera?

Kod Eduarda? Preveč rastlin sem si kupila v zadnjih dveh mesecih, nimam več loncev, mogoče bi lahko Olji kakega spizdila iz performansa... Imam novo palmo pa benamina pa vrtnice, pa kaktuse in adamov list pa razne mladičke, podtaknjence ... Spet mi je dons fotr reku kdaj bom mela otroke. Ne, reku, kdaj bom prišla k sebi, da boš lohka mela tud otroke. Več jej, manj delaj! Vsi vejo kaj naj bi blo najbolj zame. Ko bi to vedli tud petnajst, dvajset let nazaj. Težko se gledam, težko se prenašam... Bolš, da se ne vidim, naj me gledajo drugi. Vzela sem si pavzo od življenja zato, da si rešim življenje. UUUUuuu globoka misel. Ko bi jo vsaj kdo slišal al pa zapisal. Pogrešam ta vonj po naribani zelenjavi na odru. Kdo plača rekvizite Olji? A sama nabavlja te bučke in korenčke? Umetnost ni zastonj. Ampak potem bi vsi radi gratis karte. Tud jst. Ta kulturni evro je vsaj neki no... Zakaj hočem gratis karto, če sem pa na redni plači? Tok je fino, če ti rata dobit gratis karto al pa gratis japko na tržnici... Mislim, da folk sam hrepeni po darilih. Zakaj se več ne obdarujemo, kr tko, vsak dan, za hec... z rastlinami na primer. Kok je men dobr puščat ljudem darilca pred vrati. zadnje čase jim puščam mladičke rastlin. Morm zalit rože, teden je tok hitro naokol. A naj si obrijem luliko... fant pride domov. Kaj so si mislili ljudje, ko so gledal moje kosti? Noben ni vidu moje rože, pa tko lepo si mi kupla Olja... Monstero. Monstera. Pošast roža. In pošast njena lastnica. Dobr se ujameva. Čudno mi je v telesu. Pošastno. So gledal moje josti, pa vsaj lulike niso. Vsa enkrat ni bla pička v fokusu. Mogoče, ne vem. Ribam torej redkvico v solato in ne mislim, samo sem. Ribam torej sem. Mislim samo na to, da se ne uribam.. Včeraj sem si spet noht zribala. Moram si kupit nov ščipalec. S škarijcam jst ne znam tega zrihtat. Čez en mesec bom nazaj na sceni. Zdrava ko riba. Riba riba ribam. Riba reže raci rep. Ne me ribat. Dej tih bod riba zaribana. Žalostna sem. Ker se mi zdi, da zamujam. Ribanje. Preveč mislim. Morala bi sam ribat. Ribaj in ne misli. Ribaj in ne misli. Zribaj se v ribljo čorbo. Opa cupa dobra riba! Riba si jo riba. Riba si jo riba u boju riblje čorbe. Zakaj ne ribamo rdeče pese? Pogrešam Anitino rit, kok se vedno hecno nastavi ahahah... Pa ful mam idej za nove poze, precej sem raztegljiva. Folk ne more verjet kako zmoremo... ja mojmu tastu se mišica v roki zaskoč že ko četrt redkvice zriba, me pa... Sej me je.. tri dni me je vse bolel. Ooooo jaaaa! Pa fuknla sem svetovno na odru in sem hodila ko invalid z razbolelim kolkom še cel teden. Res niso bli moji dnevi. Ampak ribala sem pa dobr. In bom še. I'll be back! Lavju girls. Your monstera.

Anita 3

I could just lying down in bed all days long, day by day, hours disappearing rapidly, no action, just rolling from one minute to another, yep, stupid flu or wathever it is stopped me and I enjoy it, but it's so great to move my ass outside, out from the flat! Some air, some people around, finally! Hope I will not spread the virus...and money on my account finally, my god, seems I don't have too high expectations from my life, just a few hundred euros and I'm pissing myself out of happiness. And still quite surprise what am I doing in this country? Slovenian beauty, lepo, lepo, kako lepo biti tukaj, kakšna krasna narava, in ljudje, kakšni krasni ljudje, ljudeee, lju-djjjeeee, nie ljuuuu-dje, where is my place in all this? My brain is fucked up, too much empty space, have to occupy this with something, spreading legs wide apart is the most effective, and relaxing, I'm quite weak, where is my energy!? Where the hell is my sense of humor?! I knew the autumn would come, I've promised myself not to complain about the weather, no more complaints, just smell the skin, put some nice balsam on, nakedness always turns me on, I will never get used to it, those small creatures between legs, but this liquid in my nose, I don't feel like sexing now, hugs are not enough but I just need hugs. Dry, dry, suho wino, sucha piczka, człowiek zapomina, że ma wyobraźnię, gapi się bezmyślnie, staring at the wall could be quite

creative activity, one feels so guilty that starts to invent some projects, yes, applications waiting, can I push it all more when I'm almost 46? Bojan could, so I also should could...could should, I like my life, it's just unbelievable, just don't be lazy! Stage and bed, my favourite places, my polish friends don't get what I'm doing here, I would like them to see it but I just know they will not see anything except pussy, why my polish friends are so stiff?? Bazan moved to Berlin, he would like the show, no one knows what does it all mean. We should go to Berlin, we should grate in Germany, carrot fields forever, carrots on the Alexanderplatz, carrots on the Reichstag, carrots on Volksbuhne Theater, on Gorki Theater, carrots, carrots on the wall..I can see us doing this on Acropolis, should be thousand of us grating! Thanks god my period is over. But I'm really weak, hope it's not visible, I've read this article about Ikea commercial, like really, articles about commercials? Why? Who cares about commercials? there is nothing else to write about. Yes, writing, every day one sentence and application will be done on time, wasting time, watching movies, oh, Interstellar is a veery good movie, they've just bought me with this gravitational story and cosmos, vesolje, and tension, future in my hands, big, hard bučke do starcia na miazgę! To nie ma nic wspólnego z rzeczywistością, to ni res, I'm just having fun here, what an impertinence! Shy people do that, forcing ourselves, we have to gently force ourselves, without force I would just spend all life reading heavy books, tour the force! I understand Bojan, man, he should rest, he should have a long, peaceful, great, rest! And than he should do another show! I feel quite lonely today, hope girls will cover me up.

Anja 3

Spet na sceni. Skor ista. Še zmeri kosti. Jebiga. Ne gre mi najbolj tole rejenje. Pogrešala sem te moja monstera. Doma mi rože umirajo, veš lubitza. Od žalosti. K me nč ni. Doma in skupaj. Jst tud umiram od žalosti. Še dobr, da tega noben ne opaz. A nas je dons več, ha? Vojska ribežnov dobila okrepitev. Nočem bit debela. Ker. Ne vem. Pol se ne bi mogla več skrit za tole lončnico a veš kao. Kok sem vas pogrešala punce. V bistvu z vami pozabim kako zgledam. Dokler ne vidm fotk. Pol mi je jasno, kaj gledate, publika. Kolega mi skos prav »distanca, distanca, pogled od zunaj, samorefleksija, pa boš bolš...« kako naj bom hkrati tam v distanci, če sem v istem trenutku tle v dreku. Neprijeten mi je dom mojega telesa. Kako poetična sem danes. Hm...me zanima, če bi me kdo iz publike iz usmiljenja odpeljal domov in bi mi kaj skuhal. Kok so ble dobre karfjolce dons za kosilo, pa zrezek tud. Še dobr, da sem zrezek, da bom mela energijo za ribanje. Rdeče meso, krvavice... Jutr pa spet musklfibr in masažica. Dbest bi blo, da gremo na kak festival s temi rastlinami. Recimo julija v Avignon! J'adore ce festival. Sprejeli bi nas odprtih rok in golih teles. Gola sem bolj sproščena med neznanci. Tle jih je pa spet en, dva, tri, štiri....pet...joj bom kr nehala štet! Pol dvorane poznam in pol dvorane pozna mene. Ampak absurdno je, da mi debeli ljudje sploh niso grdi, ne gre za to. Sam jst ne bi prenesla sebe večje kot sem. Čeprav bit čedalje tanjša to pa prenesem. Ampak v vsakem primeru sem si grda. Zadnjič sem si bla za en dan, no za ene 9 ur lepa. Sam korenčke bom ribala dons sem se odločila, to je moj koncept dneva, večera, predstave, korenčki. Lajf is orange. Budizem! Razsvetli me korenček, če me že smrt ne more. Joj, dons moram pa res tele ostanke korenčkov vzeti domov za svojga zajčka. Zakaj smo izumili ogledalo? Več imaš od življenja, če se počutiš lep kot pa če si dejansko lep. Ogledalo sfuka ta koncept. Ženska sem. Rojena v svet ogledal. Pa izložbenih šip. Kupiti si moram en dober parfem. Mogoče me aromaterapija ozdravi. V resnici pa sploh ni problem v telesu in hrani, ampak v vseh zlorabah, ki so so nas oblikovale. Pejmo enga grupiča punce. Aha, Anita je spet najbolj gibčna. Grem v sendvič med Oljo in Lano. Hmm...a je v publiku kak norec, ki je že tretjič pršu

na performans? Gledat naše pičkice? Kaj bi se zgodil, če bi se lahko obrnile navzven... naše pičke. Da bi se obrnle kot kondom. Nekje sem slišala, da lahko sveže pobrite dlake, počijo kondom, ki se riba ob luliko, ker so tok ostre po britju. Zato nism obrita. Mogoče bi morala to pojasnit publiki. Al pa unmule k me skos sam pod pasom gleda. Sam enkrat sem jemala kontracepcijske tabletko. Ginekologi so kr... ne bi mogla bit ginekolog. O fak, zmanjkal korenčkov!! Navali na bučko! Pogled v publiko, prezenca, ribaj, akcija, švicaj, dej vse od sebe! Za nagrado dobiš rafaelo. Kurac, ne bi smela donata pit. Mogoče je pa kislata repa? Prdnla sem. Kok jo obožujem. Kaj bi rekla moja branjevka, če bi me vidla na tem kupu nagih bejb. Mogoče bi nam donirala svojo zelenjavo, mogoče bi štekala. Ljudje mam predsodke. Mogoče bi prišla ribat zraven in bi ga najbolj ribala, ker ga riba že od mejhnga, na veliko, ze, repo, japka, redkev, želje, lajf. Moje mišice so od joge, včasih so mel pa mišice od dela na njivi in od kidanja gnoja, dons vsi sam serjejo, noben pa ne pokida za seboj. Kdo pa za nami pospravi poribano zelenjavo? A se kdo vpraša. A bi kdo pospravljaj z nami? Kok se je dons kart prodal? Men so trije frendi prišli, o lej jih... in so rekl bojo polno ceno plačal, da podprejo pa to. Zobe mam umazane od korenčka. Zataknu se mi je vmes, ker mi ni dobr plombe nardila med petko in šestko. Drago k svina. Rdeč meso. Ta se mi tud zatika vmes. Hmal bo konc, nej bo hmal konc, ker me roka že jebeno boli, pa tud zebe me. Pozna se november. Decembra bo pa že sneg. Pozimi sem še bolj depresivna kot poleti. Pa imam veselje do življenja. Manjka mi sam, da sprejemem to svoje življenje. Pol bom srečna. Je suis comme je suis. Mater sem patetična. Sam še en spiritualni stavek za finish mi manjka, pa bo. A bo? Kaj bo? Konec predstave in bomo šli domov. Brez orgazma. Z vprašanji. Po kaj pa ste prišli? Po odgovore? Oči me je dons vprašal kdaj mu bom vnukinjo nardila. Kaj naj mu odgovorim?

Ena 3

U posljednje vrijeme imam Čudan odnos sa tijelom. Ili me savrseno slusa, ili radi protiv mene. Ukoliko trebamo slusati svoje tijelo da bi bilo u ravnotezi sa sobom i stvarima oko nas, moje tijelo se bas dobro zeza. Posljednje ribanje u 20-tim. Kakvo li ce ribanje biti u 30-tim?

Rođena sam na noć vještica, kao i Sara. Svima se to čini jako zanimljivo, škorpija i to rođena na noć vještica. Kao neko mitsko biće. Sara i jeste. Ima baš jaku energiju i moć da se podjednako rasporedi na sve strane.

Baš me nervira to što se još nešto događa za Moj rođendan, na dan kada bi se cijeli svijet trebao vrtiti oko mene. Kakav egotrip. Tješi me to što je i Sara rekla da se ni njoj ta činjenica nije baš najdraža.

30...Mislila sam da mi ta brojka ja nista ne Znaci, ali kako se sve vise približava...vidim da me opasno pere.

Analiziram sve odluke koje su me dovele do toga gdje sam sada. Gola pred publikom sa ribezom medju nogama i mrkvom u ruci.

Ovu pozu jos uvijek nisam uradila, kul. Svidja mi se sto vise rizikujem.

Proslo ribanje sam imala menstru i prvi put sam koristila menstrual cup, činilo mi se mnogo zgodnije od tampona kojem viri vrvica. U jednom trenutku sam vidjela kap krvi na podu i mislila sam da je moja. Ispostavilo da si je Sara izribala prste. Idemo do krvi.

Ta menstruacija je stvarno nevjerovatna. Tijelo se samo cisti. Kao i nase predivne vagine. Imaju svoj predivan ekosistem.

Kako je moguće da imam 30, kad Se realno osjecam kao 24. Da li se svi osjecaju mladje nego sto jesu? Da li će moja vulva osjetiti posljedice prelaska u novu deceniju života?

Kad sam bila mala 30 mi je bila matora osoba, sad vidim da je život tek počeo. Samo tijelo ipak malo drugačije reaguje na određene stvari.

Već dva mjeseca čekam odgovor da li mogu ostati u Sloveniji. Bosanski pasoš. Uvijek pripadam Others kategoriji. Treba mi viza za svaku državu. Sve što se može zakomplikovati se zakomplikuje sa mojim pasošem. Stalno imam taj osjećaj manje vrijednog. Svi to stalno naglašavaju i valjda uđe u mentalitet naroda.

Možda odatle dolazi moja konstantna potreba za validacijom.

Dobro ribaš, Ena. Skuliraj se i nastavi. Uživaj u momentu. Ribaj, ribaj, ribaj.

Kristina 3

Danes je bolj mirno. Dobr je, da pred performansem spijemo viski, da nas mal zmeħča, mal upčasni ritem srca, umiri dih, pa glas, da lahko razločno in naglas preberem tekst iz stene. Prijetna publika zgleda, taka, ki te želi gledat. Taka, ki verjame. In razmišlja, pa dovoli, da penetriramo v njihove glave. Gremo počasi med stole, diham, stojim, sem. Grem se mal usest med stole. O gospa bi se pogovarjala za mano. Ona se pogovarja z mano. Kaj naj? A če me lahko poboža? Pa naj me poboža. Ne zdi se mi nevarna. Očitno ji je težko zadržat misli v glavi, pa potem kar govori, brez filtra. Jaz bi tut rada bla včasih taka. Da bi povedala vse kar si mislim. Ampak ne, bremzo imam zabremzano in vedno, ampak res vedno premislim preden rečem. To je kao ok. Ampak včasih tok brutalno zatrem samo sebe, da boli. In potem te neizrečene misli butajo ob stene lobanje in mi delajo probleme. Delajo me shizofreno, ampak imam to, tko kot vse ostalo pod kontrolo. Ja pod kontrolo. Kaj jem, kdaj spim, kaj rečem, kok denarja zapravim, kokrat se javim mami na telefon, kako se naštimam na oder, kako mi padejo lasje po hrbtu, kaj oblečem, kako se usedem. Kako pogledam v gledalca. Ves čas nadzora, da se ne zgubim v tej ogromni količini navidezno nepomebnih odločitev. In potem se zatakнем na najbolj bizarnih, kdaj naj dam prat perilo. Zadnjič sem nepremično o tem razmišljala pol ure. Faking pol ure. Kdaj se mi najbolj spleča dat prat perilo. Ves čas to dilanje s časom. Kako bom najbolje porabila čas. Ves čas štejem kok je še ur do tega in tega dogodka. Včasih ni blo tko. Jebal se mi je za čas in njegovo potrato. Delala sem od desetih do dveh pa od šestih do osmih. Vse vmes je bil čas za zapravn. Zdej pa ni več tko, vsaka minuta mora bit izkoriščena in če ni, potem se bičam, furam slabo vest in čist sem nervozna. Ves čas na preži, ves čas v tekmi z mejli, pa telefoni, pa odločitvami. In ko pride trenutek miru, ko bi lahko samo ležala, grem brat knjige, pa članke, pa raznorazno gradivo. Recimo o izgorelosti. Zadnje čase vsi izgorevajo, nimajo časa za prdnt. Nimam časa za prdnt. Razen v spanju, takrat prdnem večkrat. Že ribamo. Ribežni niso več ostru. In tut me smo zribale svojo ostrino, do te mere, da nič pretirano ne šprica od nas. Pač ribamo, drkamo, tko kot kadimo čike, pijemo kavo, govorimo. Ena od esencijalnih aktivnosti. Živa je pripeljala te svoje šamane, kaj pa njim zdej dogaja? Svašta! Iz mehiške puščave v klet moderne galerije, to pa je srečanje svetov. Pa ta šaman skos snema. A to ma za dam? Ko pride kdo, ki res ni iz te scene, se vedno mal ustrašm, da bo šel ven, pa da mu bo čist čao, da ne bo razumel. Ampak ponavadi ravno ti gledalci presenetijo. Te najbolj premakne in majo najbolj zanimive odzive. Nič intelektualne, pa pretirano artikulirane. Zelo na simpl povejo kaj se jim je dogajal med predstavami.

Kakšen krč me je u roko, pa ni šans, da zdej probam z levo. Moram držat tempo.

Tko kot z mejli, pa telefoni, pa rednimi obiski mame. Grem po igračko, da me ta krč popusti.

Pi-pi-pi-pi... kaj če se mi bo enkrat sfukal, ker jst poti nazaj iz te scene ne poznam... včasih pomislm, da bi morala it u polje, da se mal spočijem. No boljš bi blo, če bi šla u nek tak fensi švicarski spa, tak kot je u filmu Youth. Al pa da kupm to jebeno letalsko karto za u čile, pa grem spet mal medicine pit, pa gledat u ogenj, pa za štiri

dni v osamo... sam ne letos bom gagala, pisala razpise, se menila za predstave in ribala to svojo kariero. Ribam, drkam, lepo držim korenček v roki. Ubistvu se lahko tuki mal spočijem, od sebe...

Nova runda, zribam korenček, zribam si misli. Že cel lajf ribam, zato, ker mi je težko bit s svojimi mislimi. Jih skos artikulirat. Bučka, gor dol, gor dol, gor dol... kilo naribane bučke mam u laseh, kompost na glavi, kompost u glavi... in pol moram bit še srečna. Bit srečen je odločitev. Lej kok je korenček srečen, s to svojo srečno oranžo barvo. Nč ga ne zjebe. Vsako jutro, ko se zbudim sem mal nesrečna, pa ne vem zakaj. Srečen korenček, srečna bučka...srečna kumara...

Dobra poza, bravo Kristina! Srečna sem ko ujamem ravnotežje v tej čudni pozi. Tako lahkost začutim. Tako, ki je ponavadi ne čutim. A si lahko zapomnm te misli, ker jih morm pol zapisat, da grejo na spletno stran? Če si ne bom zapomnla, bom pisala tiste misli, ki mi bodo laufale, v trenutku pisanja. Drsi mi. Rada ribam, rada mam ta performans. Hvala Olja! Hvala hude bejbe, da smo skupi u tem. Vsaka svoja. Kaj pa one doživljajo, men zgledajo vse bolj zadovoljne kot jst. Ampak verjetno vsaka s svojimi težavami riba in pelje ta tok misli gor in dol po ribežnu.

A gremo pol po performansu na pivo?

Olja 3

Brrrrrr... danas mi je malo hladno. Vruće mi je isto. U isto vrijeme mi je hladno i toplo. To mi najviše ide na živce sada, dok stojimo i provlačimo se, poslije nema veze, ionako falično povrće preuzme. Pa kako je moguće da se znojim odmah na početku. Dali se ovaj prostor zrači?? ne vidim nikakav prozor, ima samo kao neko grijanje i ventilaciju... uh gadno, ne volim takve prostorije koje nemaju slobodno strujanje zraka..

Zrak je ful bitan, pogotovo sad po zimi. Gadi mi se kad netko ne zrači prostore u kojima živi, onda sve dobije takav pokvaren smrad po bolesti... mi imamo jednu sobu koju nikad ne zračimo, ustvari 2... jedna bazdi po šamponima za automobile i ostalim kemikalijama, a druga po hrani za mačku, njenoj izlučevini, i ljudskoj staroj hrani, njenom plastičnom pakiranju i znoju... ah, bljak, gadno...

Jedva čekam doći do mrkve da je izribam i popravim si miris.... sama sebe ufuram i onda mogu samo razmišljanjem ponovno proživjeti razne smradove...

fuj, zašto uopće razmišljam o tome... nikako se ne mogu odvojiti od toga... mislim da se moramo čim prije preseliti... najvjerojatnije će onda biti lakše...

Danas posebno ribam. Danas ribam za baku, i za sve što je ona tokom života ribala... naribala se baka Nada, do zadnjeg dana je ribala... sada ću i ja, najveću mrkvu ću uzeti i ne zaustavljam se. Žao mi je da me nije naučila kako se radi medovača, mlinci, oni njeni kolači, jedan sa jabukama i grizom i čokoladom, drugi od kave.. mmm, super... ustvari, učila me je, a ja sam zaboravljala... heklanje mi nikada nije išlo, ni pletnje. Imam samo jedan niti ne cijeli šal koji sam isplela kada sam bila stara 11 godina, mislim da je dug oko 17 centimetara. Toliko je bilo moje strpljenje sa vunom...

Sada me zanimaju gobleni!

Krastavac, i mrkva za u usta! Vidi je Lana, dobro joj ide, naša Alocasia.. ful mi je drago da nas je više u ekipi. Sviđa mi se to da rastemo. Mislim da bi nas trebalo biti još. Ful me zanima dali ima koga u publici da bi nam se htio pridružiti?? jednu tikvicu ću u ruci uzeti, 3 mrkve u usta i idem malo gore među njih, da vidim situaciju.. polako.... da se ne poskliznem... ako bi se razbila i nešto slomila, pa to bi bila katastrofa, opet bi imala gips preko zime kada je sve morko i zaleđeno..a možda bi onda malo više vremena posvetila crtanju.. ponekad je dobro biti bolestan.

Uh, ta žena mi se ne čini baš da bi bila zainteresirana za ribanje, ali mislim da uživa u gledanju.. takav osmijeh ne vidim često na licima publike.. uopće joj nije

neugodno... žao mi je da moja mama ima neki artritis i ruke joj postaju tupe, muči se sa tri naribane mrkve... htjela bi jednom ribati sa njom. Bilo bi ful dobro da bi se naše majke pridružile tom ribanju! To bi bio takav bonding... ali mi se čini da je to na žalost neizvedivo... moja bi možda i pristala, ali bi imala problema sa mrkvama.. oooooo, krastavac i sva njegova voda... kako je mokar....

Uletiti ću u orgiju, treba mi malo njihove blizine...

Zajedno smo jače! E, kad bi Žižek to vidio... samo nije nešto za akciju na tom performativnom polju... moram si naći nekog filozofa naše generacije...

Uživam u ovom performansu! To jebeno ribanje, je takva oslobađajuća akcija, imam osjećaj kao da sam bila 20min u sauni i onda istrčala vani u snijeg, bacila se u njega i povaljala. Tjelo mi doživljava šokove, i u nekom je čudnom stanju. Misli idu, ali kao da stoje, kao da vrijeme stoji, i na kraju sve to speremo sa sebe....

Zadovoljna sam. Sa time sam zadovoljna. Drugo me sad ne zanima.

Bilo bi dobro da se prihvatim pisanja drugih projekata. Takav kaos imam u glavi.... ali to je ok, to bi znao biti kreativan period.. najkreativnija sam kad osjetim da više nemam kamo, kad osjetim da su stvari otišle toliko daleko da je potrebna neka intervencija. Zato ribam. To ribanje je obilježilo mene, i jedan period u mom životu. I još me čeka, nisam još ni 30 stara, znam da to ribanje nije zadnje. Mislim da ja ustvari nisam još ni počela ribati....

fak, koliko danas razmišljam o ribanju.... možda bi trebala u neke terme, toplice, saunu... ali mi se gadi. Baka Tinka mi je rekla da je njena prijateljica bila na novom bazenu na Verudi, i ful ga je promovirala, kao "super je za nas umirovljenike", svaki dan se išla namakati u taj bazen, i još je baku zvala da dođe sa njom. Baka nije htjela, ona je malo čistunka, radije se kupa u moru nego po bazenima. I ima pravo! Eto sad baka ima prijateljicu sa gljivicama....

oh, moram izbjeći sad da bi opet razmišljala o bolestima i prljavštinama... ako se previše time zamaram, lako i to odvede u bolest...

Volim zelenu boju. U mom životnom prostoru uvijek mora biti nešto zeleno, i živo. Volim svoje biljke. Ponekad se brinem da se neznam brinuti o njima tako kako bih trebala.. a Andrej bi htio psa. Meni se ne sviđa pretjerano taj koncept, posjedovanja životinja... mislim da smo kao civilizacija otišli u čudnom smjeru... ful sam zahvalna na biljkama. Smiruje me njihov mir! Veseli me kad vidim da moja biljka ima svoju bebu. Lanina ima bebu, mogla bi je odvojiti kada bude spremna, i pokloniti Lani, mislim da bi joj se sviđala. Kristininu bi isto mogla razmnožiti.

O, kako se Anita postavila, sad ću ja ispod nje, tako da je gledam direkt u joške. Ona ima ful dobre! Moje su neki čudan oblik, ponekad mi se sviđaju a ponekad ne, ovisi kako sam raspoložena, ali sam prilično zadovoljna sa njima.

Evo, još ovu tikvicu da naribam pa idem po flautu.. Moram paziti kako pušem, da ne puhnem pre jako pa mi flauta izleti iz usta kao na vaji. Čudne su te flaute, valda ih slina malo začepi, ali to se dešava samo u zadnje vrijeme. Prije se ne sjećam da bi imala problema sa njom. Kada je slina uguši onda se ful slabije čuje, ali dobro, tada je već muzika....

Sara 3

kwa naj zberem spet s te stene. včasih se mi zdi da preperem res brezvezn tekst. mal morm rit nazaj držat, pa trebuch not, pa joške ven. da bo lepša linija. če se tko držim je moje telo lepše, no vsaj tko zgleda na fotkah od prejšnjič. kr lepo število jih je prišlo. še dobr. kakšn bi bil zbor za publiko, če se pol ne b noben pogovarju. ful mi gre na kurac da morm pred samim performansom mislt še na producentske stvari. ne morm si pol v miru vzet čas da se sprostim. še dobr da je alja uletela, da je popedenala te stvari pred performansom. fajn je ta alja. taka lepa punca je, ful ma mirno energijo. deluje mal zmedena, ampak sploh ni. sem ful vesela da bova delali

naprej. a sem zdej že prebrala tri tekste s te stene al ne, mislim, da sem. bom šla
dons po drugi strani dol. o lejo mojco, ofak, da ne bo tole prehudo zanjo. mislm da
ona ni navajena takih brutalk k se gremo me tlele. kmal bom mela rojstn dan. ena
ma na isti dan rojstn dan k jst. sam je nekaj let mlajša. ampak se mi zdi tko nekaj
posebnega, če delaš tko neke pomembne stvari z nekom k ma na isti dan rojstn dan
k ti. pa rada jo mam, eno. čist mi je huda. kriza me daje. ne morm verjet da bom čez
dve leti štrdeset. tko se mi zdi fakin neverjetno. tko se počutm k da totalno še nisem
zgrajena. k da je še vse pred mano. ampak zdej mi tko nabija v glavo, da zmanjkuje
časa. da je to zdaj to kar je. otroke težko da bom mela. pa sploh ne vem, če si jih
želim. mislm, da celo ne. nikol nisem začutla kar mi recimo leila govori, da ona prou
čut, kako bi rada bla mama. men pa je ta misel odvratna. jst mam preveč dela sama
s sabo. mislm, da b me loh otrok tolk ob živce spravu, da b postala histerična in
zatežena in pol bi ga čist uničila. take popotnice v lajf pa svojmu otroku ne b hotla
dat. roku se bom v naročje stisla. on me bo znal lepo previdno in z očitkom
sprejet. tko rok ja, prim me tukej, sam fak da nau šel zdej gor do jošk. a ne ok, rok
ve, do kje loh gre. dobr sm si zbrala. fajn se počutm pr njem. bom kar mal posedela.
on mene v naročju, jst pa svoj fikus. ampak pol a veš, kaj č b men moj otrok zbolu al
pa da b se mu neka totalno hudo krivica v lajfu zgodila, jst pa mu ne bi mogla al pa
ne bi znala pomagat. mene b to čist ubil. to so prevelike odgovornosti zame. grem
zdaj naprej. hvala rok. zakon si. k mišotu bi šla tud v naročje. sam ne morm. ne
morm iste fore uporabt, se bom sam mal naslonila. a smo mel mal narciske če smo
že rože no. pač narcistične. fak a morš bit narcistična da se greš tkole slečt pa se
delat kao da je vse okej. med tem k uni hodjo v avditorij, jst tam stojim k da sem ena
izmed njih. obiskovalka. v resnic sm pa naga, pa eno velko rastlino držim pred
pičko. in pol se naga še drgnem ob njih k se sprehajam dol na plac za ribanje. in pol
ribam razkrečena. pizda, tko intimno razkrečena sem bla do zdej sam s tipi s
katerimi sem seksala. a sem narcistka? zadnjič berem da je fakin en znak
narcistične motnje polimorfno-perverzna spolnost, če sm si prav zapomnila izraz.
nezmožnost vzdrževanja dolgotrajnejšega partnerskega razmerja, hitro menjanje
partnerjev, one night standi bla bla bla ampak pol sem sm jst narcistična postala
šele po tridesetem letu, ker pred tem sem mela dve dolgi razmerji, deset let z
leonom, pet let z matotom. potem pa najdalše kar je blo, je blo eno leto. a je to
možno, da se znaki narcizma kažejo šele v odrasli dobi. fak ne vem. mogoče sem
mela prej kakšen drug znak. ajde idemo! ena dva tri! dr dr dr dr dr dr dr dr dr
drkamo po ribežnu gor pa dol. dobr smo začele. idemo idemo idemo. čeprav mene
to ne vzburja tko kt kristina prav da jo. ne znam razložit. nekako odrežem misel od
telesa. ne povezujem tega ribežn drkanja z mojo intimno seksualnostjo. pr seksu se
rada prepustim ena na ena. ne bi fukala množice. čeprav jo. zdaj jo fukamo vse
skupaj. me prav zanima kaj bodo kej povedal po zboru. daj drki naprej, prepust se
uživaj. sej uživam, ful uživam v tej akciji. pozabm na svoje golo telo. mislm, da mi
tale ribežn k ga vztrajno držim pred svojo pičko, da si jo zakrivam, daje občutek, da
v resnic sploh nisem gola. ene joške gor al dol. uuuu smo že pr grupiču. grem na tla
pod oljo, pa naj zdrkajo name vse korenje in vse bučke.

Lana prvič

olja mi je kupila fikus za katerga je nekje slišala, da je strupen, čist primerno, si
mislim, strupen fikus za strupeno pičko, mi je pa ful všeč, dobro se prileže ta
potencialno strupen fikus na moje golo telo, na premieri sem »golo življenje« gledala
iz publike, sedaj pa, evo me, tudi sama se gola razkazujem naokoli, punce so super,
tako lepo so me sprejele, da sem kar malo ganjena, počutim se odlično med njimi,
mojimi so-fikusnjačami, so-ribalkami, so-razkazivačicami, dobro dinamiko imamo,
čeprav delam z njimi tole šele drugič, malo smo se ga napile in pred začetkom

primerjale svoje pičke ter ugotavljale kdo ima kakšne dlake in ktera je kako pobrita, mene to, da sem malo opijanjena nič ne moti, sam še bolj sproščena sem, pa še bolj horni, se sprehajam po galeriji s svojim strupenim fikusom na strupeni pički in ob tem maksimalno uživam, pade mi na pamet, da so pred točno tridesetimi leti guerrilla girls naredile projekt »do women have to be naked to get into the met. museum?«, na nek perverzen način uživam ob dejstvu, da ta naš performans to trditev afirmira, maksimalno se naslajam nad dejstvom, da sem lahko objekt, razstavni eksponat, meso, ki se ponuja na ogled, in nič več kot to, v zadnjih letih, z vsakim novim nastopom, ugotavljam, da sem čista ekshibicionistka, rada se pokažem, razkazujem, odpiram, blazno uživam v pogledih na moje golo telo, še to da nimam perfektnega telesa me ne moti več, vzljubila sem svoje telo takšno kakršno je, z vsemi napakami, lovim poglede ljudi iz publike, mislim si, glejte, glejte me, dobro si oglejte vsak košček mojega golega telesa, glejte tudi če vam je nerodno, če vam je nerodno to ni moj problem, ok, začenjamo ribat, olja je nabavila nove ribeže, ki so ful ostri, meni pa bolečina paše, razen tega da sem ekshibicionistka sem tudi malo mazohistka, začenjam s korenčkom in občutim zadovoljstvo ob pritisku ribeža na mojo pičko, večinoma se ukvarjam sama s sabo, tu pa tam pogledam v publiko, da se prepričam, da so tam in da me gledajo, uživam v poziciji objekta, ekshibicionistična mazohistka brez subjektivitete, korenček, bučka, kumara, ugotavljam, da mi je najbolj s korenčkom, nekako najmanj mi drsi in ravno pravo količino bolečine mi povzroča, olja me skorajda na samem začetku zasuje z naribanim korenčkom, iz njene pičke direkt na moj obraz, zamišljam si da mi en svršava v faco, odpiram usta, kakor da bi hotla pogoltnit spermo, ful mi paše, potem cel performans po malem grizljam sladki korenček ki mi se valja v ustih, isprobavam različne poze, paše mi, ko sem na kolenih, zamišljam, da se nabijam na kurac in si istočasno drkam, vzamem ta največjo kumaro, pizda težko gre je debela in spolzka, se spomnim, ko sem enmu fafala in je meu tok velik kurac, da sem ga komaj dala v usta, velikost res ni vedno prednost, tole kumaro nikoli ne bom poribala do konca si mislim, od tu naprej se bom držala srednje velikih korenčkov, pa vsake toliko ena bučka, da si spočijem roko in pičko, paše mu tudi ko se uležem na hrbet z nogami visoko na steni, oh v tej pozi je huda penetracija, ratujem še bolj horni, rajca me pa tudi to, da eni vidijo hudo feministično gesto v temu performansu, publika mi deluje ful naklonjena, privoščim si enga gospoda srednjih let in mu naribam korenček na krilo, se ne upira, to mi je všeč, čez nekaj časa čist not padem kakor v nek trans, sploh več ne razmišljam, delam intuitivno, telo je popolnoma prevzelo vodstvo nad mislijo, telo dela po svoje s svojo telesno logiko, čist me je prevzel gon po ribanju, nič več ni pomembno, korenček poza bolečina ribaj, kumara poza bolečina vlažna pička ribaj, bučka poza gre v izi ribaj, paše mi redukcija mene na meso polno poželenja, ki ga lahko zadovolji ta enostavna rutina, gor dol bolečina v roki bolečina v pički, vlažnost naribane kumare, mehkoba bučke in trdost korenčka, čist noter sem, ko zaslišim da olja in ostale punce že pihajo v flavte, se pridružim še jaz, ob tem seveda mislim le na fafanje kurca, teče mi slina iz ust po vratu kar me še dodatno pali, po performansu smo vse počistile je nekaj ritualnega v temu da pobrišeš vse sledove razvrata, ki si ga ustvaril, galerija spet deluje čisto normalno, tistmu, ki ni bil zraven se niti ne sanja kaj vse se je dogajalo tukaj v tem prostoru, v našimi glavami in v našimi telesi.

Kristina 4

PIJANE ŽENE

Napila sem se. Fak, dva požirka hruške iz Fruške gore in en štamprle bosanske dunje in čist sem pijana. Ok zberi se, publika vstopa. Kdo so ti ljudje? Zakaj nas pridejo gledat? A oni vejo, kaj bodo gledal? Kje je že tist zanimiv tekst, ki sem ga

hotla prebrat. A Ena ga bere. Fak. Ok sej bom še kej našla. Paše mi, da sem gola. Ja mam mal veliko rit, pa celulit, nisem več u taki formi. Ampak če se premikam, mi moje telo še kr ok zgleda. Beri naglas, iz trebuha naj gre glas, da ne bo spet Sara težila, da se me nč ni slišal. Berem naglas, naglas, naglas, fak zajebana dolga beseda. Zapleta se mi jezik. Jebemti hruško iz Fruške gore. Ok končale smo, gremo počasi dol. Zdej sem mirna, čist mirna. A sem se dovolj ogrela, al mi bo spet roka odpadla v prvih minutah ribanja? Dobr mi je. Čist mirno se bom usedla na stol. Hm, spet sem zraven gospoda, ki hodi gledat gole predstave. Zdej sem zvedla, da je bibliotekar, no in fotograf in, da je dobil neko nagrado. Glosin klobuk. Sindikat Glosa. Tut jst sem bla del tega sindikata, ko sem bla zaposlena v operi. Kera glupa organizacija. Vse kar sem mela pametnega od njih je bla letna karta za savno. Neko društvo strokovnjakov, ki se grejo politiko prevračanja stolčkov, u resnici so pa vsi take pizde... nikol ne bom pozabila, kako so se mastil u operni kantini, prasca so si naročil, v tem početju so bli oni men taki prasci. Tisti iz orkestra, ki ponavad čist zdolgočaseno polirajo svoja trobila. Pa, da se kao zavzemajo za pravice nas delavcev, pa, da skrbijo, da ne delamo preveč ur, pa da nas umetniški direktorji ne drkajo s honorarnimi pogodbami. Eh lari fari. Ukvarjajo se z delavci, če jim to prav pride, če je treba kakšnega ravnatelja zamenjat.

Evo, začenjamo ribat. Kako smo se vse lepo razporedile po odru. Red mi dogaja. Če stvari niso urejene, jih morem uredit. Pa nima veze, u glavi, al pa u omari. Čist sem nesrečna, če nimam urnika. In isto sem nerečna če oder ni zbalansiran. Zatesni me. Fak totalen krč, počasi, počasi. Bom ribala mal z levo. Nove ribežne mam, pa mormo kao pazit, da se ne urežemo. Drgne me ta nov ribežen, po pizdi me riba. No mal višje. Mela sem plan, da se ne podepiliram čist, zato, da se malo manj ranim, ampak mi ni lepo zgledal. Ok kr je spustu. Nova poza. Ribam. Work out. Manjka mi work out, da se prešvicam ko konj, da se gonim po dvorani in potem z razbolenim telesom odidem domov. Hodila bi na klase, pa se mi ne da. Šla bi laufat, pa mi je premrzlo. Če zdej ful ribam, ribam, ribam, ribam... bo to moj work out. Telovadba. Dobra poza, nov korenček, ful je prostora za razna nova mesta, za ribanje. Fak kok to men paše. Delat na odru. Prit na oder in oddelat. Brez vsega. Samo s korenčkom in ribežnom. Pa kumaro in bučko. Pa s temi bejbami, ki ribajo z mano. Fak zribala bi svoj lajf. Na mini koščke, da se spremeni u drozgo, pa da ga lahko oblikujem u kej drucga al pa fukem kot sranje u smeti. Že mal drsijo tla... spolzka tla. Ves čas. Tko kot u lajfu. Skoz mi kje spodrsava, skoz me kej straši... skoz mam dvome. Skoz neki bi... in potem ribam po seb in se sprašujem... ne znam dat miru... če ribam, mi je ok... nekako ne najdem sistema, ki bi mi odgovarjal... nov korenček, uuuu kapitalc. Brutalno velik korenček, no jasno je, da hoferjevo korenje ni bio. Konj od korenja. Golo življenje, definitivno ni bio življenje. Ne štekam tega bio, pa zdravo, pa trendi hranjenja in zdravljenja. Te -lo -va -d -ba... grem pod oljo, da me poškropi s kumaro. Fak cela sem od te kumare, kumara mi diši pol še ves čas, dokler si ne umijem las... Dobr je, da je še Lana zraven... pa, da mogoče pride še kakšna nova... kako bi to delovalo, če bi nas blo 20? Uf... hiperprodukcija zribane zelenjave, zribanih misli, zribanga švica...

Za moje pojme, bi lahko dlje trajal... Sam kaj pa jst vem. Večino časa se počutim kot, da nič ne vem. In vsak nov izziv, ki mi pride nasprot v lajfu, me dela nekompetentno. A to kdaj mine? A pride kdaj sigurnost? Zribala si bom možgan, dokler ne najdem primernega naslova za naslednji projekt. Da začutim vsaj mal sigurnosti, da ne tavam v milijon informacijah, da padejo misli pod okvir naslova. »Ko veš naslov, veš kaj delaš« reče Bojan. Popolnoma se strinjam. Ampak fak, kje je zdej ta naslov... AAAAA! Ribaj žena! Ribaj... O igračka... zdej si jo bom dala med noge in mal začivkala... oh, ko bi si dovolila mal večkrat začivkat, tko brez veze... ok konc, fukn to igračo iz rok in pejt nazaj ribat... korenček kapitalček, vodena kumara, navadna bučka... Hm na to predstavo ne morem povibit lastnikov bajte, ki sva jo najela... vsaj

mogla zarad živcev na čik pa šla ven čakati reševalce, kok je dobr, da je z nami, upam, da bo z nami vsakič, anja bi pa z brisačko brisala zelenjavo z mene. jao, zbud se modelka, dej naredi kaj za ta performans, ajde drkaj, grejtaj. aha še en grupč, pol grem pa mal gor med folk, uff mi je vroče. ta izvedba mi je najtežja dozdej. šnop je jeba. sam je pa tomaž zrihtu dober hruškovc, hvala mu. konc koncev sm mogla enkrat tud to probat. pijana performirat. zdej pa naum nikol več, k mi je že zdej žal. jutr bom mela pa mačka, pa nau nč od mene. men možgan ne dela. sreča na vrvici tajrararam lep je ta dan, steci z mano stran. zmeraj z mano, zmeraj moj boš tjarararajram. ko dobiš, kar želiš si, nisi nič več sam, tjaramparari nobenih skrbi ... o boga moja lenčka, ful je sama, po drug stran mi gre pa ful na kurac, ker jo bom mogla vsa sfukana dons zvečer k pridem domov še ven peljat. nikol si ne b omislila psa, če b vedla, da bom mela tak lajf stajl in živela sama.

Olja 4

A to je to?? uf, danas nema baš nešto ljudi... dva, četiri, šest, osam, devet, jedanaest, trinaest, petnaest, sedamnaest, osamnaest, dvadeset, dvadeset i tri, dvadeset i pet i naši. Pa ajde, nije ni toliko slabo. Drago mi je da su neka nova lica, i da su nasmijani dok nas gledaju gole. O gle, opet nas je došao pogledati gospodin iz Kranja koji dolazi na sve gole predstave.... Pa taj čovjek mora da je vidio toliko predstava... On stvarno zna šta traži, i ako mu se sviđa dođe više puta na predstavu. To je publika kakvu trebamo! Šteta da nije bio na pogovoru za publiko, ful me zanima šta si misli, dali samo gleda guzice i sise ili je tu isključivo zbog umjetničke misli... Daniele je opet došao iz Italije, njega mi je isto uvijek drago vidjeti. On nam stalno dovede njegove talijane na predstave, i to je super! Mislim da je vrijeme da i mi idemo malo u Trst, pa ako nemamo šta za vidjeti od kulture, možemo samo na kavu i sladoled, možda i shopping... fali mi Trst, fali mi Italija, talijani... fale mi vikendi koje smo provodili u Italiji...tata više ne radi talijanske penzije, a meni kao da nikada nije usput proći kroz Italiju. Izgleda moram se samo odlučiti da idemo na neki izlet! Htjela bi vidjeti Rim, i sve prekrasne skulpture koje su razbacane po cijeloj Italiji. Dosadilo mi je ići u Veneciju na Biennale. Ok, malo mi je žao da nisam bila ove godine, još sam i dobila poziv i kartu... ali se jebemu sunce poklopilo sa nečim drugim... Htjela sam Digitalni kupleraj prijaviti na Biennale, možda bi i Naked life prošao kao performans?? samo Slovenija ionako nema razpis za Biennale... hrvatska ga ima.. ma neda mi se to.. Mrkva, fak koliko velika mrkva, zašto sam uhvatila baš najveću mrkvu... sad ću se sa njom jebati da je izribam ful dugo... velika mrkva je recept za grč! Imam osjećaj da danas vrijeme leti. Možda sam popila malo previše... Enina dobra dunja izbosne je nestala prije performansa... Hvala ti Tomaž na fantastičnoj kruški i na malom ribežu. Sad imam već 2 poklona publike, dva mala ribeža, Andrej i Tomaž. To mi je ful simpatično. Imam dobre ljude oko sebe. Drago mi je. Oooooo kako smo danas razvratne! Sara ima novu frizuru. Valjda joj neće biti problem ako se sada postavim iznad nje i naribam joj krastavac po sviježe ofarbanjoj ošišanoj sfriziranoj kosi.. pa da vidim, ajde, hop, ribaj ribaj ribaj... fak, izmiče glavu... možda joj nije najugodnije.. ili joj smeta krastavac. Ništa malo ću se u lijevo pomaknuti pa ću joj po licu ribati i ne po kosi... Dali bi meni stajala kakva druga boja kose? Nisam se nikad farbala, moja mama isto ne. Neznam dali je to glupo ili pametno... sve više imam sijedih, lijepe su mi te sijede. Ako bi se ofarbala onda mi se sigurno nebi dalo to održavati i ispalo bi sranje.... ma dobro je da me Andrej šiša! Tako mi barem ostane 30€ u đepu! Ili i više... kako je kraćenje ženske kose toliko skuplje od kraćenja muške kose???? Fak, mi nismo normalni.... koliko trošimo za neke stvari.. a uopće nam nisu potrebne... meni nakon svakog Golog življenja kosa izgleda ful dobro, i to čak i drugi dan, kada je ne operem... uopće nisu gadni ti sokovi mrkve, krastavca i tikvice.. možda je čak i za kožu dobro. Moguće da taj sok

hrani kosu i kožu, hidratizira itd.. hrani dušu i tijelo... i najvjerojatnije kakve žohare i miševe ako su stanovnici Moderne.. Sad idem malo među publiku, dve mrkve u usta, pola metra dug krastavac i ajmo... koliko ih je pored svakog mogu nešto izribati.. ha, kako se smješka, izgleda mi kao da joj se otvorio horizont. Kao da joj je ful drago da je došla, i kao da joj je ful drago da vidi ispred sebe gole žene koje tako nenormalno ribaju. Meni je drago da je ona došla! Još jednu mrkvu ću izribati pored ove cure. Ima finu energiju. Op, nesmiem pritiskati ribež na pizdu! Kada su novi ti ribeži režu meso bez problema. Nisam se trebala danas obrijati. Novi ribež treba dlake. Da se nisam obrijala možda bi si dlake izribala tokom performansa. Ena je ful crvena, izgleda da je držala ribež direktno na koži.. Malo smo previše rastresene danas... nekako mi je sve čudno, ne štima najbolje.. Fak, od sad dalje je jedna žestica dovoljna, nećemo više otvarati boce prije početka... Još nismo ni jele baš... Čija je ovo krv?? Oni keksi koje sam donjela su nestali, ali šta je to na nas 9... svakome 3 keksa... pa Andrej i ja smo jeli file brancina sa krompir salatom... nije dobro jesti ribu ako ne vidiš more... iako ovaj put je riba bila ok, krompir salata je bila odvratna! Uništili su je sa jeftinim slabim kisom. Možda sam i zato potegla za dunjom, da si isperem okus krompir salate... sviđaju mi se žute mrkve. Neznam dali da nabavim drugi put i ljubičaste mrkve.. možda bi trebala. Bojim se jedino da će te ljubičaste mrkve ostaviti boju na podu... a to definitivno nebi bilo dobro... Zanimljive su ljubičaste mrkve, one promijene boju tokom kuhanja, postanu plavkasto zelene ili tamno zelene. Ja ful volim boje, i volim bojati. To mi je mama prenjela, njene slike vrište u bojama. Mislim da sam se malo porezala. To nije dobro, onda nas sigurno neće zvati da odigramo Naked life u Kanadi... Ne predstavljam si da bi išle i ribale po Kanadi.. ljudi tamo mi nisu izgledali kao da su ful nešto slobodni i otvoreni do tako nečeg... na plažama se skrivaju u šatorima da bi popili pivo ovijeno u škartoc, a tijela uvlače u jednodjelne kostime i plaše se obrisa bradavice... možda sam samo ja bila u nekom uštogljenom dijelu Kanade... Aha, izgleda da sam se stvarno porezala, ali nije puno. Se još koja porezala? To sad ne vidim. Oprati ćemo se brzo pa se više neće vidjeti krv. Ovo na podu izgledaju konkretne kapljice... pa nije valjda sve to moja krv?? Vrijeme je da puhnem u flautu. Mrkve je kraj, ribež na pod. Pa ne izgleda tako gadno rez na srednjem prstu desne ruke.. ok, još malo pa smo gotove, sada smo barem gotove sa ribanjem. Danas me umorilo. Osjećam se kao krastavac koji je tokom ribanja ispustio svu svoju vodu, i sada sam samo kupček nečeg organskog....

Anita 4

Here I am again, I like this place, nice to see girls, and Lana is with us, she was so calm during rehearsal, completely different energy than mine, she's so settled, slow, taking time, no panic, it's great. I'm getting really nervous when grating one carrot takes too much time, I'm running like some maniac, cannot focus on anything, it's all because of facebook and internet, my thoughts are jumping here and there without any sense, brez smisla... wdech, wydech, powoli, bez pospiechu, być...the plant I'm holding in my hands is not looking good, Olja says that it's probably dying, poor plant, it's my fault, I kill all the plants, what's wrong with my energy? People are smiling, it's hard not to smile when you see naked women with beautiful plant, pure innocence, I wonder if people can smell my body, is it higienicznie to put my naked ass on the chair? I will leave wet stain on it, but who cares, not so many people today so the chair is all for me. Grating, Kumarice are enormously big!wielgachne! I want to stay a bit longer alone today, just me and those veggie dicks, work, work, work, one bućke, another one, another one, and next one, and carrot, and another one, next one, next one, another, look into peoples eyes, they are wide open, ok, it's time to join some other body, I don't see girls faces today, just body parts,some fragments, elbow, thigh, heel, tit, butt, dark hair hanging above

my belly, oh, this is Anja's calf, I will wrap myself around it, that couple is laughing, they discuss something, they look at me, is it disgust on their faces? But noooo, they are laughing again, they look at Olja now, and Olja is surrounded by bunch of asses, yeah! It looks completely crazy! I will go up now, among people, very close, under this blond woman's chair, I'm next to them but they are not looking at me today, they are shy, I grate for myself, feel like cockroach hidden under the chair, making that... chropawy sound, tarcie, ksz,ksz,ksz,ksz,ksz, very hypnotic, I should record it and listen to this sound to fall asleep, deep relaxation session, kszkszkzkszkzksz, my biography is quite long and rich, would I get this status? Do I deserve it? Do I look like somebody worth to give tax reliefs? Jesus, who is making decisions, so many titles, but maybe not enough? And for god;s sake I'm polish, who needs another artist here when in fact there are already too much of them everywhere?! Kszkszkzkszkzkszkzkszkzksz, on our meetings I feel like retarded person, I cannot join conversation, I cannot push myself and start to speak this language, I simply cannot! And they talk so speedy! Kszkszkzkszkzkszkzksz, there is nice spot on the right, above those young people, I'm here grating above their heads, they refuse to watch me, oh! Everybody are on the stage now! I need to join them, fast grating, speedy Gonzales, it's really cool that I don't need to think about my face expression, I'm too busy with grating, trying to be effective, piczka boli! there is more of us today, I can feel it, more hands, more movement, more boobs, more bodies to watch, more minds to connect, there is so little people in the audience, they might feel threaten by us, army of executioners, naked battalion of crazy females bombing the space with vegetables, it's a war going on, war against emptiness, and we are winning it! have good rythm, up, down, up, down, up,down, fast,fast,fast,But my body is quite cold, I cannot warm myself up, I just feel that my cheeks are getting some colours, I like the feeling, I imagine that this makes me look younger, fresh and juicy...flutes, we start to breath, my flute seems to be stuck, I can hardly hear my fluteish scream, I blow harder, and harder, people are putting hands on their ears, now we use sonic weapon, there is nothing to think about, one guy is smiling, one woman looks like she's really suffering, I call for help, and now I scream at the whole world, and now I announce apocalypse, and now I am just few months old and I call for food, I don't want to stop, do we have to put flutes down already? Szkoda. Ups, slippery! I don't even feel that I'm naked anymore, I wonder for how long my hips, my bones would allow me to jump on the stage, it's every day worse and worse, when I see the pictures of me I don't see the difference, what's outside looks ok, but I feel it, slow process of shutting down the body, the end of the performance, dunja is waiting...

Anja 4

Ribanje štiri. Dons ne bom razmišljala o ničemer. A se to da? Mislim, da me nočejo gledat tle. Ne razmišljat, ne razmišljat o ničemer. Kako je bit yogi in ne razmišljat o ničemer... A je res možno met prazno glavo, ampak ne tko, da si butast. Kako ne čutit frdamane roke, ki me boli od ribanja. Moram jemat bolj bučke, korenčki so trdi, ko...korenčki pač. Somewhere over the rainbow skies are blue...if happy little blue birds fly, why oh why can't I. Kok sem razpizdena. Ne morem razmišljat zdej, res ne... sori. Pofukala bom ta korenček in kričala bi... kaj če začnem kričat, sam kričat. A bi sfukala sceno verjetno, ha. Punce ne bi vedle kaj se dogaja. Dons sem sanjala Eno. Ja res, zdej se spomnim, sanjala sem Eno. Neki je igrala, v enem filmu. Veš kaj mi je lepo med predstavami... da nimam telefona ob sebi. Free as a bird, happy as a little blue bird, somewhere over the rainbow. Kje je ta meja med sindikalnimi pravicami in žrtvovanjem za umetnost? Bolj pravicami delavca. No mogoče me je ni, ker ni več pravic delavca in je sam široka planjava žrtvovanja za umetnost. Srečna

Tri, dva, Ena....počinje. Grate, grate, drkanje.

Drkanje povrća. Drkanje sa formularima. Drkanje sa papirima. Uvijek je potreban još jedan...za koji se moraš dobro nadrkati.

Drkanje za o(p)stanak.

Sa kojim pitanjima možeš utvrditi da je neko zaljubljen? Koje je njegovo najdraže jelo? Koje je njena najdraža boja? Najdraži muzičar? Kakav je njegov odnos sa roditeljima? Da li joj je draža mrkva ili tikvica? Kakva znamenja ima na tijelu? Da li voli nježno ili grubo? Koliko često drka? Pitali su me toliko pitanja da ni ja sama vise nisam bila sigurna u svoje odgovore. Ali to sam ja, često paničarim. Kao pred securityem na aerodromu. Sve uvijek uredno spakujem, nikada me nosim stvari koje su zabranjene...a Uvijek imam osjećaj da nešto skrivam.

Sve postaje klizavije i mokrije, a mi smo sve zaigranije. Tražim mjesto koje trebam popuniti svojim tijelom, kao da igram tetris. Sve se uklapamo jedna u drugu.

Danas Eduardo nije tu. On je tako lagan. Ne primjecujes ga, a uvijek je tu kad Treba. Možda bi trebale kupiti i jednu biljku za Eduarda i staviti je na njegovo mjesto, da bude sa nama. Moja biljka je počela da vene. Situacija još uvijek nije kritična, ali se vide promjene. Da li smo potpuno sinhronizirane?

Privlačiš ono što zračiš. Mom tijelu je nedostajalo gratanje. Imala sam sedam dana rada za računarnikom, tako da mi je ovo super došlo. Budjenje tijela. Ne smijem ga pustiti da tone u zimski san. Možda ne bi bilo Loše napraviti neki test i vidjeti šta mu fali. Trudim se jesti uravnoteženo, unositi vitamine, naći vremena za sebe...ali se opet Osjećam mnogo umornije nego inače...možda ne umornije nego bezvoljnije. Kao da se nisam u stanju u potpunosti posvetiti situaciji u kojoj sam. Izadjem iz svoje kože I posmatram se. Nisam tu u privatnom životu...baš mi je smiješna ta podjela na privatni i poslovni život, ili na privatni i scenski život. Uglavnom, jedino kada sam na sceni/ galeriji/ bilo kojem prostoru slobode se uspijem potpuno fokusirati i biti tu I sada. Možda trebam svaki dan započeti sa grateanjem. Grate and everything will be great!

Olja 5

Kakvo vrijeme nam se danas napravilo. Djeluje mi apokaliptično. Mislim da nije najbolje za biljke da je takvo vrijeme. Nisam očekivala toliko snijega. Sranje je da ćemo kad završimo biti mokre i da imam ljetne patike za na noge... Sranje je da nisam uzela dodatno neke vreće da zaštitim biljke....

U modernoj je ful sklisko kada je vani snijeg. Nije mi jasno kako uporno pokrivamo podove sa materijalima kao što je mramor. Pa to se najviše skliže... Kada smo bili u Pragu išli smo na neko njihovo znano brdo, po snijegu, do brda se dođe po mramornim stepenicama... meni je to totalno pogrešno da za grad koji je često pod snijegom oni naprave cijelo mramorno brdo... nije lako popesti se na njega, kao niti zadržati ravnotežu u nekim položajima kada smo na polovici ribanja...

Ful sam zbunjena danas. Imam kaos u glavi i to zbog svih povabila koje sam poslala ljudima..... Napravila sam danas ful rezervacija, ali vidim da pola od tih rezervacija nije došlo... Pa šta je sa tim ljudima?? Marcel je tu. Već drugi put. To mi je drago. Nije samo on drugi put došao, vidim da ih ima više koji dolaze po još naribane zelenjave... Pa Mateja je došla, to mi je ful drago. Jao sjela je točno tako da kad budemo uzele flaute direkt ćemo joj puhat oko glave. Danas je ipak dosta ljudi. Tko bi reko da im se da micati iz kuće po tom nenajavljenom neočekivanom snijegu.... Brzo nam ide ribanje. Uzeti ću 2 mrkve i jednu tikvicu, mrkve u usta tikvicu prvu ribam.

Danas smo uigrane. Dobro da mi je mesntruacija završila danas. Anita je dobila i to baš danas.... Ja sam si nabavila menstrualnu čašicu. Mama me nagovorila. Kao zdravije i bolje od tampona. Ulošci mi se gade, to mi je bila trauma kao djetetu,

sjediti u vlastitoj krvi dok je se ne sakupi dovoljno da promijeniš uložak.... Oh odvratno..... Jednom sam čak na more išla sa uloškom... nisam se kupala, sjedila sam sa Tinom na obali, obje smo imale u isto vrijeme, sunčale smo se i moćile noge. Mislim da smo imale oko 13-14 godina... bilo je pre rano za tampone... Te prve godine menstruacije sam se osjećala kao žrtva, sada se promijenilo. Neznam dali je to zbog prelaska sa uloška na tampone pa na menstrualnu čašicu ili zbog odrastanja ili sam već vidjela toliko krvi da me više nimalo ne dotakne kad vidim da je mjesec ponovo prošao... Krastavac, veliki krastavac, mokar krastavac, sočan krastavac, tako mi paše u ruci... Menstrualna čašica je zakon, kako je to tek sada izumljeno nije mi jasno, ali dobro da je! Malo je jedino nezgodno kada je prvih nekoliko puta stavljaš... Treba je znati postaviti, ide dublje od tampona.. Meni je prva 3 dana nošenja čašice sve teklo vani, dobro ne sve, jedan dio se zadržao u čašici, ali izgleda da se nije sasvim otvorila unutra pa je na jednoj strani curila krv kada su bili jači izljevi. U zadnjih par mjeseci popijem Ibubel, ili Neofen, samo prva dva dana menstruacije, neda mi se više da ako moram negdje biti ili nešto raditi da me boli. Inače me mama učila da izbjegavam tablete, da se naučim trpiti bol i da ih popijem samo ako je kriza...

Mrkva, dve, tri! Danas mi se ful da ribati. Šteta jedino da je Lana bolesna... Valjda će za Elektrarnu biti sa nama. Tamo bi bilo dobro da smo sve, onaj prostor je ful veći i totalno drukčiji od ovog.

Idemo redaljka na zid. Ok imam 2 velike mrkve, to će biti dosta. Sve smo tu, ribamo, ribamo, ribamo, ribamo. Fak sve pada u rupe....Sranje....

Idem sad malo među publiku. Drago mi je vidjeti malde ljude kako se hihoću dok ribamo između njihovih nogu. Neki od njih izgledaju kao da su prvi put na takvom nekakvom performansu, to je lijepo za vidjeti! Oči im se sijaje. Malo im je možda neugodno, ali im je zabavno...

Ugasio se zvuk..to sam tek sad primjetila, mislim da je već neko vrijeme tišina.. a to treba tako?? Neznam sad dali je to znak za flaute ili ne, ma nije još bila opera.....ništa, još ribamo...

Ok Bojan i Andrej su mirni izgleda da su se tako odlučili. Malo mi je čudno ribati u tišini. Kad imamo zvuk sam ful u ribanju, a kad zvuka nema se koncentriram na zvuk ribeža, i to me zbunjuje, ali to je ok, za publiku je to ok, samo se ja moram naviknuti...

Orgija juhuhuuu! Evo ga i zvuk juhuhuuu! Sara se postavila u centar, sad će biti naribana. Tako mrkva, krastavac, tikvica, sve po njoj, sokovi teku, naribano povrće pada, Sara jedva gleda, drži glavu u zraku da bi došla do zraka, zakon. Anita se nešto čudno mota, nezna di bi dala nogu... Ja ću svoju desnu nogu postaviti tako da joj bude oslonac. Evo, kao da mi čita misli, sada se samo nasmijem poskliznuti, ako ja kliznem padamo sve skupa, i to na Saru... hahaha.. Polako, moram se protegnuti do mrkve, polaaaaaako, još malo, evo ga..... Ribamo punom snagom, još i još i još i jače!!! Ništa ne vidim od kose, samo je osjetim da je puna naribanog povrća, teža je zbog toga. Drugi put si moram vezati rep, ili barem maknuti kosu sa lica. O fak!

Kako je Ena pala. Sve smo je pogledale, dobro je. Nasmijala se i kliznula pod Anitu. Dobro je. Idemo se klizati kada je sklisko. Zabavno je. Zabavno nam je svima, i nama i publici. Naporno je. Sviđa mi se, danas smo divlje.

Tooo Kristina, naribaj mi mrkvu u usta. Paše mi tokom performasa malo mrkve, tek toliko da mi navlaži usta. Sad već puno ribamo, nije više ni puno ostalo. Mislim da je polako vrijeme za flaute.... Samo da još ovu tikvicu odradim i idem puhati pred Mateju. Vrijeme je.

Sara 5

čist sm zmedena v glavo, preveč mam polno glavo vsega, še dobr, da sm se

spomnila tko tri minute čez sedem, da moje obleke in brisači ni na mojem mestu. še dobr da ni začel takrat še folk not hodt. a res, lih v to smer bom šla zdej. pa hotla sem se izognit temu čednemu fantu, zej pa morm direkt mim njega. deli se, da ti ni nerodno. nič ti ni nerodno. ful mi je nerodno, ampak ok dihaaaaaaaaaaaaaaaj, sprost se. ha. dons pa trezna a? ful mi je boljš trezna, dobr da smo se zmenle za neke akcije k jih bomo delale, po moje bo to zdej boljš, sam fak, sam fokus, sara, fokus, deli zase, za punce, za občinstvo. z vse skupaj. komjuniti. nikol nisem marala komjunitija. teh nekih skupnosti. tko k kr živijo skupej, pa s ful folka en in isti skret deli, pa kuhno uporabljala tko ful enih ljudi. ne zaupam ljudem. maj sem fobična. a ne sej nism. sej kul. rada mam ljudi. ampak spet ne tolk, da b kr komjuniti furala. že tle sm mela težavo, k kr ta stopala eno čez drugo, pa slina, pa kaj jst vem, kaj še vse si delimo, ajaaaa pa kr kri od druge na mojmu telesu. če b me kdo vprašu, ej a b delala tak performans k b se vse to mešal med sabo pa med folkom, bi rekla never! evo, pa sem tle, pa sej sm se kr navadla, nč se mi ni hudga zgodil. fobije so res sam v glavi. jebemumater. noge se mi tresejo. trebuh not, rit ven. mehko kožo mam. ful mam mehko kožo. rada se božam po svoji mehki koži. še rajš pa mam če me kdo drug boža. nežno, z občutkom, s toplo roko. mmmm to je eden od najboljših momentov k jih rada čutim na svoji koži. pa un ta kvaliteten ta mehk bombaž. najboljš mi je bit gola med temi finimi rjuhama na postli. in pol me ta občutek tega mehkega finega bombaža na moji goli koži rajca. pa rada si vtiram oljčke v telo. haaa še boljš če mi jih kdo drug. gledam jih v oči, ne vse. sam kakšnega vsake tolk ampak sam za sekundo in se ujameva z očmi in grem naprej. no, je fino vidt, da se ujameš iz oči v oči, dobr vedt, da sam ne preučujejo kakšne mam pizde pa joške. fak grupič na zidu, kul mi je ta scen, pa to bo šlo vse med reže, ves ta pofukan koren bo šel med reže. na kurac mi grejo ljudje, s katerimi se neki zмениš, za karkoli, sestank, pizda, al pa čist privat. in je ura, ko si dogovorjen in se ne prikažejo al pa se ne javijo. pa faaaaaaking nimaš sam ti bizi lajfa, vsi smo u frki, sam fora je v tem, če mam jst frko, pa se loh zorganiziram, ne rabm, da tvoja frko, postane tud moja. jebemumater no. pač povej, ej računam ob tej in tej uri, lahko se pa zgodi, da se zavleče, a te loh pokličem, ko bom konc, pa se zmenmo kako pa kaj? ja, valda, štekam. ma dej kurac. vseč mi je olja, ona zadnje čase tko mirno sprejema vse, sploh ne pusti da jo kej iz tira vrže. mene pa vse. ampak to je spet moj kurčev pms k traja fakin 10 dni, pol pa vse težko prenašam. nagobčnik bi mi mogl dat, pa roke zvezat, da ne b mogla govort al pa tipkat. uffffff olja krvavi iz prst na nogi, kako ji je pa to ratal. bukkake šov tajm. pokopale me bodo s to zelenjavo. zadušila se bom z zelenjavo. hahahaha naslov v slovenskih novicah, šokantno: vegetarjanko pokopala zelenjava! hahahaha a kristi bo mela pa kr srčkan od une pujsike k je jedla to našo zelenjavo. men je to grozen občutek da sem ribala in da je to moje ribanje jedlo živo bitje, zdaj pa so jo kr zaklal. in še kr ni konc. od tega živga bitja bom mogla še srček gledat. pa to je za popizdit. men je to totalno vulgarno. ne pa vse pizde in kurci, ki jih izrečem na glas. v tem ne vidm nobenga vulgarizma. sam potešitev. verbalno potešitev. paše mi tko k tale vodica k jo zlivam zdej nase. v bistvu ful sveže. zelenjavčka košček po košču pada dol in se zлива z mojega telesa. pol pa komaj čakam tuš. topel tuš, s finim milom in potem se bom celo namazala z oljčkom in šla spat in bom spala 10 ur in bom sanjala lepe stvari in se bom zbudila sveža in zdrava. K bučka z maminega vrta bom. Tista k ma še cvetek gor. In bom čakala, da me spet kdo utrga. Že dolg me ni noben konzumiru. Čas je!

Anita 5

.....the last time we fucked it up, he said, it was a mess, something was wrong, something was not ok, we've been drunk, that's what Kristina said, and not focused, that's what I've said, we've been lazy, that's what Sara said, something

was not ok.....today we have to make it wright, we look at each other, small army holding plants in the hands instead of weapons, every and each of us looking focused and awake, the guards of performance, it has to make sense, it makes sense, we just shouldn't fuck it up.....i feel lightness, it's safe, one can feel really safe among naked, female bodies, there is no threat, no judgment, not today, we are all bosses here, and we are all followers, switching roles could be fun, small utopia. Today grating is just a side effect, the main goal is to make sense of my body, to make sense of our bodies, all together and separately, but not common sense, some other sense, fractal like sense, geometrical sense, the sense of chaos built out of many pieces which make sense, it's quantum physics experiment, when I was a child I was dreaming that I am a scientist exploring quantum world, not because I was good at it, just because people were not involved, it's a lonely job, just you and a matter and energy, just bodies, pieces, directions of movement.....so I became a dancer instead, no other option really, but dance doesn't make sense, and sense doesn't make dance, senseless effort, stretching, kicking, reaching, waving, pushing, pulling, body thrown into nonsense, or maybe higher sense? Maybe not....it's nice to be part of something which makes sense even though it's not the purpose to make sense, we are looking for it just to see the beauty of chaos, and chaos ne obstaja, just moments when things are falling apart or forming themselves, and it's not chaos, it's just more intensive movement.....love, love love, love, soon I go home, to see my mom and sister, to see my best friend, I will hang around like a tourist, my sister said that I just appear at home, chirp as a bird, swing my feathers, jump here, jump there,shake my ass and than fly away, well, what a figure, to see myself with my sister's eyes, well, what the fuck, who is this creature? Well, at least we talk, we used to call each other just once a year, a family vibe, slow tempo, no sense at all, just a hard work to love.....girls work hard to make sense out of vegetables, we play on graters, small orchestra without conductor, the score is in our bodies and minds, those bodies are incredible, and girls, they give all the intimacy they have and still, they keep it all inside, I'm standing in the middle of auditorium, it's a que for girls to join me in the line, no one is coming, I wait and wait and wait,I turn, they are all there doing bukake! I'm running to join them!.....no sense to think now.....Sara is covered with vegetables.....we create a battlefield with dead bodies, dead bodies grating.....it's the best dance piece I have ever danced, my hand is a machine, an unstoppable muscle, a killer, I don't question anything, I follow my hand..... I slide on the floor! I'm falling! I don't care! I'm old enough to fall! Old enough to be childishly stupid, old enough to do whatever I want! Or maybe not? Maybe still too young? I want to be old finally! Old and free! Old enough to be able to give everything up, without any sense of guilt, it doesn't make sense, I want to be old, just old enough to do whatever I want. It's a lot of silence today, it's good, my nervous system works steadily, no hasty moves, no unnecessary tension, when I will be old, I want it to be exactly the same, as today, pleasure of knowing exactly what, when, why, how and with whom to do.....Bojan is there to, old enough to enjoy making sense the same as making no sense at all,

Lana drugič

pizda sem zbolela, pa tok sem se veselila, komaj noter sem padla, bejbe so imele ful nekih idej kako zdaj to zadevo razširiti, predrugačiti, pospešiti ... a jebiga, zdaj sem pač v postelji, kašljam, ne morem nikamor, niti čaja se mi ne da skuhat, telo mi je čisto odpovedalo, samo spala bi, moje telo je tak stroj, ki deluje brez napake dolgo časa, potem pa zaštekta, se utruji, se odloči da rabi premor, in tukaj ni pogajanja, ni dogovora, ni kompromisa, tukaj lahko samo ubogam in ležim in spim dokler se telo

ne regenerira, dokler spet ni pripravljeno na neutrudljivo potovanje, kaj zdaj počnejo, zdaj se je začelo, zdaj že berejo, kmalu bodo šle dol po stopnicah, počasi, potem pa bodo začele ribat, sprobale bodo vse te nove položaje in akcije, ziher bo vse kul, vem da bo, pa lih sem pripovedovala enemu mojemu prijatelju iz zagreba o tem performansu, oh kako je bil navdušen, mislim da sem mu zaradi tega postala še bolj všeč, saj je oboževal vse moje performanse, ampak tole se mu je zdelo čisto noro, kako, je reku, ribate korenčke, ribate kumare, ribate bučke, pa vi ribate patirarhat, pa ja, sem mu rekla, kaj pa ti misliš, ker ta moj prijatelj, on je zelo pameten in zelo izobražen, pa ja, sam mu rekla, kaj pa misliš, da ti vse veš, ne ne veš, mogoče si hud filozof in epistemolog ampak to kar mi delamo tukaj v ljubljani na performativnem področju, to se tebi niti sanja ne, o umetnosti vseeno ne veš dovolj, sploh o sodobni performativni umetnosti, no vglavnem na rit je padu, ko je za to slišu in sem kr zadovoljna moram rečt, da je tako navdušen, da obstaja nekaj kjer jaz vem več kot on hahaha, me prav zanima ali nas bo njegova prijateljica, kustosinja iz berlina povabila na kakšno gostovanje, to bom morala malo pušnut, ker je bila čisto navdušena, ko je slišala, ko ji je on pripovedoval, no pušnit bom morala tole vsekakor, kje so zdaj, zdaj so se ziher že spustile dol, zdaj ziher že ribajo na polno, no vglavnem ta moj prijatelj je reku, mater je ta olja perverzna kako se je le spomnila česa takega, sem rekla oh to ni nič, mogu bi videt kaj vse olja počne, je reku pičkumater je perverzna jaz bi jo rad spoznal, se ji vidi da je iz pule je reku, te puljčanke so čist nore, opičene hahaha, prav tko je reku ja, opičene puljčanke, no upam, da bova še naprej tako dobra prijatelja, da bo še kdaj pršu mi na obisk v ljubljano, tako da ga bom spoznala z oljo in ostalimi bejbami, pa rada bi da vidi performans, itak da bi rada da vidi, je reku jaz bi vas gledu in bi drkal na performans in sem rekla da ja valjda, da mi itak spodbujamo aktivno participacijo občinstva hahaha, bi bla fora da moj hudi prijatelj filozof in epistemolog drka na našem performansu, to bi mi bilo všeč moram priznat, to bi bilo tako dobro priznanje in objektivni dokaz da je to res feministični perfromans hahaha, no všeč mi je kako se privatno in javno mešata v tem performansu, res mi je všeč, kako ne moreš ločit, saj drugje tudi težko ločiš ampak tukaj sploh, sploh, sploh si ne predstavljam da jaz ne bi bila jaz, ko ribam z vsemi svojimi kompleksi, frustracijami, željami, strastmi, strahovi, mislim noben drugi ne more ribat točno tko kot jaz, ker samo jaz imam ta konglomerat postavljen na ta način in potem olja in sara in kristina in anita in ena in anja ... vsaka ima svoj specifičen konglomerat tega lajfa in vsaka pristopi na svoj način, to je tako dobro, tega se ne da primerjat, vsaka je popolnoma avtentična v svojem početju, kaj počnejo zdaj, ali so se že postavile v formacijo, ali jim laufa, ja vglavnem vsaka dela na svoj način, dejansko dvakrat ne moreš naribat korenčka na isti način, kako že pravi heraklit »ni mogoče dvakrat stopiti v isto reko niti se dvakrat dotakniti minljive bitnosti v istem stanju, temveč se ta v ostrini in hitrosti spremembe razprši in zopet zbira, prihaja in odhaja«, no to, ni mogoče dvakrat naribati korenček na isti način, vsakič je neka druga intenca, neka druga situacija, neka druga telesna odzivnost in to je ta čar, ki jo ustvarja nepredvidljivost performansa, to mi je všeč, pizda kaj počnejo zdaj ali so že končale, čez 15 minut bom pisala sari, saj do takrat bodo že konec in pol bodo pile in pisala ji bom da kako je bilo, pizda ja bom morala pušnut da nas moj prijatelj priporoči, da tale iz berlina nas povabi, saj ženska šteka, takoj je poštekalala že iz njegovega opisa, ziher ji bo všeč, super bi blo da kam gostujemo, da mal potujemo, da malo vidimo kako se odziva folk od zunaj, ali so že pozabili na neko radikalnost ali jih je kapitalizem čist požrl, ali pa so vseeno vsaj nekateri ohranili odprto glavo, to bi blo super res, da malo vidimo kako dihajo ljudje od zuni, kje so s kritičnim mišljenjem, ja končale so zdaj ziher, kmalu bom pisala sari, če pred tem ne zaspim, pizda ta kašelj me tok jebe, da sem čist izmučena, ko pa hočem zaspat pa ne morem, nič usedla se bom tko kot na vlaku, usedla se bom ker ko ležim ni uredu, ni takoj začnem kašljat, pisala bom sari pa lepo pozdravila

vse, potem pa se bom tako lepo namestila in poskusila zaspat in se spočit da bom potem vsaj za elektrarno vredu.

Ena 5

Kičma se javila prije nekoliko dana. Rekla je da je zapostavljam. Dosadna je. Svaki dan joj se moram posvetiti ujutru i navečer, inače me kažnjava. Obično Sa bolom, Nekada je znala I sa potpunom nelomičnošću. Kažu da svaki dio tijela predstavlja neki aspekt tvog života. Donji dio kičme je finansijska nesigurnost i briga za budućnost. Ukoliko te boli, velika je vjerovatnoća da si freelancer.

Prvi snijeg. Čišćenje. Nalazimo se dva sata prije i razgovaramo o novim akcijama. Lana je nazalost bolesna i nema je danas sa nama.

Iako je vani hladno, meni je baš ugodno kad sam gola. Dosta je ljudi. Sara trči i postavlja svoju haljinu i počinjemo. Glasne smo, razgovjetne...teče.

Ulazimo u prostor. Hodam po rubu, naslanjam se na zid, penjem na stolicu. Ruke mi se znoje.

Nakon sedam dana provedenih sa bebom, slijedi sedam dana odvikavanja.

Odvikavanja od dječijih pjesmica, igrice, onomatopeje i ponavljanja reakcija na bebine akcije.

Les petits poissons dans l'eau, nagent, nagent, nagent, nagent, nagent.

Les petits poissons dans l'eau nagent aussi bien que les gros.

Les petits, les gros nagent comme il faut

Les gros, les petits nagent bien aussi.

Les petits poissons dans l'eau, nagent, nagent, nagent, nagent, nagent.

Les petits poissons dans l'eau nagent aussi bien que les gros.

Spuštamo biljke i gratanje počinje.

...iiii traaaassss. Padam na trticu. Iz publike čujem ouuch. Nastavljam. Anita me spašava, kreće sa sliperi igrom. Provuci glavu kroz noge, noge kroz ruke, glavu kroz ruke...

Grate the pain away!

Kristina 5

Wau! Splačalo se je! Tistih milijon objava na facebook-u, pa instagramu. Sara nas je dobr vpregla, da smo objavljale svak dan. Kul publika. O njo poznam, pa njega. Zakaj je pa on pršu? Tm je Zava, pa njegovi frendi. Najdla sem neki zanimivga za prebrat... superministrstvo, superumetnik. Spomnim se te poteze, ko je bla kultura del izobraževanja in športa. Sej ne vem...glede na to kako delujem, se mi to zdi skor pravilno. Sem kulturna, študentka, vpeta v dva študijska programa, poučujem balet in sem športno grajena. Evo pokrijem vse te kategorije. Jst sem ta superumetnik. Delam vse! Plešem, treniram, pišem, sestankujem, se izobražujem in izobražujem druge. Kakšn Marko Pogačnik, mene glejte. Glejte me, medtem, ko jst pogledam vse vas. Hecna je ta predstava, ker u resnici gledam publiko, bolj, kot se zaveda. Opazim vse male podrobnosti. Tipa s tatujem in njega zraven. Zdi se mi, da ne pašeta v to sredino ljudi. Uf kakšna bolana misel, si predstavljaš, da ta nenavaden gledalec, vzame sred predstave kurac v roke in si ga začne drkat, tko kot me drkamo. Uf kr neki. Paše se mi premikat počasi, neslišno. To mi je ful lepo, neslišno drsenje čez oder. In tuki je to res zajeban, ljudje so v napoto, stoli so v napoto, prestopim korenček, bučko. Naštimala se bom zraven Olje. Zmatrana zgleda. Jst sm tut zmatrana. Fuck zbudila sem se ob treh ponoči, se vozila na Dunaj po sestro in nečakinje. Zdej bom pa tuki ribala in drkala. Kakšn Marko Pogačnik, mene glejte, jst sem superumetnik. Hahahaha... Pa še zvija me u trebuhu. Jebemti to antiparazitsko kuro...pa dieto brez bele moke in sladkorja. Seveda kura smotana, sem šla to kuro

delat v decembru, ko so povsod šampanjci, pa kuhančk, pa pite take in onake. Jst pa: »ne veš kaj sem na eni antiparazitski dieti in ne smem...«. Ufuravam samodisciplino, kjer se da... v hrano, v spanje, v pisanje, v branje, v sex. O kako lepo nas gledajo, o kako lepo stojimo. Olja gre proti ribežnu. In gremo akcija. En vdih in gor, dol, gor, dol, gor, dol, gor, dol... en korenček, drug korenček, bučka, kumara...idemo!

Kok dobr, da nismo skenslale tega termina, da smo ribale z objavami, da nas je stisnl u guzici, da smo si upale... Ne smemo nikol skenslat predstave, če slabo kaže, je treba izboljšat prognozo... sej smo superumetnice... Me zanima, kako bomo izpeljale te taske, ki smo si jih zadale...kdaj štartamo, mal sem zmedena. Deli, ribi, drki...krč, leva, nov korenček, še en korenček, pa še en in evo... konec... ne vem več, da ribam in tut publika se ne ukvarja več s tem... zdej smo na drugem nivoju... ma kurac, grem na steno, upam, da rata...

Yes! Evo jih lezejo gor... ribamo, ribamo, ribamo... mogoče je bil mal grob vstop, ampak smo prebile led... zdej smo not, zdej smo še bolj not. Dobra je ta tišina in samo zvok ribežnov...zelenjave, ki izgine v naši produkciji...

Najboljš je, ko si na odru tok not, da se ti razplasti zavest in lahko razmišljaš skozi več kanalov, tko kot zdej... opazujem te misli in ribam, in opazujem kaj se dogaja in kako se dogaja... Anita stoji sredi publike, grem izpeljet to diagonalo... zelenjavna himna... zdej nismo več ženske, ki ribajo, zdej smo lahko praktično vse... Niso več važne poze, važen je pomen imidža, ki ga zbildamo... ta verzija performansa ima smisel. Izumljat se je treba ves čas... Najprej zgleda zajaban in ne morem it ven iz okvirja, ki sem ga vajena, amapak potem pa, čez en korenček, čez eno bučko, najdem neki novega... in potem stvar teče...zanimivo je meni in zanimivo je publikli. Tko je blo zadnjič z otroci na predstavi Oho... isti flow...

Bukake prizor... deluje... ni več važno kako zgledam, samo ribam... čist druge stvari so pomembne... tko kot u lajfu... smisel je vedno nekje drugje...

Hm... več zazesti deluje hkrati...pol je pa sam stvar u tem, na katero se priklopiš. Pa dobr je, da se priklapljam na več zavesti naenkrat... o dog toy... vzela si bom čas...parkrat začivkala... čiv...čiv...čiv...

Anja 6

Obožujem nove prostore.

Stara elektrarna dbest. Neki ma ta plac. Igor Remeta legenda. Pet minut pred začetkom položi nova tla na odru. Irokezica. Dinozavrček. Zakaj sem se učila biografije bunkerice? Ker je v teoriji izgledala ideja super. Teorija in praksa. Moja zelena rastlina. Ta roža nima vonja. Moja lulika nima vonja, ker sem jo preveč umila. Ena mi je rekla, da sem lepa. Srečno novo leto! Lepo novo leto! Na zdrave lulike! Utrujena sem. Skos sem. Aha, tole je drugače kot v moderni. V bistvu mi je všeč, da je drugače. Rabim spremembe. Ne bom se ga napila na novoletnem žuru. Napijem se ga samo še v prizorih. Krohotam se samo še v prizorih. Poljubljam se samo še v prizorih. Živim samo še v prizorih. In ves čas zamujam. Iz prizora v prizor. Ko ostaneš zunaj odra, v življenju, pa zbežiš nazaj. Carske bejbe. Danes drugič ribamo z novo rožico. Lana lana lana lana. Lepo ime. Imamo zdaj dve blondinki. Pa pet rjavolask. Ampak odtenki so različni. Pa naša srčna balerina je skor črna. Ampak ni. Lej kam da nogo gor u luft. To je fotka za v Mladino, ne pa moja rebra. Figuralika ribanja. Dobre so te skupne figure. Vsi za enega eden za vse. Enim je neprijetno, ker to gledajo. Bolj kot v moderni. Pa je bolj stilizirana luč. Tle je vse črno, tam je blo belo. No, so bela tla, ker jih je Igor položil pet minut pred začetkom. Legenda. Pri novih prostorih začneš spet razmišljat, če si slučajno kaj že vzel zdravo za gotovo. Zdravo novo leto! Kok zelenjave je dons???!! Ponavadi je manj te hrane, ribamo in ribamo in še kr ni konc. Vse me že boli. Pa pozabila sem si masažo naročit, fanta pa

ni doma, da bi mi pomagal. Živjo kolega! Oooooo veliko jih poznam danes. So prišli žurat? Nisem srečna. Srečno novo leto! Obsedenost s srečo. Obsedenost s srečno hrano. A so tile korenčki vzgajani v srečnem in zdravem okolju? A sem jst vzgajana zato, da se pojem, da me pojejo al sem za seme? Kaj vse človek razmišlja na odru, med predstavo. Al pa doma za kompom, ko se v glavi igra predstavo. To je torej point, da razmišlja. Umetnost je zato, da začne bitje razmišljat. Čutenje. Če preveč razmišljaš ne moreš čutiti, ampak ko razmišljaš prave reči, včasih šele začneš čutiti. Hm. Ni vsako razmišljanje dobro. Govoreče glave na tnalno, srca na pladenj. Mogoče ima smisel rek »srednja pot«. In medias res. Rada mam ko se začne in medias res. Res smo bizarne. Sedem bejb namesto sedem palčkov. Sneguljčica je pa. V kurcu. opa grda beseda. Kako so ljudje lepi, ko se zares gledaš z njimi. In ko si tako gol pred njimi. Oh ja... Neprijetno mi je potem. Zdaj mi pa ni. Potem mi pa je. IN pred tem. Podprijetno. Podhranjeno. Občudujem enega svojega kolega glasbenika. Več ne morem artikulirat. Ker bom začela jokati. Včasih se mi začne kr neki dogajat. Kot da bi imela pms. Joj, pol kufer se mam. Nočem več razmišljat. Kdo bi to poslušal? O glej glej, kupček se manjša. Tud jst bom dala tko noge v zrak kot Kristina balerina. Rima. Zakaj ne napišem pesmi? Bo krajše in jedrnatejše in potem si lahko ves čas ribanja ponavljam tistih par izčiščenih verzov in so moje misli jasne in čiste, kristalne kot bistra voda. Detoksikacija misli, telesa, izgon vsega balasta, glivic, kandidate torej, kandidnih misli, zdrava, nenasmтена. Ljudem iz ust letijo smeti. Hodim po ulici in jim letijo smeti tudi iz ušes, ker »tukaj not tam ven«. Včasih se kakšna smet zatakne v možganih in potem začnejo te smeti pronicat skoz usta, potem jih jemo in prebavljamo in serjemo. Reciklaža iz smeti v drek iz dreka v rožice zelene in korenčke, nekaj časa zdravo jemo, potem spet goltamo smeti, ker premalo spimo in organizem potrebuje junk food. Zadnjič sem bila pri babici na obisku in mi je dala domačo repo in kolerabo. To je kr težko naribat. še dobr da ima Olja človeku prijazne ideje. Čeprav tista hladna voda na koncu, ki nas čaka ni glih človeku prijazna. No, kakšna bo torej ta pesem?

Čista.

Hajku.

Jedra.

Kot joške po kirurškem posegu.

Naslov:

BISTRA

Ribam tuj pridelek.

Jem iz lastnih rok, trebuha.

Mislim pametno.

Ker sem bistra.

Detoksificirana.

Plastificirana.

Transparentna.

Do maksimuma.

Tanjša kot always ultra.

Ultra light.

(Brez laktoze.)

Steklen pogled.

Na tleh črepinje.

Anita 6

I'm a bit nervous, trying to calm myself down, cicho, do not let yourself to be nervous, uspokój się, it's only another show, pomiri se, umiri se? Just be plant, be dracena, do nothing more than necessary, stand next to this man, sit down next to

this woman, the guy is coughing terribly, he looks a bit sick, quite a lot of people, smiling, avoiding eye contact, I have shivers, I'm still nervous, confused, I'm going with the flow of events having no clue what decision to make, I hate it about myself, straszna dupa ze mnie, how to adopt the piece to a new place? We couldn't make an agreement, what the fuck to do?! I remained silent, I feel like I'm hiding behind girls's backs, don't want to do wrong, desperately don't want to do the wrong move, the wrong decision, wrong idea, what if they will listen to me and it's going to be shitty? What if I'm completely wrong? I refuse to think, I look at the plant, I guess I'm actually more like this plant than I thought, I just want to start ribanje, I look for girls among the people, here and there I see naked skin, Olja seems to be nervous too, the stage is closer, my god, so many performances done on this stage, feels like ghosts of previous shows are slowly possessing me, we start, there is always funny hesitation which thing to grab, carrot or bućke or cucumber, strange calculation in the head, I see my body from strange perspective, my belly and my spread legs, on elektrarna stage I feel much more visible, cannot control my face, the man is coughing again, very loud! What the hell is wrong with him!?! My god, should I do it here, among the people? I mean, we will leave a lot garbage to clean after us, and there is a party, and people will have to wait, it will take ages to clean it! Where are the girls? Do we have some moment together? Did I miss some que? The time is running, I walk on the knees towards Primoš, nice that he came, people are making room for me to walk, I see girls from a distance, they are all there doing some really crazy group image, it's funny how faces are changing when the body is upside down, a hint of fear, a hint of wonder, a hint of dullness, a hint of resignation. When we stand the face stands too, girls looks proud and powerful, when we sit the face starts to look perverse, more angry, more violent, more orgasmic, when we lie on the ground our faces look facked, penetrated, a bit sad, a bit blessed, and there is a question in the eyes, how long this fucking will last? You are happy to fuck and you are tired of it and you want to continue but you are asking yourself how long is it going to take? What's the fucking wrong with the fucking time? My chick is squeezed, pressed to the floor, ugly pleasure of submitting myself, again this pleasure of being free from thinking takes over, but no, I start to think about time, Time! The man is coughing terribly! There is silence, too much silence, I cannot feel the drive of sound ribanja, it makes me sleepy, this szum, sound makes me dizzy, I don't know what to do next, we are pushing time to move on, but the time is standing, I'm also standing, leg up, Ena stands next to me, we grate in one rhythm, we are all on the stage, so I run up in the auditorium, I start to grate standing above one man, small pieces of carrot falls on his shoulder, he seems to be happy about it, I run to some other person to decorate her or his clothes, no one is protesting, girls are joining me, the time explodes in my head, time in the form of people avoiding eye contact and a coughing man..I start to feel panic, what to do next? Where to go, maybe it's time to stop? No. We go on, hmmmhmmhmmhmm hmhmmhmmmm hmmm hm hm hm hm hm, I'm humming something, girls are humming with me, time is also humming, we go on, we are all down on the stage now, I feel like in a factory, my sister works in a factory, you have to be fast, you have to be generative, you have to be focused and precise, the factory line depends on every person, sister said that on the night shifts a lot of fellas are drinking alko, and she is pissed because she she doesn't allow the drunk ones to work, and she needs to do also their job afterwards! Working class solidarity failure! But we are good! Grating team is working maniacally, I'm loosing my mind slowly, Olja is bringing more and more vegetables, my body is more and more detached from me, what a challenge! Time became a monstrous enemy to fight with or to fuck with, trying to do both, panic is gone, I don't care about audience any more, I just look at Olja, I follow Olja, waiting for Olja, waiting for her

sign, Time is Olja! Olja is Time. Oltime, Timlja. Tralala, another position, my body is a container of extremely mixed feelings now! This is all there is, no body, no grating, no audience, just feelings...I see flute in Olja's hand, we will breath now...just breath..party time is approaching, we have killed the party mood, gooooood!

Ena 6

Vse vas bomo zribale!

Ljubljana danas izgleda pusto...sivo. Mraz. Ulazimo u prostor koji je šaren, ali samo plafon. Mi ćemo se pobrinuti da bude šaren i pod. Ogledalo. Ogledalo prostora I ogledalo publike.

U zadnji trenutak potpuna promjena plana. Moja Maja Vižin nestaje. Čitamo Program stare elektrarne.

Where is the soul, have you seen it?

Where is MY soul, have you seen it?

Mozda se sakrila u koferu koji nikad ne pospremim. Uvijek stoji na sredini sobe I podsjeća me da se ne smijem previše raskomotiti, jer uskoro idem na drugu destinaciju.

Moj vladalac devete kuće je u desetoj, što znači da moj posao oblikuje taj nomadski život. U natalnoj karti mi je zapisano da živim u koferima. A moj kofer je mali. Pored njega uvijek imam još veliki ruksak I pokoji ceke. Uvijek mi fali prostora, Ali odlučno odbijam uzeti veći kofer. Radije ću promijeniti stil. Crno, bijelo I sivo. Sa malim dodacima boje. Jednostavnost. Ali ja nisam jednostavna.

Tri velika ormara I jedan mali kofer. Četiri životna stila, dvije velike ljubavi I jedna ja.

...Je drag, koji ispituje polažaj žene u muškom društvu. Sine. Ne valja da muško gleda, uteg koji je morala nositi svaka žena.

Pogled sa Anjom...traje...ko će

preuzeti...Anja...Ena...Anja...Ena...Anja....Ena.....Ena...Anita preuzima.

Ovo društvo ne treba heroje, već klaunove. Malhzeit.

Da li smo mi manje ili je samo veći prostor?

Idemo Preko ljudi, u krila, na stolicu.

Grate, grate, grate. Prva, druga, treća i idemo ispod stolica. Kao žohari. Ljudi se iznenade kada vide moje stopalo koje proviruje ispod njihove stolice.

Tišina.

Idemo na zid. Sometimes I wish I could grate Like a boy.

Vlakić na stepenicama. Mini orgije.

Gdje ste cure? Ne vidim vas. Izgubile smo se u ovoj širini i tišini. Prati zvuk.

Glava mi bježi prema zavjesi, iza koje se čuju konobarice koje pokušavaju da se neprimjetno kreću.

Svaki put kada pokušam da nečujno udjem u prostoriju, uvijek probudim osobe koje su u njoj. Hiljadu prepreka se odjednom stvori I nijednu nisam u stanju da ih predjem.

Vrijeme prolazi sporo, imam osjećaj da smo sve u različitim vremenskim zonama.

Odvajam se od grupe I ribam za sebe. Paše mi.

Flaute stoje na sredini prostora i vuku me k sebi. Kao mini magneti.

Nezainteresirana lica u publici. Nepoznat, nepoznat, brate ti si brat naš svaku sliku lajkaš, nepoznata, znano lice. Pušem u flautu I fiksiram je. Zvuk je raspršen, mi smo još raspršenije.

Svi su raspršeni pred praznike. Nešto je u zraku. Trče sa jednog kuhančka na drugi, sa jednog okupljanja na drugi, sa jednog šopinga na drugi. Kupuju poklone...neki uživaju u tome, neki to rade reda radi. Ja sam ove godine odlucila ne kupiti nijedan poklon. Oduprijeti se svojoj neodoljivoj želji da činim druge ljude sretnima, koja me čini sretnom... ali za kratak period jer rijetko kad dobijem sta zauzvrat... iako to ne

očekujem, ili samu sebe lažem da ne očekujem. Nadam se barem malom znaku pažnje, nekoj potvrdi da me ljudi vide I cijene. Nadam se poruci koja me poziva na izlazak... inicijativi da druge strane... u svakom gradu sam gost I očekuje sve od mene da preuzmem prvi korak, a umorna sam. Umorna sam od prvih koraka, umorna od traženja svog mjesta, traženja novih prijatelja, umorna od svojih nedoumica...da li da se javim nekome jer se ne želim nametati, ali ne želim ni stagnirati...ne mogu se opustiti. Stalno sam pod kočnicom, pokušavam se otvoriti, ali stalno su tu jebene nedoumice ...I kad me ljudi poznaju I kad me ne znaju, strah od toga šta će drugi misliti o meni i u kojoj mjeri će to uticati na moje mišljenje o samoj sebi. Stavila sam si Bruegelov Pejzaž da padom Ikarusa kao opomenu da nista ne zaustavlja tok života I da su drugi ljudi u suštini indiferentni kada je u pitanju moj put. Ništa ne treba mene da me koči I zaustavlja. Ajmo, ajmo... promjene. Grate grate these thoughts away! Find a new pattern!
Vse vas bomo zribale! Vse ste nas zribali.

Kristina 6

NOVOLETNA ZABAVA

Nismo dobro zastavle. Sploh ne. Tole je vse skupi čudno. Ta prostor, ti ljudje, me, te rože, ta tepih na tleh na tribuni v elektrarni. Nekaj ne štima. Vedno bolj je to jasno. Publika se nam nasmihla, v pričakovanju brutalnega novoletnega ribanja. Kot en amaterski teater. Slabo, zelo slabo. Kako jasno rata takoj, ko uprizoriš, kar si zastaviš, da nekaj čudno deluje.

Iz trenutka v trenutek, bolj veš in se sprašuješ kako bi se zmazal ven iz te čudnosti. Živa je prišla na predstavo. Oh Živa. Še vedno ona. Že cel faking lajf ona. Za cel lajf ona. Zadnjič, ko sem se vozila u Maribor in razmišljala o predstavi Srce, sem se zavedla, da sem jo delala zanjo. Da vsakič ko jo uprizarjam, mislim na njo. Na naju. Kok sva ble glupe, da sva šle narazen.

Ok, gremo na oder. V spopad s tem gromozanskim kupom zelenjave. Kdo bo koga. Zelenjava nas. Publika zelenjavo. Me zelenjavo. Me same sebe. Koreografije ribanja. Prvi korenček, drugi korenček, bučka, kumara in spet korenček. Izgubljam se v tem prostoru, oder me dobesedno žre in vsak poteg po ribežnu ima manj moči. Jebemti slabo premišljene situacije. Ni to to. Najraj bi kr nehala. Brez smisla je to. Lovim te ženske desno in levo, da bi skočile skupaj in zaribale u ta pogled publike. A jebi ga. Ne dela. Lahko ribam točno tako kot smo se zmenile, ampak vsaka akcija nekam zdrsne. Dejmo bejbe, dejmo se nekako zbrat. Ah kurac ni to to. Elektrarna mi je drugač ful všeč. Hud je ta oder, hud mi je ta vajib, všeč mi je ta hlad. Tuki sem včasih kar doma. Velik se mi je že zgodilo tuki. Ko sem bla najbolj u kurcu, ko sva se razhajale z Živo, sem hodila sem na vaje, pa na Lab in procesirala vso štal, ki me je trgala od znotri. Zvok prezračevalne naprave, al klime, al ogrevanja, me je vedno pomiril. Ne glede na to, kok sva se skregale, kričale, metale stvari po fletu. Ko sem prišla u elektrarno, sem bla popolnoma mirna. Moj prostor. Globoke situacije. Ribam in ribam čist brez veze. Nimam pojma kako se bom i tega zvekle... danes smo kot une bejbe u ringu, ki se cele naoljene ravsaajo. Zanimiva je ta želja, da gledamo ravsanje, boks, rokoborbe al karkol že to je... od vedno je blo tko...gladiatorji, toreadorji, naoljene pičke al pa golo življenje...pa to je vse isto... vse kar mi je res dobr danes, je da opazujem ta fail, da gledam kako nam ne gre, da probam poštekati zakaj nam ne gre... bučko bom. Urezala sem se. Naslonila se bom na Anjo. A me lahko zdrži, vseen je kr krhka. Napičila sem se na njeno kost. Ta publika danes je popolnoma drugačna. Kaj naj z njo, kaj naj oni z mano, kaj naj oni z nami... ne zanimamo jih. Prišli so zato, ker je to novoletna predstava, pred novoletno zabavo. Uf kok so mi bedne novoletne zabave... pa ne štekam tega minglanja... nasmeškov znanih neznancev, ki zgubijo kontrolo in so potem, kar naenkrat tvoji frendi...

Zabavamo se, ker se moramo. Men to res ne sede. Men sede bit na kavču, z največ tremi ljudmi, razglabljat o nesmislih in včasih v tem najt smisel. Ne vidim smisla v praznovanju datumskih prelomnic. Ja leta je konec. Ja in? Nič ne bo drugače, če delamo vse isto. Edina razlika je datum. Že neki časa je v mojem lajfu vse v ravni liniji. Ni pretiranih eksajtmntov, niti me ne ganejo padci. Vse doživljam nekako na notr, včasih se mi zdi, da sem porabila svojo zalogo drame in, da zdej lahko sam še mirno živim in šljakam dneve. In ni mi slabo, sploh ne. Sam ni več tistih trnutkov, ko te vznemirjajo dogodki al pa misli... in tko tut ribam. Gor, dol, gor, dol... do naslednjega kosa zelenjave...

Ženske, to le res ne gre več nikamor... ribamo po publiko, nima efekta, ribamo v vlakcu, nima efekta. Z vsakim potegom po ribežnu smo šibkejše. A lahko končamo? Olja prim že to jebeno flevto. Zapiski, mogoče nas to reši... aaaaa.... še kr ribamo...Olja! Ajde! Flavta!

Živa in njen frend... Že vidm, kako mi bo eno uro predavala, da nje to res ne gane... ja ja ja...ok ribate...in kaj pol... njej je všeč, da gre predstava u srce, da zareže, da ne ostane na intelektualni ravni... tko, da jo potegne...baje je zadnjič gledala res dobro predstavo u mestnem gledališču... jst sem pa tako daleč od tega... Olja! Flavta! O hvala kurcu...Evo nas!

Lana tretjič

tukaj smo v elektrarni, drugačen je prostor, drugačna je postavitev, ampak me smo iste, ribačice patriarhata, nam je vseeno kje smo, se bomo že prilagodile, imamo vse kar rabimo, korenčke, bučke in kumare, pa ribeže seveda, ostre ribeže in kar je najbolj pomembno imamo svoja telesa, gola telesa, nosilce sporočilnosti, jebite se s svojimi estetskimi pričakovanji, me smo šle čez to sranje, smo debele, smo natrenirane, smo anoreksične, smo zgubane, smo perfektne, smo mehke, a znamo ti naribat korenček v faco, znamo ti naribat kumaro v krilo, znamo ti naribat bučko na glavo, in ob tem si uničujemo pičke z bolečino, a ta bolečina ni samo naša dragi moji, publika je tudi tokrat zelo kulka, veliko je znanih obrazov, vstopajo v režim performansa z naklonjenostjo, najbrž so že marsikaj slišali in so se nekje že vnaprej odločili, da bodo poskušali razumet tole na pravi način (kar koli že to pomeni), smehljajo nam se od začetka, gledajo nas s pozornostjo, počutim se domače med temi ljudmi, na začetku se usedem na stol zraven enega obiskovalca, ki čeprav me gleda s simpatijami takoj instinktivno trzne, ko se mu približam, blisko srečanje z golim ženskim telesom vedno povzroči nek ultimativni strah, nekje perverzno uživam v tem strahu, se igram s strahom, delam z njim, tipa nežno povlečem nazaj in neki časa sediva skupaj, dokler se njegovo telo popolnoma ne umiri, no vidiš, si mislim, ni blo tko strašno, pa sej sem jaz sam en fikus nenazadnje, čeprav res strupen, začenjamo ribat, ribale smo kot nore tokrat, imele smo ogromno zelenjave in smo ribale in ribale in ribale, mene je skrbelo, da bom kašljala, ker sem bila prehlajena in sem se komaj sestavila za ta nastop, bala sem se kaj če začnem nekontrolirano kašljat sredi ribanja, je rekla olja ja pač kašljaš nimaš kaj in sem tako sproščena šla v to da se niti ekkrat nisem zakašljala, ribale smo pa res kot prfuknjene, jaz sem tok noter padla, da sem si polovico nohta na palcu odrezala, čutila sem neko blazno zadovoljstvo v iskanju sinergije z ostalimi puncami, pizda smo dober tim, dobro se štekamo, zaljubim se v te punce vedno, ko skupaj ribamo, gledamo se, iščemo se, skupaj smo kolektivno telo, skorajda demos haha, ja lana, ufuraj politiko vedno, ko lahko, saj to najboljše znaš, s saro sva tokrat imele veliko skupnih akcij, pizda sva drkali ena na drugo, obe sva čist perverzni tako da si mislim, da se je tudi njej svašta motalo po glavi, publika se nasmiha, nič jim ni nerodno, to mi je všeč, ustvarile smo dobro vzdušje, ljudje se čutijo komot, se počutim še bolj sproščena, gremo skupaj med ljudi in se postavimo v vrsto, iščem prostor zase in ga je malo zato se naslonim

na jana in se mu nasmehnem, po performansu mi reče da mu je to bil najboljši del performansa, saj itak ga gleda drugič, tako da je ok, razmišljam o tem, da ribanje zelenjave ne bo več nikoli isto zame, pa tudi za vsakega, ki je to videl, od zdaj naprej vsakič, ko se bodo lotili ribanja zelenjave se bodo spomnili na nas, in na naše pičke, ali jim bo nerodno, ali jim bo zelenjava imela drugačen okus, ali bodo od zdaj naprej jedli več zelenjave hahahaha, potem je žur, prednovoletni bunkerjev žur ampak ne bom ostala, bolna sem še in prej ali slej bom začela kašljat, zato bom dala sedaj vse od sebe, saj to me edino zanima, spet sem padla v ta avtomatizem telesa, a je to ta želeča produkcija o kateri pišeta Deleuze in Guattari v Anti-Ojdipu, a lahko rečem da je moje telo v tem trenutku telo brez organov, čigar edino poslanstvo je ribanje kot del produkcije želje, a je to ta proces deteritorializacije telesa, kjer ni pomembno nič drugega kot slediti svoji želji, ribati, ribati, ribati do onemoglosti, dvigniti se, seči po novem korenčku, oklizniti se na mokri podlagi, pasti, se udariti, se ponovno postaviti v pozo, ribati naprej, pozabiti na vse, narediti iz ribanja smisel življenja, živeti za to da si in da svoje telo upravljaš le toliko da lahko seže po novi zelenjavi, da pazi da se ne bo spet okliznulo in padlo, da se postavi zraven drugega telesa, da pulsira z njim, da se drgne do bolečine in da na koncu ne sklene nič, čisto nič, razen da da vidnost avtonomiji želje, ki je edina, ki lahko odloča in ima zadnjo besedo.

Olja 6

Zadnji put ove godine ribamo, prvi put u drugom prostoru. Drago mi je da smo se pomaknule, samo Elektrarna je fuuuuuuuulllllll široka danas.... Dobro da smo te stolice pobacale... Ful sam rastresena cijeli dan danas, i jučer. To je zbog previše ribanja... Lijepi kup imamo danas, uopće mi ne izgleda toliko veliko. A u trgovini su kolica jedva vozila koliko su bila puna. Rekli su mi da ne kupujem više velike krastavce.... a meni se baš sviđaju, kako pršti voda iz njih, kako su veliki, kako mi dobro sjednu u ruku, kako ih dugo i snažno ribam... Neću ribati te male krastavce, mrkvu, mrkvu, najbolje mrkvu! Isto su se bunili da zašto kupujem u Hofferu... Pa meni je svejedno koja je trgovina, Hoffer mi je najbliži... Najmanje vremena potrošim da iz Male vasi dođem do Hofferu... Ali mi se nije sviđalo to da je Hoffer zabranio Kraljima ulice da prodaju časopise na njihovom terenu. Pizda im materina! Naribala bi tog tko je donio tu odluku kao debelu tikvicu! Ispred "našeg" Hofferu se mijenjaju jedna žena i jedan muškarac, ona uvijek sjedi i drži u ruci časopis i pozdravi pognutom glavom, a on uvijek cupka ispred ulaza, nasmijan pozdravlja sve koji ulaze i izlaze... Oboje mi izgledaju kao topli ljudi i redovito kod njih kupujem Kralje Ulice. Ali nakon poziva na Facebooku za bojkot Hofferu, su ipak dozvolili Kraljima da prodaju, pa je kao sad ipak ok.. Ali ja sam ipak išla u Lidl. Ful se teško snalazim ako promijenim trgovinu. Ispred Lidla je bio jedan čovjek prodavao Kralje ulice, stariji, nije razumio engleski. A pred Lidlom stoji jedan čovjek tamnije boje kože, i okolo pokušava uhvatiti pogled bilo kojeg prolaznika, moli za pomoć... skoro pa vuče za rukave ljude koji su opterećeni shoppingom, nitko ne staje, gledaju ga kao da ih žica za nešto. Fak ti ljudi.... mrkva! Mrkva! Mrkva! I jedna mala tikvica. Ulazimo u Lidl i ja se zaustavim kod čovjeka koji traži pomoć. Pokaže mi karticu za parking i nad glavom mu se pojavi upitnik. Nije čovjek znao kako izaći iz tog jebenog parkinga Lidla... 7 minuta sam provela riješavajući njegov problem, parkirni automat je pojeo karticu...jebeni parkirni automati! Pojedu karticu, pare, naše živce, vrijeme.... hehehe kako se Joško smije, ful uživa! Tri mrkve i idem ribati oko njega! To su neka nova lica u publici, neki su opet drugi put, ali ful ih je drugih... Joj, Nejkotu se vjerojatno neće baš sviđati da mu po košuljici možda špricne malo mrkvice... tako bolje onda da sam guzicom prema Joškotu okrenuta. Ful dobro izgleda Elektrarna danas, ti baloni šareni, disko kugle, super je da je sve tako šareno, i mrkve i krastavci i tikvice, zalivalke, biljke i teglice.... A ne bi sada trebale kakvu grupnu scenu? Ful je široko, a je tri puta šire

nego Moderna? Fak, koji kaos danas! Imam osjećaj kao da non stop uzimamo sa tog kupa i nikako da se smanji... tikvica pa opet među ljude! Primož pored tebe! Ful smo naribale. Kao da još nismo napravile to što smo trebale. Klizati se po stepenicama, vlakić. Previše mrkve, tikvice i mokrog krastavca po kosi i licu. Jao to iz kose opet neće ići... Blesava sam, zašto si nisam vezala kosu, ili barem samo špangicu. Opet mi se povlači po licu, jao bezveze... za drugi put se moram to sjetiti! Mislim da nas je pre malo. Šteta da nam se i Katarina nije pridružila, voljela bi ribati sa njom! Tikvice su ful debele, teško ih je držati u ruci. Malo mi se čini da smo sve zbunjene danas, možda opet previše rastresene. Trebala bi uhvatiti flautu. Samo još jedna mrkva. Evo sad po Sari, fak, tek sad počinjemo sa origijom. Ok, moram se malo sad tu zadržat pa onda flaute. Sve stojimo, to je čudno, ko vlakić opet... Idem po kupček. Evo, jao imamo dva kupa jedan ispred drugi iza Sare. Hehehe gle je kako leži i valja se po mrkvicama, sa otvorenim ustima, peca. Au, au, Anita, o fak, kako me zgnječila, maše cijelim tijelom, super izgleda zašto nismo prije tako. Ful je naribanog. Drago mi je da je danas žurka, jedva čekam malo se raspustiti. Dogovorili smo se da ćemo uzeti taksi, samo neznam dali mi se da puštati auto... biti ću ful umorna. Današnje čišćenje će biti ful naporno, ali je dosta ljudi, valjda će uskočiti. I Marjeta je tu. Žao mi je da nismo biografije bunkeraša govorile, samo nije igledalo dobro kada smo probale. Možda se previše kočimo... trebale bi biti više slobodne. Super je ta mala privatna trgovina pored elektrarne! Da njih nema ostala bi gladna ful puno puta, a i bez rekvizita....Danas smo i Andrej i ja pojeli svako po sendvič, i imam još jedan Snickers u torbi. Ona prodavačica sa rozom kosom je ful simpatična, stalno se zapričam sa njom, pa ja definitivno nisam baš tip koji priča sa random ljudima. To je više baka Tinka, možda i mama, pa malo čak i tata. Oni često pričaju sa strancima. Čini mi se da polako i meni to dolazi u naviku, ali samo kad sam posebno raspoložena, tada mi ful ide, teško me zaustaviti ponekad... samo još jedna mrkva i onda je dosta. Danas non stop raste i pada. Kao da diše. Kao scena bio vrećica. Možda mi je malo žao da nije preživjela ta scena, ali možda će negdje drugdje naći svoje mjesto. Paše mi crna boja Elektrarne. To je to. Idemo disati. Moram polako, samo polako, da se ne udavim. Još malo pa žurka!

Sara 6

na kurac mi gre use, čist use mi gre na kurac, to kako stojimo tle k vkopane v to kurčevo tribuno, k je pol manjša kot bi mogla bit. brez veze. tle stojim in stegujem vrat v ta trimesečnik od bunkerja. ne morm ga v roke vzet. prevelk lonc mam. ne morm se usest, da b ga v roki držala, ker bomo pol vse sedele, na kurac mi gre, ker morm stegovat vrat in brat te male črke. na kurac mi gre, ker se počutm k da tekmuje, kera bo več prebrala, skor ne pridem na vrsto, ker se mi zdi, da b moglo bit po vsakem izrečenem delu, bit mal pavze. pa čakam... pa pizda, lih k odprem usta, jih še ena druga, ne jebem, nadaljujem, ok, zdej pa spet čakat na še eno prilko, ko se bom počutla da b neki prebrala. na kurac mi gre ta želja po ugajat publiki, na kurc mi gre to serviranje publiki k se dogaja. na kurac mi gre ta način, koketiranja s publiko na cheap način, da zvlečeš smehec iz njih in potem vztrajanje na tem. jst se tega ne grem. pa boli me kurac, ker mi gre vse na kurac. mejte me radi, jst sm ful lepa, ma boli me kurac. na kurac mi gre, ker nismo dobr zvadle prej. na kurac mi gre, ker si nismo vzele dovolj časa. na kurac mi gre, ker me skrbi, kako je lena sama doma. na kurac mi grejo petarde. na kurac mi gre moj pes, k se petard boji, ker ji ne morm pomagat. na kurac mi grejo ljudje k vzdihujejo od navdušenja ko gledajo ognjemete. na kurac mi gre moj trebuh, ki je pizda zarad kosa pice takoj večji, na kurac mi gre, ker mam pogrejtano pizdo še od prejšnjič in morm met pred javnostjo to zribano rdečo, ranjeno pizdo. na kurac mi gre ta visoka stopnicah na tribunah, feeling mam da se bom zložila, čez celo tribuno, čez ves folk in pristala polomnjena

na odru z razbitim loncem v rokah. krvava. na kurac mi gre kri. na kurac mi gre, da mi v štirih dneh menstruacije na mesec odteče tolik krvi, da mam zaradi tega popolnoma iztrošene zaloge železa v telesu in morm hodit na infuzije. na kurac mi gre medicinska sestra, k ne najde žile in špika v obeh roki k da sem kos mesa. na kurac mi gre pms, k traja celih 10 dni in potem grem jst zaradi mojega pizdenja vsem drugim na kurac. pa boli me kurac. na kurac mi gre, ker me boli kurac. vse mi gre na kurac. na kurac mi gredo tipi, k se rinejo vame, pa vidjo, da nimam nobenega interesa do njih. na kurac mi gre, ker vdirajo v moj osebni prostor, v moj svoboden plac, v mojo svobodo gibanja. e, vidš bezi, ti mi pa ne greš na kurac, tebe sem pa vesela, da si tle. mi gre pa na kurac, če ti performans ne bo všeč, ja to mi pa gre na kurac. na kurac mi gre tud, da sm se mogla postavt k zalivalki k ma zraven to staro flavto. ta stara flavta mi je šla že od začetka na kurac. na kurac mi gre ta velik plac. na kurac mi gre, ker ne vem, kam naj se dam, kako naj začnem ribat. na kurac mi gre, ker mi je trenutno zmanjkalo idej za ribanje. na kurac mi gre, ker sem si že takoj na začetku zribala prste. na kurac mi gre ta kurčev korenček k je trd u tripičke materine, jst pa v totalno nemogoči pozi, v kateri nikakor ne morm zdržat. na kurac mi gre ta bukkake scena, ker zribajo 10 kil zelenjave name. na kurac mi gre, ker koščki bučk padajo v moja ušesa, v moj nos, v usta. vse mi gre na kurac. na kurac mi gre, ker ne vem, kam naj se dam. kam naj se dam, kam sodim, kje se bom lepo lepo zlila v kompozicijo. na kurac mi gre, ker ne ve, kako naj se umestim. zasljajdala bom po tej zribani zelenjavi, pa naj me naključne funke na ta prav plac, pa boli me kurac. na kurac mi gre, ker je tolik ene zelenjave k jo bo treba pospravit. na kurac mi gre pospravljanje, že od zmeri mi gre na kurac pospravljanje. na kurac mi gre delanje velikega sranja. jst bl ta k rada sprot za sabo pospravim. ker mi gre na kurac, če si naredim totalen mess in ga morm pol v red spravljat. na kurac mi gre mess. še najbolj pa mi gre na kurac mess v glavi. boli me kurac. vse mi gre na kurac.

Anja 7

Carski dan.

Pogled prostran.

Čez masaker zelenjave.

Gole ležijo ženske pojave.

Ali pa postave.

Čeprav postava pomoje ne more ležat, ker je postava in je verjetno postavljena.

Razen, če jo postaviš leže. Kakorkoli v umetnosti je vse mogoče. Tako kot pri Bogu.

Morda pa umetnost je Bog. Ali pa je Bog umetnost.

Verjamem v Boga.

Ampak nanj ne najdem rime.

Vsaj ne v sekundi dvajset,

četudi mi rima uspe tudi sred najhujše zime.

Ker meni, ko je mraz, res nisem inspirirana. To je opomba avtorja. Ne morem zagnat možganov in srca, če me zebe. Še dobro, da se tole imenuje HOTSPOT. Vsaj v imenu je veliko ognja. Ko sem v petem razredu rekla mami, da sem si naredila svoj mail naslov in me je vprašala kako pa se imenuje in sem ji povedala, da anja_avril@hotmail.com, je bila čisto zgrožena nad besedo »HOTMAIL«. Verjetno je takoj dobila pregrešne asociacije na razne hot linije telefonske in porniče. To, da imam Avril Lavigne v mail naslovu se ji pa ni zdelo nič čudno. Ta mail še vedno deluje, lahko mi kdo kaj pošlje. Sam ne svojih genitalij prosim. To sem dala skozi na akademiji.

Korenčki, bučke, kumare. Klasičen program. Kot šunka, sir, gobe.

Pa dajmo dekleta! Zribajmo se do nazga. Al pa do krvi. Vsakič se katera poškoduje. Potem pa čekiram al je kateri šla menstruacija ali zgolj kakšna žila.

Carski dan. Tako carski, da ni več kaj za dodat.

Pa čakajmo. Samo predihajmo ta dan. Gor pa dol. Rib rib rib rib. Grate Grate Grate Grate.

Mislim, da koga celo zamika, da bi to počel z nami ali pa da bi pojedu to zelenjavo s tal. Tiste v publiki, ki si upajo s telefoni fotografirat tko grdo pogledam. Ali pa držim pogled in ribam proti njim, da upam, da se userjejo. Da si mislijo, tkole bo mene zribala, če še eno fotko nardim. Kaj majo za fotkat?! Nej gledajo v živo. Zakaj je tko zanimivo imet lulike od enih performerk na svojem telefonu in jih pol okol kazat? Fore. Skor kot osnovna šola. Ko je človek še tako brez identitete, da si ustvari mail naslov anja_avril@gmail.com. No, sej zdej pa menjam identiteto. Ves čas. Na odru. Fejsbuka nimam. Menda ga samo psihopati nimajo. Rajši sem psihopat kot pa... internetna rastlina. Ki samo riba riba riba informacije.

Anita 7

Oh my neck..oh my...why is my body playing some games with me!? Why?? First day of Hotspot, yea, the event of the month and my neck decided to quit on its basic functions and stopped turning! And my polish friends are here, a delegation from Poooooaaaaand! It will be cool to see Ania here, and all the other faces... and the audience is coming in, and we have a problem because our exhibition and our context is gone! So we are reading from the art books...oh...the sentences seemed too long, I feel like a very bad lecturer, why girls are reading in Slovenian? Come oooooon, we have international guests here! Anyway, so many words...let's just start walk with the plants... nice and easy, let them take a moment with you, silent and gentle, good, I feel like an art piece, nothing personal and everything intimate, is maybe Anja here to watch us? I'm worried about her, really worried, but it's not really helpful, it's just a pressure, worried people are weak people, I hate when friends are worry about me, what the fuck?! Makes me feel like child again, yes, friends make me feel like retarded child sometimes.. I turn my stiff neck looking up at my polish delegation, why do I care about their opinion so much? I'm still one leg in the past and in the present, future is blurred, like those slovenian Alps, I see them every day but I've never been there, yet, ...grating starts slowly, the face in the audience on the right looks surprised, the face few rows above looks shocked, Ula's face looks enthusiastic, time starts to run...I'm not nervous, the action makes so much sence, I try to devote myself to this, is trying enough? I try not to think about devoting myself but just to do it, I do it, and for some time I'm just a pure action, but then I see another face in the audience, a remainder: I'm here to be watched, they are watching me, i show them things to watch, I am doing everything to make them watch me, I'm devoted not to the action but the the wish that they will watch me, whatever I do, is important...my god...is it? Vegetables are turning into compost, I'm turning into center of gravity without its own center...their eyes should gravitate towards me, me without personality, without personal fears, personal problems and personal objections, me which could become everything...and for this one cannot take things too personally, but at the same time one has to devote oneself completely...oh, my neck... after this I'm running to do Sorry, we will fail again, I should not take it personally, I should be able to become everything, in every moment, each second, to be able to shift, change, react, oh, my neck, try not to think about yourself, Fuck myslef off!!! Oh, how i like to immerse myself in this collective action, what a pleasure! What a relief! In one hour and 15 minutes Sorry will start and I would have to think, here I don't have to think! Actually I really don't have to...well, maybe a little bit, commands and observations, I look around, see

situation, have one short thought, go! And join the girls in bukake, and here I just need to find my place in between those bodies to be able to cover Sara with my vegetables! My vegetables! I have to fight for my place there, like years ago in the first second hand store in my hometown Kielce, a bunch of ecstatic women fighting like mad tigers to grab as much clothes as possible, take the huge pile to the nearest corner and enjoy the wearout treasures...that was a real, bloody, feminine war! I was haunting for brown stuff, that was the fashion at that time, brown trousers, brown golf, brown shoes, brown jacket...brown as shit but there were shitty times, shitty and great...a young woman in brown turned into older woman, less brown, more naked..I see Ania's face, she looks very serious, no idea what could this mean, does she like what we're doing? Does she hate it? Do those people in the audience think? Do they think too much or not enough? I hope they don't think too much, hope they just understand..my neck is better, I don't feel the pain so much anymore. Sorry in front of me, Grega and Andrej are preparing, waiting for me, two guys waiting for me to come! Sorry is my Challenger rocket, one moment it fires up into the cosmos, another it explodes and crashes in the air, one second I feel like winner, another like a victim, sorry to think about Sorry during grating but I have to reach to the deepest sources of self belief, self confidence, self craziness and self control to be able to be properly sorry in Sorry... But now women around me, we are quite intelligent organism today, no cheap tricks, quick decisions, Loup Abramovici observing carefully, so elegant, straight and elevated as always, I think my polish friends are satisfied, sure, I am satisfied, oh god, I need to run to do another show! Let the satisfaction continue, I beg you angels, let it continue...

Ena: Hotspot!

Hotspot! Snijeg. Mi pa gole i bez (kon)teskta.Pa ne vjerujem. Zašto nam niko ništa nije javio? Treba zagrijati sebe, publiku I prostor. Čitanje iz kataloga je djeluje, moracemo smisliti nesto novo. Gosti su tu I mi smo najbolje domaćice. Kakav doček smo im priredili! Wow...pa ovo nema nigdje. To je pravo gostoprimstvo. Još da nam nisu odnijeli kontekst... Ribaj, ribaj...izadji iz zimskog sna. Volim kad snijeg pada. Kao neka druga realnost. Sve utihne. Ta tišina...ta tišina snijega. Svaka pahulja ima različitu strukturu. Baš kao I mi. Svaka drugačija, a svaka tako posebna. Sve različito pristupamo ribanju, a opet smo sve skupa. Šta li naši gosti misle o nama? Izgledaju kao da uživaju. U publici vidim poznato lice. Ona me ne prepoznaje. Nekad je teško prepoznati osobu, ako je izmještena iz konteksta u kojem si je upoznala. Radile smo skupa predstavu u Sarajevu, Beogradu, pa putovale u Rim. U Rimu sam provela dvije sedmice i nisam ništa vidjela od grada. Samo da probe na probu, u restoran, fast food. Imali smo plaćenu hranu u nekom restoranu, i u ovom trenutku ne mogu vjerovati da sam bila u Rimu i da nisam probala nijedan specijalitet. Vjerovatno se nisam htjela odvojiti od grupe. Dva mjeseca je trajao proces stvaranja te predstave, dva mjeseca smo se svaki dan vidjele. I onda ništa. Ni traga ni glasa. Samo lajkovi na fejsbuku. I poneki komentar. Putevi nam se nisu ukrstili. A evo danas, nakon osam godina... u Ljubljani. Prije osam godina nikada ne bi pomislila da ću živjeti u Ljubljani. Ali mnogo sam je zavoljela. Prestani gledati u nju, ribaj, ribaj. Mrkvice moje. Volim Povrće u svim oblicima. Topla supica od mrkvice sa džumbirom. Kiseli krastavci. Pržene tikvice. Sve falusne oblike u svim stanjima. Kako bi moj penis izgledao ga imam? Mislim da bi bila jedna od onih frajera što se konstantno češkaju po jajima. Stalno ga diraju. Vjerovatno bi slala

dick picks. Ustvari je, ali bi imala uramljeno skulpturo svojega penisa. To nije loša ideja. Možda unajmiti slikara da naslika tvoju vaginu? Olja. Olja slika...da li ima modele ili samo ide iz njene glave?

Zašto nisam još jednom piškila prije performansa?

Tanke mrkvice, debele tikvice. Ne smijemo biti preduge, jer ljudi moraju sići na Anitu. Volim festivale i tu užurbanost. Te konekcije. Svi ljudi sretni, gledaju nove stvari. Ribamo na podu, ribamo na zidu, ribamo sa strane, gore, dole. Mijenjamo pozicije, mijenjamo ritmove. Trio, duo, bukkake, solo. Front, back, up, down...then up again. Zadnja runda. Ribamo, ribamo, ribamo. Osjećam da smo sve prebacile u četvrtu brzinu. i onda znak! Jedna pisne i ostale joj se pridruže.

Pištimooooooooo! Kakva moč u zvuku. Zabavno je gledati ljudi koji se mršte i začepuju svoje uši. Prejako, preintenzivno je za njih. Nekima i dosadno, nekima intrigantno.

Ostavljamo flaute pune pljuvačke koja se polako slijeva niz njih. Šest malih lokvica u prostoru. I onda nastane jedna velika lokva na sredini. Čistimo seebe, čistimo jedna drugu, čistim prostor. Hladna voda..uh. Najež.

Brisanje, oblačenje, poklon. Hvala, hvala. Čišćenje. Hvala, hvala. A Toast. Pir. Hvala, hvala.

Kristina: Soft Spot

Hotspot! Hotspot! Soft spot... spet sem bla predolgo pri starših na obisku... tam se zradiram... hitro ratam to kar želijo, da sem... da mam mir pri kosilu, da mama ponoči lahko spi, da mi fotr ne teži... izbojevala sem si ta lajf, se izvila iz te družinske navlake... publika vstopa, me stojimo gole v prostoru, ki smo ga opremile s katalogi preteklih razstav... ker so nam podrli prejšnjo razstavo, dobesedno so nam podrli kontekst. Lahko bi nam kdo kej javil, recimo kak dan prej... Ne! Odprle smo vrata in ta-dam! Ni stene, ni teksta, ni konteksta... ajde zdej bistre glave, kaj bomo? Ok našle smo tole rešitev, ampak ne štima to, odzame nam to kar delamo... ampak itak se mi včasih zdi, da si nihče na zapomne, da smo delale še kej drucga kot ribale... ok bla bla bla... razstava ta, razstava una... vse smo povedale, gremo zdej dol... počasi.. bodi roža, jst sem roža, neslišno rastem, neslišno se sušim, neslišno pijem vodo... neslišno zgnijem... rože so tiho... ves čas...ves čas nemo, so. Rodijo se brez krika in umrejo tut. Mi ljudje... jst človek pa blebetam, premetavam besede, krike in zvoke...kako bi moral bit, kaj je blo dobr, kaj je blo za en kurac, kaj bom jutri, kaj bom čez pet minut... a spodvijem noge, a se usedem, a grem dve stopnici nižje... mimo tega vau ful lepga tipa... kok je on lep... to me zjebe... če je kdo lep, jst kr ves čas buljim vanga... in si mislm, kako ti lahko živiš?

Lep, lepota... lepota je v srcu... je ja... sam, če je nekdo lep, je jebiga lep...in to ga zaznamuje... ves čas gledamo pol to skladnost, to lepoto... in če je nekdo grd, ga ne gledamo... rože niso ne lepe, ne grde, one so po defoltu nežne, lepe, prekrasne, dekorativne... v lonce jih dajemo, za rojstni dan... sušimo jih, ko umrejo...

Dobr spusti zdej to rožo u loncu in vzemi u roke ribežn... korenček u desno, ribežen na mednožje, intmna poza, vdih in gremo... ribam, zribam...

V publikli cenjene gostje in gostje... lepo je ko mam zainteresirano publiko... ko ribamo za ljudi, ki jih to zanima... ki eno bedno deževno nedeljo, krenejo u ta mraz in pridrajsajo do moderne in nam namenijo svoj čas. Zanima me kaj jih pritegne. Jst se težko odločim, da grem gledat predstavo, ker me ponavadi razočara. In pol celo predstavo razmišljam o tem kaj gledam, kako mi je, na kaj me spominja... še večkrat pa počasi tonem u popolno zmedo, kjer se počutim ko nerazgledana krava, ki ne šteka... uglavnem je tko... in pol po predstavi najrajš spizdim dam in razmišljam še naprej... ker mi je v večini primerov pretežko pogledat performerjem u oči in rečt, da nisem štekala nič... tko, kot so mi kakšni rekl, da ne štekajo našga ribanja... da ne

vejo, kako naj si to razlagajo... pa mi ni nič bedno, če ne štekajo, al pa, da jih ni potegnil nikamor... popolnoma normalno je...

Kje sem? Kaj delamo? Ribamo... bučka... korenje... kumara... potonila sem u svoje misli, u poglede, u premike publike na stolih... ta lep človek u zadnji vrsti... jebote kok je lep... jst ne morem nikamor drugam gledat... njega gledam... lepo me gleda nazaj...

Noge narazen... noge gor... samo sliši se nas, zlezle smo pod stole... izginile... ko pridem zraven koga u publiku, ne vejo kam naj gledajo. Ponavadi gledajo stran, tko kot kdaj u življenju ko smo pred nečem novim, ko kar ne vemo kaj naj... ko ne znamo reagirat... pa se potem kar delamo, da tega ni u lajfu... prikladna slepa pega...

Joj spet sem potonila u svoje misli, ni me... odklop od telesa... nek čuden mehanizem... po performansu gremo še na en performans, na Sorry... to mi je vedno dobr gledat, ker mi tko zbudi možgan, da razmišljam enako kot Grega, Anita in Fon... možgan začne improvizirat...

In potem dalje čez naš Hotspot, Soft Spot... men je to Soft spot...

Lana četrtič

izčrpana sem in boli me glava pravzaprav me boli vsaka mišica na telesu on je odšel danes zjutraj in sem še vedno popolnoma pod njegovim vplivom ta najina srečevanja so tako intenzivna v vsakem smislu izčrpana sem ampak tudi napolnjena na vse možne načine vesela sem da sem spet med bejbami mojimi so-ribačicami joj kako sem utrujena ali kdo to opazi ali opazi da sem počasna da me boli glava da me boli roka da sem zmačkana saj sva se prejšnjo noč u izi napila in sem zdaj malo upočasnjena a vseeno mi se telo vse bolj ogreva to je neverjetno kakšna je ta moč ki te okrepi ko padeš noter v to akcijo ribanja iz kje pride ta energija ki osnaži telo čeprav bi moralo biti samo še bolj utrujeno vse lažje mi gre kumara korenček bučka oh da bučka je zakon saj najlažje drsi po ribežu in po pički čeprav mi je tudi pička kar pošteno utrujena moram priznat ampak kar gre vse lažje in lažje gledam bejbe kako so hude kako se premikajo kako so samozavestne kako švigajo naokoli in sem mirna saj sem v dobri družbi vse bo ok njihove akcije mi dajejo moč vse manj čutim bolečino oziroma se bolečina počasi transformira iz neprijetne in utrujajoče v tisto erotično in napeto tisto ki me polni od znotraj in mi daje moč da ribam naprej kakor da je to najbolj pomembna stvar na svetu kakor da je vprašanje življenja in smrti saj v tem trenutku to pravzaprav je najbolj pomembna stvar na svetu moja edina naloga trenutno je da naribam vso zelenjavo ki je pred mano in ob tem pazim da se ne porežem preveč saj malo je ok saj malo mi tudi paše sčasoma začnem loviti poglede obiskovalcev in obiskovalk saj sem le ekshibicionistka in vsake toliko moram počekirat kako me drugi gledajo vidim da jim je zabavno bejbe letijo naokoli in vidim da jim je zabavno da je dobra energija super mi je da se nisem nikoli primerjala z bejbami v smislu katera ima kakšno telo katera je kakšna pička nikoli se z nobeno nisem primerjala vedno se mi je zdelo super da smo vse različne da smo vsaka nepopolna na svoj način ja ljudem je zabavno čeprav eni imajo čist resen obraz pa kaj saj tudi tisti ki se ne nasmihajo najbrž uživajo po svoje saj zakaj bi se pa morali vsi nasmihat enim je najbrž tudi nerodno ampak kaj pa je narobe s tem nekoliko drugače pristopam danes imam počasen tempo ukvarjam se sama s sabo bolj kot z drugimi res mi je super da se ne primerjam z nobeno nenazadnje sem prevelik ego za kaj takega saj to bi pomenilo da se od katere čutim ogroženo ampak sem za kaj takega prevelik ego vendar sem prepričana da nas nekateri obiskovalci in obiskovalke primerjajo saj kdo se ziher najde da pomisli lej ta je debela lej ta je anoreksična lej ta ma ful lepe joške lej ta ma ful lepo pi

ko lej ta je ful natrenirana lej teje se vidi da je balerina lej tale ima celulit lej tale ima mozolj na riti lej tale ni čist pobrita lej tale je čist pobrita kot punčka lej tale pa ma tko majhne joške kot deček lej tole bi pofukal lej teje bi lizal pičko lej teje bi svršaval po joškah lej tale mi se gabi lej tale smrdi ali se res lahko kdo izogne primerjanju če se mu ponuja šest golih ženskih teles brez kakršne koli estetske navlake samo golo meso tukaj in zdaj ali mogoče ni to čisto normalno da nas primerjajo da nas selekcionirajo da nas ocenjujejo jaz nimam težav s tem saj sem prevelik ego da bi se ob tem čutila kakor koli ogroženo bistvo biti je to da se manifestira pravi Hegel in brez naših teles točno takšnih kakršna so nič ne bi bilo isto evo počasi bom spet padla v trans to se mi vedno zgodi in potem bom pozabila na vse in potem bo moje telo avtomatično delalo svojo nalogo, pazilo da se ne spotakne da se ne poreže da se preveč ne poškoduje ter da najbolje oddela svojo nalogo ribanja in spet mi bo vseeno v kakšni pozi bom in kako bom zgedala in kdo si bo kaj mislil pomemben mi bo samo lastni užitek v razkazovanju, ki postaja nekakšen eksistencialni imperativ, ja evo olja že piha v frulico in ostale bejbe pihajo v frulice spet sem bila v svojem svetu in ne vem kako dolgo in kaj se je točno dogajajo ampak sem sedaj tukaj z njimi še jaz piham v frulico malo mi je mrzlo to je zato ker sem neprespana čeprav z mene teče vroč pot ampak mi je vseeno malo mrzlo na koncu sem zadovoljna da sem speljala tole z zadnjimi atomi moči in mislim da se ni opazilo da sem izčrpana saj telo vedno najde način telo vedno najde pot telo vedno najde moč sploh zaljubljeno ekshibicionistično mazohistično telo ki zna uživati tudi v lastni utrujenosti bolečini in nemoči.

Olja 7

WTF?!?!?!?!? šta je to?? gdje nam je nestao "kontekst"???? Ostali su samo bijeli zidovi, čak ni one umesne stene više nema.... Fak, samo su skinuli "razstavu" bez da su nam išta rekli... o joj..... al tako je to, uvijek je tako, jedan korak naprijed, dva koraka natrag..... pizda....

Dobro da me uopće zvao jučer tehnik.... fak taj razgovor... ni meni ni njemu nije bilo ništa jasno... Zove me i kaže: "Halo Olja, ovdje Tomaž, tehnik iz Moderne. Dali vama trebaju stoli?"

Meni ništa jasno, kakvi stoli? Valjda da nam trebaju, šta sa njima??

"Dali vam sigurno trebaju stoli? Oni stoli koji su u Moderni?"

Da trebaju nam.

"Ozbiljno vam trebaju stoli? Jer oni nisu sad tamo."

Šta??? šta se dešava?? Trebaju nam stoli, šta na čemu da ljudi sjede???

"Aha, a onda da dogovorim da ih donesu?"

WTF??

"Ti stoli nisu više tamo. Da im onda kažem da ih donesu?"

Oh, pa naravno, stoli nam trebaju, treba nam i ozvučenje, a to je tamo?

"Da, da, to je tamo, samo stole su odnjeli ča..."

AAAAAAha, ok, no, dogovorili smo da stoli ostaju i da nam trebaju! Fala bogu!

Možemo dalje...

Koje male mrkvice prodaju po zimi... svašta, pa to je sve veličine prsta.... Izriba se odmah...sviježe su.

Jadne biljke... Ena je klon, zadnja se totalno posušila, ali i dalje radi nove palmice, samo stvarno nisu baš reprezentativne... moram je nekako spasiti... Moja dracena, moja krasna svijetlo zelena dracena je totalno nakrivljena i liste ima spaljene od mraza... nju isto trebam nekako spasiti... valjda će izdržati još danas..

Fak jao, trebamo se iseliti! Ne mogu više ovako.... onaj lažljivi krelac posvuda pušta samo smeće, drek, dlake i ustajao zrak... i onda se još dere na mene da mu nedam da našu novu kuhinju koristi... pa tome stvarno nisu sve na broju... i još kako se

pretvara da je čist, pristojan i fin kad dođe drugi brat iz Londona... kao da dočekujemo jebenu Englesku kraljicu sa cijelom njenom familijom.... Kako mi idu na kurac takvi dvolični likovi... Doma najveća svinja a za vani (a ionako vani provede možda samo 2h na tjedan) je fin ko kravata..... sve će to doć na svoje.... Mi samo moramo naći neki stan i šibamo ća, nema nas više, pa nek se vidi koliko smeća proizvede i kako živi... tek tada svi problemi mogu izaći na svijetlo dana... iako sumnjam, ostati će tako kako je bilo... KRASTAVAC! On će i dalje samo prije nego što dođe Royal Family čistiti kuću od vrha do dna za to će izgubiti cijeli dan, ali opet nitko neće otkriti njegovu bolest.....

Ma boli me kurac!

Mrkva pa ribaj! Ustvari 3 mrkve i jedna tikvica! Sve je tako malo danas....

Miješa mi se u glavi sve to skupa, dnevno zovem barem 15 različitih brojeva, mladi par, brez ljubljencev in otrok, iščeva stanovanje..... Pizda im materina, dala bi i 800€ samo kad nema ničeg pametnog.

Fak to povrće danas imam osjećaj da ga ribam brže nego ikad....

Za jedan stan nismo bili dovoljno jadni, uzela je umjesto nas obitelj sa djetetom... eh di baš naletimo na neku samaritanku... ili zašto ih nije više... ili zašto joj ja nisam ispričala našu situaciju, i pokazala malo slike od toga u čemu živimo.. pizda... možda bi se sažalila nad nama više nego nad familijom sa malim djetetom... drugi jebeni stan je bio perfektan, samo koji je kurac tim ljudima da umjesto da dignu parket oni idu slagat novi parket na stari, i tako gube toliko vrijedan stambeni prostor... Andrej se u sva vrata zabija glavom.... Pa jebena vrata moraju biti barem 2m visoka!!!!!!

4 mrkve u usta, idem među ljude, u publiku! Juuuuuuuu!

Našli smo super stan, Ljubljana Brdo, novi bloki, ok cijena, super vlasnica, ustvari je terasa ono što je najbolje tamo! Želim tu terasu! To je naš stan! Super smo se razumjele! Primorka je!

I onda u kurac sve! 3 para su joj bila všeć, mi smo bili među njima, top! Uži izbor.... I onda..... eto, nismo dobili na lutriji koju je pripremila jer se nije mogla odlučiti kome iznajmiti.... pa u pizdu mater!!!!

U glavi smo se već barem 3 puta preselili... a realno smo još u dreku.....

Ma, nešto ćemo već naći, najkasnije se mićemo iz tog sranja do kraja februara!!!!!!

O joj, kako je Anita noga, jadna, fak, i to je bila jedna trauma... Falični mikser na nogu, jao meni... Izgleda kao upitnik.. :)

Oooooooooooooooooo, super, danas je super, veseli me taj hotspot! Ribanjem otvaramo, odlično! Super je da je ta međunarodna publika!

Jes! OOOO, Nina, tako mi je drago da je ona došla! Super bi bilo ako bi stvarno išle ribati na Dunaj... Dunaj je takvo pravo mjesto za ribanje, sada su tamo razni festivali, kao onaj na kojem sam bila lani; Look at this Vulva. Ma super festival! Jebiga nemaju para.... Ribaju kao i mi! Prostor je isto malo jadan, ali to ništa ne znači! Oni su sakupili preko 1000 ljudi, nezavisna scena, super su ekipa!

Čini mi se da danas imamo malo pre malo mrkvi... ili su sve male, pa brže idu... ma to nije moguće da brže idu, valjda sam kupila par kila manje mrkve... Tikvice i krastavci su sada skupi... čudno je to.. u Hofferu sad imaju i male krastavce, ne samo one gigantske koje Anja ne može držati u rukama, a meni baš pašu..hehe... Jebemu, šteta da Anja opet nije sa nama... Naša draga Monstera.... sranje nisam rezervirala karte za njenu Kletku... ma ionako ne bi mogla ići kad imamo 365padcev, al dobro vidjeti ćemo to za koji dan..

Nadam se da će sve biti dobro. Želim da su sve moje cure dobro, da su dovoljno jake za životno ribanje....

Opa, evo Sare sa kupom mrkvi, tikvica i krastavaca... ehhehehe koji osmjech joj je na licu... jedva čeka orgiju!

Moram se postaviti tako da ful pada po njoj. Čudno smo stale, tako ne pada po Sari...

Evo bolje je, Kristina čitaš mi misli, tu nogu sam postavila samo da ti imaš kamo dati svojo, i da izgledamo razgibano...

Fak, tog povrća danas nestaje brže nego očekivano... još ta orgija pa flaute!

Nadam se da sve flaute rade. Nabavila sam novu jer Sari zadnji put nije piskala...

Nije mi jasno kako smo uspjele pokvariti flautu....

Ništa, dosta je, idem po flautu.

O, kako su krasne cure, kad ih vidim sve skupa dok ribaju mi zaigra srce, ful sam se povezala sa njima, tako prirodno si pašemo.... fino...

Sara 7

hot hot hot hot hot spot tukej jih mam tuje k so naš pršli gledat, kar heavy program smo jim zastavl. še dobr da smo prve. tole poribamo pa gremo dalje. pol sam še poskrbim za to, da se bodo ves čas dobro počutili pa je. sam anita ga je pa najebala, po naked lajfu takoj na sorry, nasledn dan ma sto zdravic, potem pa še dva dni padcev. jebemumater se bo najebala. sam ona je fit. ma to so te plesalke. kristina je tud fit. izjemna kondicija. jst se pa počtm, vsa zabasana. z maščobo, kratko sapo, ohlapinimi mišicami. ampak drgnem po tem ribežnu, k da je ta zadnjič. vse dajem od sebe. začetk je težko prvih 5 korenčkov zribam, pol bo pa že lažje, pol pa pršla v grif, k bo pa vrh muke čez, pa sam še ribarski trans. kako se zdej njim to zdi, ta performans, upam, da jim je všeč. loh bi nas še kam povabl. jst bi šla ribat po celem svetu. men so tok hude najked lajf punce. rade se mam. ful nam je dobr vsakič. roka me boli. sam da se ne porežem. fak, k sem la stara 14 let sem si z žetleto na roko napisala besedo "zakaj" in to celo z vprašanjem, pol sm pa kri odtislna na en papir in ta papir mam še zdaj nekje doma spravljen. v moji sobi. sobi polni enih grenkih spominov. ne maram te sobe, ne maram te bajte. ne grem rada tja. kadar grem tja, mam občutek, da se name rušijo stene, da mi želodec iz mansarde vleče vse dol v klet. v zemljo. težko mi je v želodcu. neskončen stres, neprestana skrb, kdaj bo iz ljubega miru prišla nevihta. ni miru. ni sproščenosti. konstantna napetost. dom ni varen. dom je moj najhujši sovražnik. hočem varno zavetje pred nevihto. hočem, da me nekdo vzame v naročje in me boža in ljubkuje in mi reče, da bo vse okej. sej ni čudn pizda da hodm od cveta do cveta in iščem sladki napoj, ki mi bo dal občutkem topline in ljubezni. a nektar se ob intenzivnem konzumiranju hitro izpije, ostane prazno dno, nikjer več sledi pripadnosti, iščem nov cvet, nov nektar. da ga izpijem na dušek, da se napijem in omotična omedlim. nikoli dodelana, pravi moja mati. nikol ni dovolj. pa še nagnejša se. ha. nagnejša pr nas pravmo, da se siliš s pitjem. tkole pred performansom ne sem sigurno eno uro prej nič pit, da zdržim urin v seb med ribanjem, itak pa od adrenalina pozabm na te potrebe. ampak prekomerno lulanje naj bi bil znak stresa. trikat sem šla lulat preden smo začele v roku 10ih minut, pa še bi loh kej stislna ven, če bi šla še četrtič. pri 17-ih sem se nazadnje polulala v posteljo. v postlo sem nehala lulat dost pozno pri 10-ih in pol čez 7 let spet. mislm, da kmal po tistem, ko je oči umrl. o fak kaj jst razmišljam med tem ribanjem. dej fak of. pazi na svoj obraz, da nauš zgledala spet vsa zajebana. ja, kako ne bom, če pa take stvari razmišljam. sprosti obraz, sprosti! naj ne berejo tvojga lajfa iz tvoje namrgodenosti. prijazen obraz, nevtralen obraz. če hočem jst met nevtralen obraz, morm met občutk pr seb, da se rahlo nasmiham. ker fejk moment. gremo. rahel nasmešek, sproščene oči, obrvi in čelo, odpri se z obrazom. prijazno jih morm pogledat vse. sej sem v bistvu res vesela, da so tle. na trenutke čutm srečo, svobodo, mislm si, da loh delam kar hočem. še tale korenček naribam. pol si pa v naročje naberem kilo zelenjave in hop v položaj bukake!

Anita 8

No one is here yet. Ena looks beautiful standing there in front of the toilet entrance. Shall I sit or stand? Ok, I will sit and when the audience will come I will stand...or opposite..I will stand now and later I will sit..or I will walk around...or I will go to sit on the toilet...or just stand there, just to surprise people, a plant in the toilet staring at people might be fun...Oh, first person appeared, another one, and another one..dobro, I will sit, standing is stupid..more of them coming, everybody waiting, fuck, something is wrong, they stare at me and I should move, I should stand, I should go to the toilet...but plants in the museum are not walking anywhere, there are stuck there making no sense...I will close my eyes, I am closing my eyes, vegetation is quite vivid experience, I feel like a very fragile living creature pretending to sleep to protect herself from predators. Closed eyes, opened eyes, people appear, people disappear,

on, off, in, out, inhale, exhale, masks and eyes everywhere. ok , let's move. Who are those people? I see Inga, I see Tjaša, Uroš is here! Who is this guy with a very intense gaze? Am I too close to this woman? I will hold my breath, no exhales anymore, just inhales. Maybe I'm too close to them? but fuck, otherwise it doesn't make sense! Stop controlling! Stop adjusting! So much waiting to perform, too much, too long! Pierdolona korona. Hope they are not afraid of my body, I'm not different from 6 months ago, I'm just a bit older. Carrot in my hand. Hehe I think I did too many push ups during lockdown, carrot is disappearing rapidly, I'm much faster than usual! Masks and eyes. What the fuck, it feels strange, I feel much more exposed because I can't see their faces! Didn't realise that lips can say so much about people! Again this guy with sharp eyes...leg up! Carrot, cucumber, carrot, carrot, cucumber, line facing the wall, lying on my back, hips up, pussy up, bending to the front, ass up, spread the legs, kneel down, walk on your knees, arabesque, grate, grate, grate, split...well..half split..rock and roll grating, corner...what here?????amm..front? Back? Back! Legs up, head between the legs, lying on the belly, ass up, jesus, my hip clicked! Ass not high enough! My cheek pushed in the floor, I crawl, I look stupid like hell hehe, leg up again! Kristina on the other side, shit! I'm losing my balance! Carrot, melancani, carrots, carrots, carrots, carrots. Strange, last months were so packed with emotions that it's hard to produce more of them here, performance is so simple, so concrete, so real, everything else around is falling apart, I'm falling apart, but here I can put myself together, with the help of those carrots, world is too stupid to be true, this carrot is wiser than me, I love being stupid on the stage, but only on the stage! I fear my own stupidity more than anything else, but here there is possibility for mistake, we grate, our stupid bodies grow and shine, we can admire our stupidity, we drown in it, we start to understand it and we let ourselves to be even more stupid, it's the only way to put myself together, to go out, to face reality and not to collapse. Pick the time, space, few people for company and make yourself consciously stupid, it's liberating! Emancipation of stupidity! Long live idiocy! And then go back home my friend and start to think...flutes, Olja is already blowing, I don't feel like blowing yet, but I go, I blow, saliva does not want to go out, dry throat, dry lips, sound seems stuck inside, we go back to normality, fuck normality, we are still not crazy enough, we and audience, we are not crazy enough, not crazy enough!

Ena 8

Strange dreams AND strange start of the day. Lately I have this recurring dream that I am in a tunnel....AND I see the exit, but I never seem to GET to it. IT is always at the same distance.

I'm feeling extra sensitive these days. Every little thing annoys me and makes my cry. I Hate when I get Like this. I am really looking forward to perform again. Can't believe IT has been so long. The last time was in January.

Who would have thought all this shit would happen? Still trying to get back to the ordinary. New reality, challenging times, new normality. I was catching the last glances of summer, and came straight to this performance from the slovenian seaside. Not much of a seaside, but still better than the bosnian one. I came By bus. When I am in a bus I really see how strange all of this is. I have the time to sit and reflect and see the people around me. I love travelling. I hate to be stagnant. I love to live out of a suitcase. And now half a year in one place. A new dynamic for me. But I love it too. I realised that I enjoy my own company. That I would hang out with myself. Chill, chill, chill. Unproblematic, flexible. I gained some kind of freedom. I got permission from the Universe to focus on myself. I love being there for others, I love catering, I love being submissive. But sometimes I like to be dominant too. When I grate I like how my body can take many shapes, how it can hide, how it can expose itself. How it can lead, how it can follow. I love to when we play tetris with our bodies. I love when we make art references. I love when we change rhythms. I love my zuchinnis. But these one are very wet. Oooops I almost fell. Ok, ok ...you got this. Find your balance. On stage and in life. Use your feet. I love walking barefoot on the rocky beach. I love how the stones massage me. I love my body in the sea. I love when my boobs float freely in the water. Each one has its own life. I love how the sun is burning my skin and the water healing it. In the the sea, I think most intensely, without distractions. All the most hidden fantasies come with every wave that comes. So many emotions are bubbled up lately. The water cleanses me. But I want more. Grate it. Grate the emotions.

We are starting seperatly, spreading out across the gallery. My space is between two bathrooms. It reminds me of the show between two ferns, but i am between two bathrooms. So stupid. Switching from side to side. Trying to find the perfect position.

People glance, but don't take a closer look. They pretend that I am not there. I only get two looks. One before they enter the bathroom, and the other one when they get out and check if I am still there. I am. I am Standing still and breathing. Catching Anita's sign that we are ready to go on. We gather and make an entrance. One by one. Together.

Oh, I think I see some familiar faces under those masks. Some people have distinctive eyes and you cannot miss them or doubt their identity. Some eyes require further investigation. Where do I know him from?

We are too careful. With the audience, with the space. At a safe distance. Testing the boundaries.

Grating is liberating.

Find a new pose. Get out of this pattern. Let's push this.

Some of us have new dresses. Anita's is so pretty. She always finds these second hand gems. Unique. With an open back. The Back is, for me, the most erotic part on a womans body. Back and neck. Our true faces, they say.

We did it. Time to clean this shit up. I am glad the pigs are back in the game.

Yes! We got some help. Thank you, thank you!

Kristina 8

So first show after the lock down... do i still know how to do this? It all seems so odd... who are this people that still come to see theatre? What is their motive? Just sit here and be like a plant, do i look ok? Can i move? Yes move, plants move... first audience... wearing masks and i can not recognize their facial expressions... what

do they expect? Naked life, naked women... naked thoughts or the complete absence of thoughts... move slowly, no rush... it always feel great to be naked in an unusual place... i feel strong and vulnerable at the same time... funny feeling... silently walking past the people sitting in the audience... this is always my task. To walk as silent as possible... so you can hear the crack in my left knee... my legs, my legs, my legs, left and right... both of them esthetically not perfect... you would think that after all the hours of trainig would sculpt them into perfection. But no... my Balkan genetics was stronger... so my legs are strong, a bit too strong... someone once said if this legs would be the foundation of Jugoslavia, it would never fall apart. I am not sure is this a compliment or...? Walk silently... hold your plant... form a fountain with other girls... they look sooooo beautiful... women, women... women are great!

Wait for Olja, put the plant down, take the grater and place yourself... great grate grate... diligently and efficient, next carrot, next cucumber... stretch your legs you are a ballerina after all... Ballerina with too strong legs.. grate grate grate up and down. If i place the grater to tight to my pussy i rub my skin away... carrot up and down.. legs here and there... public wearing masks...fuck i hate masks... i feel like an idiot, who executes orders of completely incompetent people in power... "You need to be gentle with how you use power" a dear friend once said to me... i think having the need to be in power is sick... i will go all the way up, behind the audience and do one individual grating session there... carrot, carrot, up and down... without ending... did we grate a lot already? Time to place ourselves next to the wall... i like the wall formation... up and down.. push Kristina push... rub the zucchini... for life... ok ok... time to squeeze the toy... i also like this moment... pi pi piii... take the next carrot... people are still wearing masks... c'mon... after all this we are still so fucking obedient... yes this is what we are all taught to do... obey... and grate... and grate your life away... produce... and grate... and sell your tits and asses wherever you can... ok that's it... time for flutes... is my flute working.. no it's not... no piii... eh doesn't matter... yes it matters. I am not holding it right... blow Kristina... blow for life...

Lana petič

my body is my temple oh what bullshit my body is a trashcan it's a landfill of unrealized ambitions emotions fantasies full of toxins alcohol nicotine full of fat my body is my only true property my body is my border with the rest of the world but also the main entrance into that world I like to show every part of my body publicly I like to expose it to a view to everybody and anybody the more I show the more I enjoy yes I am a pervert exhibitionist do I do art just because I can be naked who knows my body is just flesh with holes my body is a hole that wants to be filled this time I am in a kind of a trance like every time to be honest it's a kind of happiness mixed with pride and a feeling of purpose in the shitty world interconnected with pure erotic s/m fantasy it's a pure joy it's about forgetting about everything even about myself it's diminishing the power of mind it's a total anti-enlightenment act it's just a pure flesh power here and now my body decides whether it will be carrot cucumber or courgette my body decides whether I will lay down whether I will be on my knees whether I will stand with my legs spread whether I will show to the audience my boobs my ass or my pussy my body decides whether I grate just for myself peacefully or whether I do it with my co-graters in partnership and solidarity or whether I do it just for the chosen one in the audience by shaking all atoms of my imagination does anybody get horny while watching us damn I hope so I know that he would be totally horny if he was in the audience I know that my body would do it just for him all parts of my body would be dedicated to his joy only am I thinking no

of course not my body thinks it's pure automatism of the bodily intelligence I am horny also especially after grating for a while when my pussy is honestly wounded that is the moment when I really start to enjoy the pain is driving my body to the end thanks god that there is an end I don't want to think for how long I could possibly persist in this dionysian act it is ok that there is an end because that means that there is a new start soon very soon.

Anja 8

My thoughts are not grate if they are in english. Maj english is not grate. Amerika is grate again. Grate killer again. Oh, all those native Americans... can start to think about this.

Yes, I don't even know how to say HREN in english. English pardon. Pardon, pardon. Yes, you are looking at me and asking yourself where am I. Maybe Im here, maybe I'm not. It doesn't mean anything if we are what you expect us to be. You need surprises in your lifes! LIFE IS LIFE. I adore LAIBACH, I was at the concert lately, my favourite song is WE ARE YOUNG. Im still young. Im 29. This is still young.

I prefer french than english. Sometimes I dream in french. J'ai des reves superdrole tout le temps, j'aime bien rever.

Že dolg nisem ribala, aja sori... english, it has been a while since I was grating. Even at home I do not grate a lot. I never grate as much as I did in NAKED LIFE. So, Im grating HREN and I do not know how to express this in english. I hate google translate, because...

Hey pussy of Olja, I missed her crazy grating poses! And Anita, Kristina, Lana,Ena, Sara... This is the best performance ever. Hahahahaha. Especially for this covid time. Fuck you fuck you fuck you covid!!! Somebody used you for a political terror. Where is the touch?? I wan't to touch other people, I wan't bodies to be together. Hate you covid.

Aha, HREN again... I will pick only carrots because I know their name. We pick only the things which we are familiar with, we pick only people who we know. Nooooooo! Just jokeeeeeeee iiiiiing!

Why am I pretending that Im grating if Im not. Still Im only a voice in this show. For now. Im afraid to go into the public. Im afraid of being judged. Look, he is asking himself if my body is ok or not, if Im healthy or not. I see you the sepectator. I love your thoughts. Your naked thoughts. You are grating your great thoughts. Thoughts thoughts, nakeeeeeeed all nakeeeeeeed!

My body is shouting! My soul is shouting! HREN again....

I have to be in english, to be international, good.

I have to be international, to be in english.

My english is not that bad. This is just my bad self confidence. Why Im not this self confident woman who just simply thinks that she is grate, greater than America. I would like to be the statue of liberty! Imagine guys, statue of liberty garting her carrot on her pussy, this is grate, grate big orange carrot falling into the pieces down on the nation who is fed by mother liberty. Can I grate on you spectator, Im your liberty, here are my juices!

LIFE IS LIFE!

TOUCH IS TOUCH!

TERROR IS TERROR!

GRATE IS GREAT!

AND PUSSY IS NOT A PUSSY, SHE IS A HEROINE!

My english is not perfect, there are mistakes but my thoughts are naked and mistakes allowed.

Olja 8

Is Kristina sitting on exponat? She looks nice. Her plant is very big now, and her hair is very long.

People are late, we will be late.

Who is this guy? Do I know him from somewhere? Bandana, big eyes, he looks almost like cowboy, but bold and barefoot. Why is he staring at me.

Ok, I am performer. But no! This is strange. I must know him. Or he knows me. He has a powerful gaze. Fuck, from where do I know this guy??

My plant is heavy. Aha, time to go.

Shit the bar again didn't turn the music off, now we will have to listen to them...

We have to be careful with carrots tonight. But how to clean 25 kilo of vegetable from this huge space with only 2 brooms?

What are they doing here in Moderna, is that really the only equipment for cleaning this huge building? Poor cleaning ladies if they work in conditions with only 2 brooms.

I feel strange. What now with this masks.... the audience has them, they look strange. I feel like today we are grating in some contaminated area, where everyone are sick. I don't feel sick. They also don't look sick, maybe just distant. I don't see them, I don't know what they think. What is the guy on the top writing, why is he writing, and not looking? Is he bored? Who the fuck is this guy with bandana?? he is still looking at me like we know eachother. Fuck, maybe I don't remember him because I was drunk? I have no idea. But I kind of like him. I will take some carrots and I will go and bond with him, I will grate for him. Sit next to him and grate grate grate...he looks me straight in the eyes. How do I know you? Still no idea. Maybe if I could see his mouth I would remember him....

Grate grate grate, carrot is flying. I am not too close to people? It is flying, oh and this guy, is he ok with that? He threw a peice of carrot on the floor. I will move a bit from him.

uuuuu now we go on the wall, I love this scene. I think Kristina didn't take enough veggies to grate, I will take for her 2 more carrots and for me I will take 4 carrots and 1 cucumber.

Maybe today we don't have enough cucmbers and zucchini? But they are more expensive than carrots, and they produce more water... And how should we clean water with 2 brooms?

Good that I took the very absorbing material from home. Today we will test it and see if it helps.

Floor is very slippery. It is interesting to walk on slipery floor, you use all muscles that are resting if the floor is not slippery.

Shit, or maybe not? We are all above on wall and everything is falling on a guy in jeans jacket... But I think he could enjoy this...

I will go and grate a zuchini under Uroš. Am I in audience today more than before? Maybe....

I will take 2 carrots and go under the whole row. My body is all wet and everything is slippery. I can slide. This is fun from now on I will slide. To grate the next carrot I will slide under this woman and grate grate grate. SHIT! Fucking sliding on my ass....

Why didn't I think, not to slide over grated vegetable... my ass is full of carrots, shit, how will I get it out... maybe with shower on the end.... Fuck, I'm looking forward to the shower.

Sara has her moment now. She is so lovely under my grater, she looks happy with carrots on her boobs, on her mouth, eyes, her face is covered with grated vegetable. I love this.

Sara / Celovec

Make Austria Grate Again

Wooooow, this was ages since the last time we were grating on stage with girls. We are doing it in Austria. Celovec! Cel Celovec bomo zgrejtale. It is so great to grate in the company of all, besides girls, here are also Špela and Eduardo. My fikus is bigger. I am talking about my fikus. It needs moderate watering. Grows well in the sun, but not direct. This space is lovely, but doesn't give us much time to play around. At least we have this ladder that we can climb on. Should I climb on? No, I think I will slip. I am hearing my recorded monologues in English now for the first time. Eduardo did it again. I like my voice. Bring it on, bring it on, bring it on, on the stage. This must be a clue for my bukkakeeeeeeeeeee. I love this part of the performance. Girls, come and join me on this crazy adventure. Cover me with grated cucumbers, zucchinis and carrots. Get me wet with the vegetable juices. Ena, she is one fine lady. She is so brave. Like just a few months after giving birth to Leon Adrian she is already on the stage. Her body is not anymore a body of a young beautiful lady, her body is now the body of a young beautiful lady and mother. Her breasts are leaking and she takes such good care of her milk. How couldn't she? Her milk is her son's elixir of life. Behind her sparkling and vivid eyes I see a great care that she takes of her baby. I love her. She really is a mother in all of the aspects but she is also Ena, a woman, a performer, a creative creature willing and motivated for doing her best to achieve her ambitions. As I am looking at her I also want to be a mother. Is it too late for me? I am gonna be 40 at the end of this month after all. Jeff would be a great father. We both wanna have kids. I don't even care anymore how my body looks. When I was preparing myself for the premiere of the Naked life I was on a strict diet for 6 months before, now I am like ... ok, I am not gonna starve myself to lose a few kilos, this is me, I am a woman, I am mature. I am not in good condition, that is for sure. My hand already hurts. I am not used to doing these moves anymore. Fuuuuuuuuuuck ... I almost fell. It would be so special if we would open those doors behind us. We would run out and grate in the park. We would grate behind the trees, on the bench, on the grass, on the statues. Austrians would pass us by with shock in their eyes, probably they would call the police and we would get arrested. Come on, people, I don't see you behind those masks. What do you think about this performance? Do you like it? I think you do. But I am not here, I am in love. Again. After a long time trying my best in different short relationships, grabbing the last straw until I figured it out that it doesn't work, although I knew it from the start. Now I know. This is it, nothing lasts forever, even don't November rain. This will last. Jeff will last. I love you, Jeffrey and if it is quite alright I need you Jeffrey. I wish he could see this show in person. He would love it. Everything goes by so fast and also this grating time. Olja is already on her flute. Wait, Olja, I am just gonna finish this carrot and join you. Here I am. I wonder if these people are afraid of our saliva coming from the flutes. Let's finish this and get ready for the artist talk. Then we have to hurry home. I have a midnight date with Jeff on whats app.

Olja / Celovec

Oh I am so happy that we are performing again. It is cold, but we will make it! I like this space, I would like to exhibit in this space. Everything looks so nice. People are very welcoming here. I hope they will not mind when we go next to them and grate. Did they see Kristina while she was on the 'balcony' with her plant? Only we know that Ena has a new plant. I didn't kill her plant! She just got too big and I have put her in larger pot, I would like her to grow. Anja gave me Ena's new plant, she would be proud on her how she is growing. I like her beautiful leaves.

I like this artworks here, some are very delicate. We have to be careful. My memory is not so good. I cannot remember one sentence... and when I try to invent text I fuck up. I have a chaotic relationship with words. We have a nice number of audience. They all look serious, but also very cultural. Why are they so serious? Do we look like we are suffering? I am suffering only when I take a huge carrot and go in some crazy position. I never expect that one carrot can be that hard to grate, it is always a surprise. It is strange to perform Naked Life during the day. Very strange. Somehow it feels like we are celebrating some child's birthday, but we are all grown up, and age limit on this performance is 16+! Interesting to organize 16+ event at 16h. It would be amazing if we could have the doors that are looking to the park open, we would perform for the audience that is inside and outside, we would use the park, grate the vegetable, images would be beautiful. I would like to perform Naked Life outside, with a larger group of women. Why is this guy so serious? He looks interested, and I can see he is thinking A LOT. Maybe if I go and grate next to him he will smile, or he will be uncomfortable. Yes I will go and see what is the situation from closer. One carrot. I will not look at him. Grate grate grate grate. The carrot was not that big. He still looks like he is thinking A LOT. Strange, it is so strange how they all look. They are all thinking. I like that. I like that we have a very age diverse audience. I am interested in this old woman sitting here in the middle of the audience. What is she thinking?? I appreciate these people, and their interest in art. Shit, we are grating in the holes, it will be so fucked up to clean this.... Fuck, we promised we will control ourselves, but it is almost impossible. We will clean everything.. we have to do what we have to do. This space has only one level. We have to use ladder. Who will go there? Maybe I should climb? Girls are avoiding the ladder for now.. maybe I will go now, better before everything is too wet to climb. One carrot one zucchini and I climb. Sara is following me. My carrot is already finished, zucchini is on half, and Sara arrived. I don't have any more vegetable to grate on her. It is too slippery to go down and up again to get more vegetable. I am so high here on this ladder, maybe to high... I will go down to get more, we have to keep this image for some time. Fuck it is slippery! Oh good, Kristina is coming with more veggies. Please give me 2. Yes, thanks. It is so grate we can communicate without words. For this 2 carrots I will climb even higher. Oh, I feel clumsy on top of the ladder. It is a long way down. Step by step, hold yourself, hold the grater. Good, I'm safe and on floor again. I will take one cucumber to relax. The audience still looks very serious. There is some smiles, but they are thinking more than smiling. Some of them are smiling. We have a talk after the performance. I am excited to hear their thoughts. So funny how the guy from the gallery was looking at me when he asked me how to place the chairs, and my answer was: just throw them. Hahahaha what is not clear with just throwing the chairs. He was so confused. I will go next to him, he is smiling. I like being here. I like all people here. I just don't know what they are thinking. This is always strange. I hope we will not make a huge mess. It is so nice to grate again. Cucumbers are so juicy. Lana is now above me, she is grating almost in my mouth. I am thirsty. I will eat a little bit of what she is grating. Is it a cucumber? It would be good if it is. Oh shit what is this, zucchini, fuck, it is not tasty at all, raw zucchini, uh. People eat them raw, but this one now is not good. I will spit it out. It will not be so visible. Carrot or cucumber would be better. O, there is some blood here, who has cut herself? I think this graters are not so sharp any more. Soon we will have to replace them. But then there will be even more blood. What will I say on the artist talk later? We have to be fast, because Anita has a performance in Kamnik this evening, and Ena has to feed Adrian Leon. Today feels like an escape from reality. And we have to hurry home. I am a bit confused with everything.

We don't have a lot of vegetable any more. I am taking the flute. How are they going to react on this? I'm excited to see.

Anita / Celovec

first Naked Life after long time...have to be careful not to cut myself, keep the fingers safe, keep the nails safe, it's a pity we cannot open those big doors behind us, we would have such a nice background: park, trees, green grass, flowers...but the passersby should not see naked people in gallery, human naked life can exist only in closed spaces, boxes, I stand next to some handsome guy, masks again, see a bit scared eyes, hear Ena's voice behind me, she has such a nice voice, I'm not sure what to do with my face, shall I smile? shall I be serious, serious, but not sad, maybe a bit of mysterious look, half smile, but this is cynical, I will just look at the ceiling like there is something amazing there, but not to exaggerate, close eyes, open eyes, close, open, close open, each time slightly different frame.. one carrot, second carrot, carrot or bučke, carrot, bučke, bučke, lady which looks like important curator, lady which looks like important artist, man which look so serious, almost angry, almost like will start to scream at us... my leg does not want to stay up, I cannot roll back, I cannot put my leg behind my head, I cannot spread them wide, I cannot really bend forward, what the fuck can I do with my body???? I cannot do this, I cannot do that, what the fuck? click in my hips again..ok, calm down, that's the way it is, aging, rotten carrot, acrobatics by by, girls are doing bukake, fuck, all right, I'm too far, will stay here where I am, grating this enormous cucumber, enormous cucumber in my vagina, no no no, enormous kumarica in my moth, what else can I do? smiling eyes, next performance in the evening, have no clue what to do there, Ania is waiting, Ania is cool, Ania is mother of three, Ania is great, Ania has strong hair, Ania has also some grey hair! what the fuck will we do there? I don't like provisional things, I hate to be not prepared, I'm tired, where is the magic? I see blood, yep! my little finger! dripping, dripping, flut in my mouth, I cannot suck the blood from my finger, dripping, breathing, dripping, breathing, finally water, I suck the blood, like my new dress, suck, smile, suck, are we synchronised in dressing up? slow down, you are not the only one too look at woman! suck, bow, bow, suck, bow, I need a napkin, just need a bloody napkin...

Ena / Celovec

So many things changed since the last grating. A whole being grew inside of me. It went through many phases. From a pea sized fetus to a watermelon sized baby. It stayed inside me for 41 weeks and four days. 11 days pass my due date. I guess he liked it in there. In the beginning he made me nauseous and dizzy. Then, he made me walk funny and got me out of breath quicker. He also made me laugh as I have never laughed before. I have been attached to this being for eleven months. This is the first time that We are detached for more than two hours. In order to do that, I Had to leave him enough food for four meals. A task which was a lot harder than I thought. Are four meals enough? That is a bit more than 600ml. Maybe I should have left five, just in case. The milk production works as a supply demand. I Had to pump a lot more in order to produce more. I pumped extra before his every meal. At 07h, 11h, 15h, 18h, 22h, 03h. The magic numbers of my daily routine. Now I am producing more than he needs. I hope I won't leak. The girls asked me if I ever tried my milk and I realised I haven't. I tried my sisters. Why is that more normal for me than trying my own? My Breast feel sore.

My body changed. First time naked since giving birth. I have New stretch marks. I got them in the last week of pregnancy. I lotioned myself everyday for a few times a

day. I drank a looot of water. And I thought that I would be able to escape from the "tiger" stretch marks. And then in the last week, my skin Just cracked. The pressure was too much. Six tiger marks laying on my stomach. Plus one linea negra dividing them, but she is slowly fading away.

Oooh we are really doing this. I was so excited when I woke up this morning. Excited to grate and to do something different than What I have been doing for the last two months. I Had a cold and got sinusitis. It is going on my nerves. I am coughing a lot because of it. Ain't it funny How much more we are aware of coughing and sneezing? You are already feeling shitty than you are trying the Best that you can not to cough. I put a glass of water by the "stage" just in case. This space is so beautiful. I wish we could open the doors. I have to Pee one last time before we start. So hard to control my bladder. Sneezing and laughing makes me pee instantly. Now, I always carry one extra pair of underwear just in case.

Yes, I missed this rush! Undressing, running around in the cold hallways. Wipping our asses and feet before we start.

Sitting on the chair with my new plant. Is this a sign? Have I changed that much that I had to have a new plant? Is this my mom plant?

This speech is very long. Should I look in the audience. Can I switch position. Why did I choose this one, right behind her? My leg is shaking a bit. I am sitting akward. Drop, drop, drop. Runny nose. The doors open. The audience enters.

We are going through the them with our new texts.

Some stutters. They look. Really not sure what they are thinking. Interesting crowd. Very diverse in age. And we graaaateeeee....

How long before my hand starts to hurt?

The shy grate. Finding our space in this unfamiliar place. This piece really does work best in galleries, not in theaters.

I feel we are not so sure. Stepping into the water step by step. Nobody dares to jump.

I have missed the wall cue. Maybe it is better this way. Grating in my little spot. Like a tiny mouse.

Yes, this lader is our saviour.

Everything leads to it. Quite monumental. Four girls on the lader and two beside...like an extension. What an amazing sculpture.

The sound is powerful. I forgot that we recorded these monologues in english. We recorded them for a show in Klagenfurt last year...and then IT got cancelled due to shitty covid.

But it is back on in October. They are going without me. I really wanted to, but it too much logistic. I underestimated how much time motherhood requires. Especially if you Are breastfeeding. Am I leaking or is it just sweat?

Trying so hard not to make a mess, but it seems Like an impossible task. Grateeee this carroooottttt Like a proooo!

Here come the flutes. Wait, what? How? This passed too Quickly. The flutes are powerful. The audience seems more engaged.

Cleaning up with warm water. cleansing. Water everywhere. We dress up. Applause. And applause. And even more applause. They really liked it. Water everywhere. We start to clean with our hands and feet. Then I think of him and I leak. Like a cherry on top. Time to pump, pump, pump!

Kristina / Celovec

Oh it feels great to be here again. To hod the plant in front of my crotch and just exist. My plant grew during this time. The branches and leaves are stretching a few meters behind me. Be careful Kristina, not to step on plant and brake it. I feel like a

bride with a long veil sliding behind me. Ena looks great after giving birth. Such a physical transformation, just like my plant. Growing and growing to grow new life. Female body a spectacular machine...with special effects and super powers. Ok walk past the audience, oh they have ambiguous expression on their faces. Klagenfurt people - who are you? Have you come to see what you will see now? Saying things about my plant feels a bit strange. Maybe we have to find a different text. I don't know. I guess we should think about it a bit more. Silence. Put down the plant, take one carrot, hold the grater, breathe in and grate. Grate, grate, grate. Oh cramp. Shit. My body is tired, after all this dance rehearsals. Not like Enas superpowerfull body, pushing new body through a small vagina hole. Cramp is gone...i am warm. Carrot, zucchini, careful with the cucumber. It's too moist for this gallery. To much water for this delicate wooden floor. Spread your legs, grate, grate, grate. It feels great to be here again. We should have a world tour. To ignore that this fucking covid mess, that we are fed with all the time. When we grate there is no covid, no vaccination, no restrictions...just us grating till the end of time. Saras bukake coming up... this is always fun to do... i got lost in the way how gentle drops of vegetables are falling on her body. Oh we're done already, this was fast, like mindless sex.

Lana šestič

I feel the same but at the same time totally different lockdown paradigm changed my body awareness my body perception my body accommodation all of a sudden I feel like I am too near too direct too naked too exposed the air is different all of a sudden somehow I think all the time about the possibility of infection body is not sexualized eroticized contextualized but it became a container for viruses for bacteria for the dirt it is a strange feeling I totally don't have any idea how this will continue the air is sticky I am enjoying the action as always but I feel that everything is different as the perception of corporeality changed radically as all of a sudden we perceive other bodies as a threat as a source of discomfort as a possible trouble all of a sudden my body is hostile to other bodies I am enjoying the action as always but what is the point does anybody know does anybody understand does anybody enjoy or they are just curious the air is thick like a soft butter I don't think this action can shock anybody today am I too near but maybe they are just curious to see to experience to imagine how come there are so many middle aged ladies here am I too near do they think about the redefined perception of corporeality today so many elderly ladies are they bored are they here because they are privileged a few young guys I have no idea are we here because we are privileged am I too near we are certainly here because we are alive we are still alive and healthy oh and I already cut myself so blood is everywhere great so the vulnerability of the body is even more exposed the transience of the body is even more obvious the fact that the body is finite that it has the expiry date is much more obvious but does the mind survive does anybody's mind survive I have no idea I don't have energy for the Carthesian question now I am enjoying the action as always and I find a perverted satisfaction in my unshaved pussy because he told me to grow pubic hair so I have one hour to forget about the pandemic authoritarian dystopian reality will I ever feel as before this sanitized reality became the dominant I don't know but I will relax now and I will enjoy for an hour and will not think about what will come next maybe this escapism of art is the most important quality of it.

Olja / Chemnitz

Karl Marx Stadt, let's grate! It is soooooo cold here, we will freeze. Some children have a birthday party next door. Organizers have put black plastic bags on the windows, to have some privacy. I'm excited that we are in Chemnitz. Thank you Jakub for connecting us with Heda, and thank you Heda for inviting us! Heda is super fun! I like her attitude. Maybe I cannot always understand her english but she is a very interesting and nice person. She bought us plants so we didn't have to torture our plants with 10 hours long trip to Chemnitz. The plants couldn't fit in our small cars. There is so many speakers in this room. We are using only 2 of them, and there is like 14 speakers. My plant likes acidic soil. I like this carrots Heda bought for the performance. This is the first time we are using carrots with a bush. The plants look so beautiful. Everyone is wearing a mask. Some people are sitting, some are standing, one guy is sitting on our table for fountain, hehehe how will he react when we gather around him hehehe. Today is 50 years anniversary of putting Karl Marx head in Chemnitz. Wow, if we would go and grate all over his head, wow, that would be amazing. Probably we would get arrested.

This city is strange. I don't feel like there is a lot of neonazis in this city, but they say that they are invisible. The city is full of diversity, but people suffer from neonazis.... Shit where this world is going... shit....

This space is absolutely fantastic! I like the bar and the gallery and the terrace and the sculptures there, although the sculptures are a bit strange... Great that Nina could join us and replace Lana. Nina is super. It is always good to have new people in this performance.

They only had this huge cucumbers in Hoffer, there will be a lot of juice. Hoffer here is Aldi. One old lady in Aldi was interested how much is the price for 2 kg of carrots. She asked me, and I was super confused, because I didn't know how to explain to her that I don't understand her, but then I showed her the price with my hands, and we could understand each other. If she would knew what will happen to our carrots..... This guy from the gallery is recording us, and taking pictures. Before the performance he was afraid of us.... Are we so scary? Now he is more relaxed, and he is smiling, he cannot keep a serious face while we are grating. This is good. Heda is also smiling. But this two guys in the back they are serious, and they look like they are thinking, maybe they don't like it... maybe ... We have a wall formation. We will all have a white spot from the color of the wall that goes down if you touch it.

Doesn't matter, it will go off when mixed with vegetable juice. Oh, big carrot again... my hand is almost in a cramp. Heda had to bargain for the vegetable on the market. I will go there and grate behind this guy with a rainbow mask. I like his mask. Heda is still smiling, it is nice to see her smile, she looks proud. I am happy she enjoys. People look at us like we are doing something strange. Some of them are smiling. This couple, I'm not sure how they feel. Oh Nina almost fell. Shit. I hope we end this performance without injuries. I will go to the middle speakers and grate with Kristina. I see the camera. I look at the guy who is recording us. He is looking at the camera, not directly in my eyes. Floor is slippery. The bed in our hotel room is small. If it is small to Anita, than it is absolutely too small for me. I am happy that we are here. UUUU Sara is taking some veggies, I will join her in bukkake. Slippery, slippery. She took a lot, we are grating over her, she is almost fully covered with grated vegetable. I will go now again in audience. I hope they don't mind that we are close to them. When we are close to them they don't look at us, they look in some other direction, but also when we are close to them we don't look at them, we look in some other direction. We can feel each other. I like when they smile. I will use a dog toy. Usually only Kristina is using the dog toy. Yes, Anita is going in fountain hihihihih, I will take a carrot and a zucchini and I will join her. She is standing on the table, I have my right leg on the table, one guy is sitting on the table. He is smiling, and moving way from us, but not too far. People are laughing, maybe they are a bit uncomfortable

with us naked close to them, but they are laughing to this guy, and his reaction, a small shock when he realized we surrounded him. Now I will go back to stage and grate one cucumber solo. It is a long cucumber. I didn't think that it is so long. I would place myself in some other position. It is hard to keep grating with your legs behind your head. O, Sara is coming. O, she is going to grate above me. Ok. Shit, My face is full of grated cucumber and carrot. I have to spit it out. Ptui. Ptui. Not better, I am still choking in this vegetable. Ptui. Ptui. I could also eat it. Ptui. Maybe not now. I am not hungry. Heda will cook for us later. She is so nice. I run out of one meter long cucumber. I have to crawl under Sara now. My neck will hurt tomorrow. Hm we are already close to the end. Every time we perform time flies so fast. I will go and get the flutes. Where should I place myself for the flutes?? I would stand here, but speakers are here, shit.. I will go right from speakers. And blow. Ha, it is always fun to watch the faces of people while we blow in the flutes. Some really enjoy the sound, others are irritated with it.. I feel sorry for those who are irritated, but we will continue for some time. We have to be careful not to blow too hard, Eduardo will go crazy. If we would blow hard, he said windows would break. I am so happy we made it. I am so happy Nina is with us. I am happy, but the air in Germany always fucks up my hair.

Nina / Chemnitz

It is 3th of November. The performance happened on the 9th of October. I am trying to remember.

I remember saying the word "cause".

cause

cause

cause

cause

"If it is placed next to the wall is best to turn it every few days."

"cause"

"cause"

"Cold water can cause leaf loss."

"Cold water can cause leaf loss."

"Cold water can cause leaf loss."

"Cold water can cause leaf loss."

"cause leaf loss."

"cause leaf loss."

"cause leaf loss."

"cause leaf loss."

"cause"

"cause"

"cause"

"leaf loss"

"leaf loss"

"leaf loss"

"Cold water can cause lilos."

"oops! I fucked up!"

"Ok, I will not say my last sentence. It is over with the text and I can relax now."

"Everyone is going towards the line. The grating is going to start."

Void.

What happened next? I do not know. I do not remember. I just know that I was watching other performers most of the time. I tried to detect details that would indicate that a common pose (that has been agreed upon) will happen.

Void.

At one point I remember thinking that “grating is much easier than I anticipated. My hands are not hurting. The muscles are fine. But I am still a little tired. I will take a large carrot and sit down by the column. I would like to sit and lean a bit, so I will grate the carrots very slowly.” Olja smiled at me.

Void.

“Oops.” I slipped. “How did I forget that they warned me, to be careful because it is slippery?”

Void.

I know that by the end of the grating I ran out of ideas. “What position should I take? I am starting to repeat the poses. Are people noticing that?”

Void.

I heard Anita slip. “I hope it's okay.”

Void.

“Oh. Another pose is happening. The fountain. I should join in. I am so close to this lady. Am I too close? Everyone is leaving. I need to grate fast. I am the only one left.”

Void.

“There is not a lot of vegetables left. Are we going to stop soon? I do not know. I have to be prepared for a sign that we are going to stop grating. What is happening next?”

Void.

“No one used a whistling plastic mouth. Did I miss that?”

Void.

We are standing in a group and breathing through the flute. “My teeth hurt.” My concentration is highest here. I have a strong gag reflex. “I need to breathe slowly and use the nose for breathing.” It is the hardest part of the performance for me. “This action is taking much longer than I thought it would. Please let it be over, please let it be over, please let it be over, please let it be over. It is over.”

Void.

I am washing my body. “I am not cold.” I help Anita rinse the vegetables off her back.

Void.

We got dressed. “What now? I forgot about the ending. Why is everyone walking towards the audience? I follow them. I will stop here. Oh. Everyone is standing by their flute. I have to get to my flute. I will move quickly. Uf, I am standing in the right place now.”

The applause lasts. Viewers seem pleased. It is over. I did not cut myself! And I think that I just fuck up twice. This seems like an achievement.

Anita / Chemnitz

Cold floor, my ass is freezing, my bony ass, zimny tyłek, zimne rece, zimne stopy, have to be careful not to grate on other pieces of art, exhibits are untouchable, citizens of Chemnitz, they said that they will be shy, that they might fear naked women spreading legs, but they don't look scared, they look like thinking, I think that they are thinking, what are we thinking, I don't hear our voices today, where are voices? my god, I have funny legs, they always drop to the side when I'm lying on the back, flop! and feet fall apart, I squeeze my muscles and put them together, I'm lying here for too long, too long, but maybe a little bit longer so the girls could recognise that this is the que, Oh, they are joining me, bodies on the floor, each of us alone, grating is lonely process, let's do this pilgrimage on my knees among chemnithers, I will lie down under this woman's chair...it' so fucking uncomfortable

under this small chair, nice shoes, oh! second hand in Chemnitz! shopping for relaxation! Karl Marx's head, eastern germany, they spoke about chemnitz young nazists groups, they spoke about bald guys with baseball sticks, chemnitz people, sad people? our friends from the other side of the iron wall, eastern germans, germans, what do they think about us? eastern european contemporary performance art artists castrating carrots between our legs..remains of vegetables falling on some woman's coat, I wish to make them dirty, I wish they would go home and find pieces of bučke on their collars and under sweaters, oh, what a nice warm heater! I cannot step on this, better not, I might fall and make a fuss, performer with broken leg, we don't want that, eastern germany sadness, socrealism, sculptures of young , stron, healthy workers, healthy graters, what a dream, what a fall, I like my new dress from humana, old shit, old communistic shit, pink and blue flowers, perhaps some pseudo hippie was wearing this dress? Or some girl from a small town in Germany? Some Helga? Angela? Nina is bleeding, poor thing, baptised by the grater! Fuck, I like to be naked, I like to grate, I like to work, i like to do stuff which goes beyond, I like it, I like it, my life, is ok..

Kristina / Chemnitz

Is is so cold, i feel more naked than usual. Take time before you speak. What's my text again? It seems like my memory is not so fresh anymore. Aha speak louder! Kristina speak louder! C'mon don't be a pussy, be speak louder please... the floor is cold, how are we going to lye down with our bare asses? There is the cute technician looking all cute in the corner. I would just eat him...he so cute. Ok Kristina lets get to work. Carrot to start with. I could do this every day. Naked with this girls. And the new girl Nina. Nina is so cool. Zucchiniiiiiiiii...zucchiniiiiiii. Up and down, up and down. I would love to see peoples faces, their expressions behind the masks. Careful with the grater Kristina. Carrot carrot in my hand... i hope my moon cup stays fixed. It's not so great to grate with period, you are never totally sure if the blood will stay in the moon cup or not. At least i'm not pregnant... grate the zucchini, interesting position, keep the awareness. I'll go into the public, to grate underneath the seats. Don't be to invasive, gently walk past the people...be careful not to fall...oh it's slippery...but children. What about the children...maybe its time... grate grate grate...but the world is to chaotic. I am too chaotic. Spread your legs. Grate grate...maybe it is time to bring another great human to this mess...carrot is so damn hard. I love spending time with this ladies. If i we would form some kind of relationship i would have babies immediately...lots of them. We would grate and the children would play with our grated vegetables...like in the sand box. Making little castles out of carrots and zucchinis...yes grate grate...this would be a great world!

Sara / Chemnitz

Make Germany Grate Again

Fuck. I have too much on my plate. I feel totally stressed. How the fuck I managed to put myself in this position. This year turned my life upside down. Started with getting my own apartment. I am somehow proud of myself. Did it all by myself. A lot of stress involved, a lot of bureaucracy, but I was lucky that I found THE apartment and moved in. Meanwhile I fell in love with a stranger from the United States. If the distance isn't hard enough by itself, it also happened in pandemic times when there are all sorts of travelling restrictions. In one week I'll have a premiere of my performance at Via Negativa. I am so fucking nervous. I think it is not going in the right direction. What can I do in one week to make it better. If I would bite my nails,

they would be gone completely by now. OOOOOOOOHHHHHHH FUCKING SHIT I JUST GRATED THE TOP OF MY FINGER TIP!!!!!!!!!!
BLOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOD!!!!!!!!!!!!!! I am not even mentally present at this moment now. I don't feel good about the paperwork I have done today to get support from the Ministry of Culture. I finished it, but I could do better. They were walking around the Chemnitz, went to the Marx statue, did some shopping at the vintage stores and meanwhile I was stuck in a tiny hotel room in front of the computer. I am just so nervous. I could just throw up. It is cold here. The floor is cold. But the looks in the audience are warm. They are enjoying this. I am just gonna get here under this table for some time. Just for a few minutes, so I can put myself in my little private shell again. Today I feel vulnerable. My tits are hanging, swinging. My belly feels fat. I just wanna have beer after this. Get a bit dipsy. To release all of the stress. I just wanna be in the arms of Jeff. I am so happy Nina came with us this time, I like her very much. She has this calm, a bit naughty presence. I wonder if in the audience are some neo-nazis since Chemnitz has a lot of them. Nobody in the audience looks like one. I think we are safe. And Heda!!!! Heda is great! She could be grating with us. All of the people working here are so kind and have big smiles on their faces. Also the technician who I noticed already at the breakfast in the hotel. Such a cute young man. I am old. I am having a lot of trouble turning 40. Like my chances for life improvements are getting low. Like I did what I did, this is it. I don't know. However, at least my private life is starting to get more into the fore. I have to change my modus operandi. I have to limit my working time. I am working all the time. I have to change this. I have to make room for my private life. I wanna! I will!!!! I wanna get married. This is the first time in my life that I feel comfortable about it. I wanna have a child. This is the first time I feel that I can trust a man in this matter. To create a life with somebody who is mature and responsible. AGAIN THE FLUTES!!!!!!????!?!? MAN, I THINK THIS SHOW IS GETTING SHORTER AND SHORTER. It doesn't matter how my day went, how I currently feel in my life, what problems I have, Naked life always gets me pleasure and gets me in a good mood. Thank you Olja, Anita, Kristina, Lana, Nina, Anja, Ena, my co-graters. Cheers to many more!!!!!! And also to the performers in Great Britain who are doing Naked life at the Spill festival at the end of this month. We are getting big!!!!!! One big grating family!!!!!! Thank you for the applause. Let me get dressed now.

Eleanor / Spill open

Bucktooth skull is staring at me. I've decided to make him the lucky charm for this performance. Lucky bucky. Sticking out of the wall, his teeth protruding in the most grotesque and fabulous way. I really do like him. I like this church, I like these people who I'm here with, I don't know if I like the audience yet but we'll see.

I keep thinking about my reaction to this piece when I first saw it and how it will parallel to the audiences. What do our perspectives bring to this performance? What does our sexuality, race, age, sex and gender, social status, personality etc. bring to this performance? I love to hold my plant in front of my crotch, it feels so comfy there. Arms straight letting the pots weight keep them down. I end up squeezing my tits together when I pass through people, trying to compact myself into these little spaces between each clothed body. >Squeeze< my body >squeeze< my tits. I'm loving this soundtrack. It's like meditation. Alongside my breath I am in meditation mode. Dyana looks so calm and poised, I feel manic in comparison. Manic in my mind rather than body.

Consume consume consume, grate grate grate, stare stare stare, bleed bleed bleed, cramp cramp cramp, stretch stretch stretchhhhhhhhhahhhhhhhhh

I wonder if this is going to arouse something in someone.. That could be quite fun.. Starting to grate vegetables with my legs splayed my hair is tickling my shoulders. This is my time, my masturbation. I haven't masturbated in a while actually, I'm too sad right now. It makes me think of the cycles I go through of extreme sexual activity and then lockdown mode X
This is so perverse and I am in love with it
I can't look at Christelle she makes me smile so much and she'll make me laugh. This needs to be a neutral zone. ~ neutral performance face ~
Look at all these beautiful flushed cheeks. I love them. It means we're working hard. It's fucking cold in this church but this heat is pulsing from us. Bukkake bukkake bukkake lets cover Dagmara bukkake bukkake bukkake this chanting is propelling us forward in our minds like when we've been shouting IPSWICH in each others faces IPSWICH in each other faces IPSWICH in each others faces IPSWICH in each others faces shouting and shouting but instead of shouting we're now grating and grating on each others faces on each others faces on each others faces and bodies and
Squeak squeak the dog toy chuck it away and it bounces around and rolls somewhere into the onlookers... my mind goes blank i can hear the soundtrack but my body has fully taken over until i blow and i inhale and i blow and blow and blow and the girls come and we blow
Screeching so high and my breath is synced again and it's meditation and we're not in the kitchen being anxious about noise we're filling this chamber with this shriek, this howl, this yelling that's being blown through st stephens rafters and i'm thankful to bucky for guiding us through this performance we've made it
This water is still warm thank fuck and i'm brushing eloinas hair through my fingers, picking out these little twirls of courgette and there's so much scattered everywhere. When i ask this person to help me clean they laugh and i don't laugh i look at them and say no i'm serious help me please. This is your mess.

Eloina / Spill open

It is cold in this church. I find it lovely that we are naked and almost masturbating in the main place that tells us we shouldn't. The church.
I can feel my tits bouncing. And then the next minute, I can't. I am taking my boobs bouncing as a measure of how hard I am working. If my tits aren't bouncing, I am not grating hard and fast enough.
I am locking eyes with a woman seated next to my partner in the crowd whilst my partner is locking eyes with my cunt.
When I notice my tits aren't bouncing, I grate harder and faster. I work harder.
As I climb over somebody's head to climb the pillar behind them, still grating, orange carrot falls into their hair. I think about how much of a risk visiting performance is for people today in this pandemic climate and I understand how important the grating is. To us. To the crowd. To life. To love. Because if it wasn't, we wouldn't be here risking our health in a room of people.
I am exhausted. I wish I had a watch on and I would hate to have a watch on. I wish I could rest my arms and I wish I could never stop. I imagine the crowd carrying us home whilst we grate still over their heads and we carry on grating in our beds.
My head is resting on Christelle's soft chest and it's the first rest I've had in 10minutes.
Though my arms are still working, I feel safe and relaxed here.
All of these women/non binary people are the new loves of my life. We had breakfast naked whilst grating cucumbers in the Airbnb.

These cucumbers grate so much quicker and easier than the carrots – I find them when I need a rest. The courgette is the most satisfying to grate though. It grates smoothly like a mousse or a foam or a paté.

When we form a fountain at one end of the church and look directly forward, missing the gaze of the crowd, catching the gaze of a statue of Jesus I think, I hope you realise now that masturbation is not so bad.

I lie on my back, grating, in a small gap in the crowd, right next to someone I haven't seen in about 5 years. It is nice to say 'hello, I've missed you' without saying 'hello, I've missed you'.

I hope some lovely pigs enjoy eating our cunt gratings.

Christelle / Spill open

Make a discreet natural entrance darling, we're all natural here. Plant – body – body – plant - what else? Carpet – wall - what is written? I'm not reading – What should I think of? No idea - Got my beautiful Plant and my body - It's nice in here, feels good. Not too cold, I'm glad. Soft carpet, good. And that wall! What's written in there? Still don't know.

Wait! Oh No! I can feel it! I'm having a hot flush! A fucking hot flush naked! Maybe it's the Prosecco or Cremant – Whatever they want to call it, not my kind of drink. Red face - white body – Hot flush lady – Out and proud! Never thought of that! Having hot flushes while performing – not cool! Well, that's nature for you darling. Not much you can do right now. Just look at your beautiful plant - plant –plant body body plant – Anyone wants to say something about their plant? Neutral. How can I be sure that I look neutral? Look up, try not to frown. I guess frown is the least neutral face thing to do. Are we gonna do it? Are we gonna say these things about our plant? Can't remember what I'm meant to say about my plant – something like – My plant likes moisture. I'm gonna have another little travel. Oh yeah ... here! Why not? – Stare at the pillar – That's a good pillar – big strong ancient – and high soooo high. Very nice pillar – I would hug you if I wasn't holding a plant. And breathe.... People sitting on the floor. Boys - girls - in between - old -young A red jumper – dark hair – there are a lot of young people here. That's sweet.

I like the black of the plastic with the orange of the carrots; it's a good contrast. Carrots are waiting for us – are we gonna go or not go? Are we gonna talk about our plant – or not. Someone? Well, my plant – Can't remember – never mind.

Slowly bend down, put the plant down, take the grater and go.

Oh yeah! This is good - long time no see dear grater! Nice piece of carrot. Let's stay up – Inward – just you and your grater. Next I'll get a cucumber. Oh my god that's rather long – might do 2 positions with one cucumber. Here is the wall again, let go! Ipswich biscuit toy! Really? Take this biscuit out! Quick! No fluffy toy here, this is hard-core grating baby. Face on wall, courgette in the mouth. Ooooh yeah! Grate grate baby! harder harder harder – Bukakke bukkake ? Did I hear that? Wicked! Could be a good song. Or maybe not. And turn! How de fuck does this all work. Grate grate baby – Fuck it! I'll eat this one. and grate, and yeah and ill eat that end too. Grate grate go. Desire , bukkake - Did I ever fantasise on a form of bukkake? How about coming next to you and grating you my dear? That's nice. Not an easy position to hold though. Neutral. Think of the weather darling. You don't need to do anything. What is that English expression again? about sex and the weather? Never mind. Soups ! That was a slippery slip. I did not fall. I can put my feet there and grate. Fuck! these carrots are massive! Neutral, look out. Eye contact. Quick change - I could stare at something different every 7 seconds. I think that's what chimpanzees do – 7seconds stare – interesting practice. It probably does something to the brain. Avoid the overthinking.

Oh sorry guys, can I just pass through please? Lovely Thank you. My god the people are lovely here. Grate and grate again and again and again. I love it. This is great, yoo-hoo! We re on top of it all girls. The church is ours! You look fucking amazing !!!! Power! Oups sorry, I didn't mean to put some grate on you, cant talk right now ehehe! Why did I wink, she doesn't look pleased at all! I didn't mean it. Sorry. Nothing too wrong with a little tiny wee piece of carrot in this scattered world. Thank you beauties, thank you Naked life Love you and it all.

Dagmara / Spill open

Im naked in the kitchen. Im.ready to go.waiting.waiting and waiting. The church is full of people chatting. Martha comes into the kitchen to ask if the sound should come in first and then I go or I go and then the sound will be cued. Im ready Martha. I take my plant and leave the safety of the small, warm and intimate kitchen and enter the vast space of the church. I step out and face the wall. I can not see the crowd of people behind me. Who is there? How many people are there? What do they expect? I stand still and look at the beautiful but strange iconography of a man and a woman leaning towards each other to share a chalice over a table. Slowly but rapidly the chattering mutes down into silence. Slowly I turn my back to face the crowd and stand there facing the waiting faces of people. I feel the magic in the air and I feel good. I tell myself there is no right or wrong but I can not help but feel a sense of responsibility in the soles of my heels.

I hope Christelle and Eloina are not waiting for me to cue them.I can not see myself going to find them at this moment right now. A shower of release flushes through my spine seeing Dyana standing naked holding her plant on the other side of the church. Shortly after I notice Eleanor and her plant.I slowly start walking towards the crowd.

Grate for your mother

Grate for your grandmother and her mother

Grate so your daughters don't ever have to grate

Grate motherfucker

I feel a strong catharsis from my body falling into the grating like a passionate act.

At some point on the wall I feel my body starting to spasm. Doing its own thing. The rhythm of the others keeps me in some kind of order that prevents me to get lost in a complete trance.

Grate for your mother

Grate for your grandmother and her mother

Grate so your daughters don't ever have to grate.

Grate motherfucker

I can see a bit of courgette inside Eleanor's Vagina. Probably there is some courgette inside my vagina too. And if not courgette there will be some carrot or cucumber. I enjoy the grating in twos or threes. The sculptural and vibrant compositions make me think of early renaissance paintings depicting graceful female nudes. I enjoy the feeling of grated carrot on my skin. I enjoy grating on the skin of others.

The silent screams. I'm watching people's faces enduring this painful sound. The water is still warm.

Dyana / Spill open

It's not that cold

I feel well in my body today

Yes I will look at you
Oh my god, my arm is already tired, how am I going to grate all these vegetables for 40 min?
Damn, I wish they would have bought more courgettes!
these carrots are so hard
Please stop grating and join me here, this is exhausting
Come on
I thought I would go into a catharsis but this feels good
wow, how does the sound matches exactly with the actions we are making?
This is magic, it feel so connected
I am going to tray another position
mmm this cucumber is tasty
wow, water is so cold
This moment it's no nice
I feel good

Lana sedmič / Zagreb

Danes ribam za njega. In sebe. Danes ribam za naju. Po dveh letih intenzivnega premišljevanja o uporabi golega ženskega telesa v umetnosti, o ženski samoobjektifikaciji kot strategiji, o subvertiranju moškega pogleda, danes ribam kot vnovični poskus simbolno poseči v matrico patriarhalnega privilegija. Danes ribam za vse tiste, ki se spopadajo s patriarhatom, zastavljajoč v tem izčrpavajočem boju vse svoje kapacitete: telo, um in iznajdljivost ... kri, solze in pot. In sicer ne glede na to ali manipulirajo z dominantnimi parametri lepote ali pa jih kritično preizprašujejo. Za vse tiste, ki se aktivno soočajo z ambivalentnostjo želje, ki vedno vzklikne ob nastalemu manku, kar izziva nelagodje in vznemirjenje hkrati. Danes ribam z upanjem, da bo moja akcija pripeljala do neke razrešitve, do nekega olajšanja, do neke umiritve. Danes sem najbolj ranljiva a tudi najbolj mirna in najbolj odločna.

Kako fascinantno je, da golo žensko telo še vedno ima potencial, da zasede pozicijo simbola skozi katerega se lomijo nekateri najbolj pomembni fenomeni visoko razvite patriarhalne družbe, kot so emancipacija, izkoriščanje, moč a tudi tekmovanje, zavidanje, ljubosumje. Čeprav je naš pogled kolektivno že globoko kontaminiran z žensko goloto (v umetnosti, pop-kulturi, medijih, marketingu in tudi vsakodnevnem življenju, praktično vsepovsod), naša imaginacija pa kolonizirana s strani (vsakič vse bolj brutalnih) pornografskih podob (ne samo da je on-line pornografija preprosto dostopna že vsakemu najstniku na mobitelu, temveč je seks do te mere postal normaliziran del vsakodnevnih zabav da so za te potrebe v množični uporabi droge, ki zagotavljajo erekcijo, to je brezpogojno pripravljenost na seksualni odnos brez bremena fantazije, emocij ali odgovornosti) in čeprav je seksualizacija vsakodnevnega življenja postala dominanten *modus operandi*, golo žensko telo ne izgublja na potenci biti arhetip mesta boja za enakost. Kot v Anti-Ojdipu zapišeta Deleuze in Guattari, družbena produkcija in želeča produkcija sta eno in isto. »V resnici je seksualnost povsod: v načinu, kako uradnik ljubkuje svoje mape, kako sodnik dodeljuje pravico, kako poslovnež omogoči pretakanje denarja, kako buržoazija jebe proletariat, itn. In ni potrebe, da gremo skozi metafore, tako kakor libidu ni treba, da gre skozi metamorfoze.«

A v permisivni družbi kjer je transgresija postala norma, kjer je samoobjektifikacija prerasla v čisti porn in kjer je obscenost postala substitut za družbeni boj, golo žensko telo, še vedno ima moč da pretrese pogled, razumevanje in doživljanje vprašanja enakosti. Sploh takrat, ko se iztrga dominantnim vzorcem zlorabe. To je

tisto kar pet golih ženskih teles z vsemi svojimi pomanjkljivostmi, odvečnimi kilogrami, anoreksijo, strijami, celulitom, gubami ... s svojimi ambicijami, strahovi, idejami ... ponovno poskušamo danes. Anita v trmastem premikanju meja svojih telesnih zmogljivosti, Kristina s svojo tehnično natančno gibčnostjo, Sara s svojo mega treš samopornografizacijo, Oja s svojo monumentalno mirnostjo, ki prekriva nemir in Nina s svojo skorajda otroško svežino. In jaz, zalimana za steno Kina Urania, razmišljam o tem kako so stene galerij po svetu polne ženskih aktov narisanih, naslikanih, ustvarjenih s strani moških »genijev«. Jaz pa, svoja lastna muza, sem se sama zalepila na steno in se bom od nje odlepila, ko bo to meni zapasalo.

Moje telo je ponovno *topos* bojišča na katerem se bije boj za hegemonijo moškega pogleda in njegovih konzekvenc. Išče prostor v tem rabelaisovskem grotesknem karnevalu, in se prostovoljno odpira za vse posiljene, poteptane, zaslužnjene, maltretirane, podcenjene, zlorabljene ženske tega sveta. Za vse tiste, ki »so si zaslužile«, ki so »same iskale«, ki »niso dovolj pazile«, saj so preveč lepe, preveč seksi, prevez zapeljive. Za vse tiste, ki se jim cerkev, zdravniki ali politiki vmešavajo v svobodno odločitev o reprodukciji in vse tiste, ki jih družbena neenakost sili da prodajajo svoje telo ker nimajo ničesar drugega, ob tem pa nekatere še verjamejo, da je to njihova izbira. Za vse tiste, ki jih moški obožujejo in prezirajo hkrati. Mogoče sem komu v svojem početju ogabna a ni me treba oboževati, če se me ne more spoštovati. Enakost mogoče ni seksi, vendar brez enakosti ni seksa. Stoječi aplavz na koncu performansa obeta da smo nekaj naredile prav.

Nina / Zagreb

Všeč mi je to čakanje pred performansom.

Tu smo, čakamo, pijemo kavo, gledamo prostor, »*vrlo je ODporna*«, v trgovini kupujemo zelenjavo, se dogovarjamo, pripravljamo prostor, »*vrlo je ODporna*«, jemo kosilo, googlamo kako skrbeti za rože, »*vrlo je ODporna*«, se ogrevamo, hodimo po prostoru, hodimo lulat, si umivamo zobe, »*vrlo je ODporna*«, obešamo obleke. Tu smo približno 6ur. 6ur čakajočih priprav. Ne mudi se.

»*vrlo je ODporna*«

Ko se znajdem pred gledalkami_ci gola mi ni neprijetno. »*vrlo je ODporna*«

Ko mine nekaj dni in na neki spletni strani vidim članek skupaj s fotografijami in videom naših golih teles mi postane neprijetno. »*vrlo je ODporna*«

Razmišljam o zaupanju.

»*vrlo je ODporna*«

Zaupam gledalkam_cem perfromansa, ne zaupam gledalkam_cem poznejše

»prezentacije« performansa na spletni strani.

»*vrlo je ODporna*«

To čakanje po performansu mi ni všeč.

Olja / Zagreb

Prvu mrkvu za sebe ribam. Uf, fak, leden pod! Ful imamo tikvica, i rekordno krastavaca. U Hrvatskoj su tikvice i krastavci jeftiniji nego u Sloveniji. Mrkve mi se čine malo malo skuplje. Tikvice su bile u akciji, kako dobro smo ubole. Hm, ful popunimo prostor, malo mi izgleda skučeno, ili ne? Nisam sigurna ako je prostor dovoljno velik, ili je malo pre mali. Ful su visoki stropovi, ali imamo malo poda. Ne smijemo ribati po drvu. To nam ful smanji prostor za ribanje, možda mi se zato čini malo. Kao da smo u nekakvom akvariju. Ljudi su popunili prostor, kako ćemo uopće

doći ribati između njih? Moramo dati vreće za smeće na pod. Valjda kad budemo ribale sa terase nećemo previše usrati pod, malo ribanog povrća će sigurno tu i tamo završiti na drvenom podu...sranje... jebiga, kad rade takve prostore da se u njima ništa ne može.... Pod je super. Beton, vjerojatno brušeni. Skliže se, fak, krastavac, pre više ih imamo, to će biti sklisko kao led, valjda neće niti jedna pasti. Idem malo do Vlaste i Milana. Drago mi je da smo u Zagrebu. Moj "prvi put" u Hrvatskoj. Dobro je, ljudi su super, ali ne mogu si zamisliti da se vratim živjeti u Hrvatsku. Idem među ljude, sad bi već bilo vrijeme. Ne znam ako imamo dovoljno povrća, prostor me zbunjuje. Yuliya, gdje je Yuliya? Malo prije sam je vidjela, sad je ne vidim. Hej Sara, ribamo zajedno. Paše mi naribana mrkva, vruće je. Više ne primjetim da je pod toliko hladan, zagrijala sam se. A, evo je Yuliya, sjedi iza Jeffa. Idem do nje. Mrkvu ću uzet. A, ne, prvo pseću igračku. Ok, sad mrkva i do Yulči. O joj, fak, kako? Ne, ne ide do nje, ništa ostat ću tu. Jeffu valjda ne smeta da ribam po njemu. Ma ne, sigurno ne.. Djete nas gleda. Dobar je. I pas je tu. Jednom čovjeku je smetao. Meni ne smeta, ful je miran pas, valjda će izdržati kroz flaute. Ok, natrag. Mislim da smo se malo razgubile, to sigurno taj prostor djeluje na nas, a možda i Zagreb...Nije loše. Idem u grupno ribanje. Zabavno nam je. Ribaj, ribaj, ribaj. Bojim se za križa, nisu još dobro. Htjela bi prebaciti noge preko glave. Ma, prebacit ću ih, ionako ubrzo imam MR križa, pa ako šta bude, vidjet će se... Koliko smo izribale? Kad moram po flautu? A, izgleda da ne trebam još. Di su Nina i Lana? Kristina je na zidu. A, evo ih, iza biljke se skrivaju. Malo je pao mrak. Susjedi nas mogu vidjeti kroz prozor, ali izgleda da ih ne zanima. Ili možda ne znaju šta se danas tu dešava.. Idem na stolicu. Jedna je prazna, ribati ću na njoj kad već ne mogu gore na stepenice među publiku. Lijepo je to drvo, ali ovako nezaštićeno nama za ovo ribanje ni malo ne služi. Svi prostori postaju nekako čisti, ustvari, neuporabni. Kako išta možeš napraviti ako ti je sve zabranjeno?? Di su oni prostori u kojima si mogao eksperimentirati sa svim i svačim... Postali smo takvo čistunačko društvo. Pazi da se ne sklizneš. Kako glupo hodam kad se bojim da ću se poskliznuti. O, dvije male kapljice krvi, koja se porezala? Valjda nije puno. Ne izgleda da je puno. Gdje da idem sad? Mrkva, pa možda ovdje negdje se smjestim. Šta je ovo, zašto Anita ulazi iz strane bara? Je bila u wc-u?? Fak, valjda se nije porezala. Jao, ako se porezala, valjda nije jako. Izgleda kao da je bila oprati rane. Ma ne, izgleda da je sve ok sa njom, čudno nas gleda, tko zna šta je bilo. Vidjet ćemo kasnije, izgleda da nije ništa strašno. Ok, dalje, ribaj, ribaj, ribaj, ribaj. Ful me zanima kako će Zagreb reagirati na kraju performansa. O čemu oni razmišljaju? Publika uvijek dobro reagira, dramatiziraju oni koji ne vide, pa ne znaju o čemu je riječ.. sigurno će biti sočnih komentara. O, Eduardo. Jesmo pre brze? Ima još dosta povrća. Uuuuu, kiša ribanog povrća. Idem ispod! Paše hladan i mokar krastavac. Ako bi bila mrkva bi ju pojela. Krastavac i tikvicu ne jedem, mrkvu ponekad malo pojedem, ako sam žedna. Smješno mi je prolaziti kroz publiku, svi se premještaju, dižu noge i drže ih u zraku. Ništa im se neće desiti, samo tu jednu mrkvu ću izribati, i šibam dolje. E, Nina sa tikvicom. Dobro da nije uzela krastavac na drveni pod. Sigurno bi tekla voda od krastavca, bez obzira na vreću za smeće. Valjda neće biti problem, pazimo. Dobro je, mislim da je sve dobro. Tanja je tu, nju nisam sto godina vidjela. Ispod nje ću jednu mrkvu izribati. Drago mi je da je toliko ljudi došlo. Falili su mi. Od svih gostovanja, ovo mi je najčudnije. Ali dobro je. Dobro se osjećam. Dugo nisam bila u Zagrebu. Kasnije sigurno idemo na pivo. Žao mi je da ne ostajemo preko noći. Oštri su novi ribeži, brzo ribaju. Dosta smo izribale. Gdje su sve cure? Hehehe sve su u elementu. Idem vidjeti koliko nam je ostalo. Pa, ima još vremena i povrća da izribam recimo još 2 mrkve i jednu tikvicu. Blizu je kraj. Brzo je prošlo ribanje. Zanima me kako će reagirati na flaute. Uvijek je zabavno i zanimljivo gledati publiku kako reagira. Super je nekima vidjeti iskricu u očima. Povežemo se, nasmijemo se. Volim takvu komunikaciju. Evo je, moja zadnja mrkva večeras. Malo je ukrivljena, ali ništa

zato. Ne znam ako cure prate koliko imamo povrća. Valjda će primjetiti da je vrijeme za flaute, a ako ne, čuti će sigurno. Pre više pušim, trebala bi prestati. Ovi novi ribeži fu brzo ribaju, oštri su. Nisam se porezala, čak ni nokte nisam oštetila. Profesionalka, hahahha. Gotova mrkva. Pa da vidimo sad flaute. Jedva čekam tuš. Dobro je bilo do sad, valjda će tako do kraja.

Sara / Zagreb

First grating for my husband to be

He sits alone in the audience, before anybody else steps in. He is my husband to be. He is tall and handsome, he has a beautiful soul and heart of gold. Tonight is the first time for him to see me in this performance. Such a great feeling that he supports me fully. He is so focused and thrilled. He can't wait for the show to begin. I look at the girls. We are all in positions. Holding our plants. They gave us nice plants. My Ficus Benjamina is huge. I hope I'll be able to carry her down the stairs. She is a very popular houseplant. She does best in bright, sunny conditions, but also tolerates considerable shade. She requires a moderate amount of watering in summer, and only enough to keep it from drying out in the winter. She is sensitive to cold and should be protected from strong drafts. Ok, I know the text. Although, just in case, I have a cheating paper in the pot. The girls are all so beautiful. Lana, Nina, Olja, Anita, Kristina. We are the grating gang for today. People are coming in. Olja reminds Jeff he shouldn't look up, so that it is not obvious to the people immediately that we are placed on the balcony. Vlasta Delimar just entered, I met her in the bathroom before. She looks like a really nice person. Oh, here is Zoran. He spots Jeff, they say hello. Zoran asks Jeff if he is ready for the show, Jeff replies calmly: "Sure." I look at Lana and she looks at me. We smile. What the fuck they are doing with this child's bicycle. Oh no, don't leave it on the stage. Are you stupid? I look at Olja, we are rolling our eyes. I say. "I am gonna grate the shit out of this bicycle." Olja: "Me too." A dog in the audience seems uncomfortable. Nice doggy though. Ok, here we go. Slowly down the stairs. Fuck, this plant is heavy. How the hell am I going to get through this crowd? I have to make myself a path, to be able to stop by Jeff and sit in his lab. I am gonna stay here for a while. Between these strangers looking my ass. My vagina and breasts are covered nicely with a plant. My big fat belly too. Few more steps down, I am gonna sit here for a while. Thinking about nothing. Just being here. I like to think about nothing. It is so comforting. Empty head, no problems to be solved. Just plain stupid me. Time for Jeff. I sit in his lab. My gentle husband to be. Going to look through the big widow behind the stage. Facing the window, turning my back to the audience. This is what any plant would do. Sunbathing in the direction of the source of light. With their leaves trying to penetrate each ray of light, being all perky and erected. It's time to join the girls in line. Oh, Anita took my spot. Well, she is gonna get my saliva in her mouth since we were trying the flutes before the show for Eduardo to be able to do the sound correctly. We take the spots for grating to start. Listening carefully for the first second of sound that Olja makes with the first move on the grater with a carrot in her hand. Let's go. Grating time. Pure pleasure. Getting the veggies, finding the spots, inventing the positions, flirting with girls, communicating with the audience, doing one on one grating in front of Jeff on my knees, grating on the child's bicycle,

grating on the balcony, grating among the audience, grating on, by and under the chairs, grating my skin with a sharp grater, grating till Olja announces the flutes. Blowing with my full lungs and stomach. What the fuck is this guy doing in the audience? He looks bored and annoyed. Just go home if you have a problem, no hard feelings, we know it is not for everybody. Splashing water all around, fuck, this shit doesn't go off my skin. These carrots are really orange and my skin is orange to. Fuck, this is all due to bukkake. We are dressed, going to end this show. "Thank you" and a bow. Standing ovations, wow. This is the first time that people are standing, cheering out loud. I am so happy. I am gonna marry the greatest man on June the 3rd. This one was for you, the love of my life.

Kristina / Zagreb

Ful je ljudi. Zmatrana sem. Boli me celo telo, raztegnjene mam vse vezi. Ta prostor je premajhen za vse te ljudi. Vsi so fino naštirani, urejeni po vseh pravilih sodobne odprte družbe. Borke in borci za pravice žensk, homoseksualcev, trans ljudi, +++++...z zunanostjo jasno sporočajo kam želijo pripadat. Me gole, pokrite z nekaj listki lončnic. AAAAAAA moje boleče noge. Srečna sem, da spet igramo to predstavo, ena ura čistega užitka. Najboljša kombinacija igrivosti in zbranosti. Prerinla se bom čez te ljudi, ne glej jih v oči. Tok je nabasana dvorana, da se naši sokovi mešajo ko u mixerju. Mama z otrokom. Če postavi ta tricikel tja, ga bo slej ko prej ena od nas uporabla in poribala balanco, sedež in ne bo me presenetlo, če se kera od nas usede na ta tricikel na odru. Ful praktično naključje za to predstavo. Mešajo se sokovi in mešajo se misli. Gremo dol. Miljon fotografinj. Škljoc, škljoc, škljoc. Vedno sem tko nezadovoljna s temi fotkami. Ne, ne ustrezamo idealom estetike, smo prevelike, predebele, preveč celulitaste in premalo napete. Ampak gremo ribat. Novi ribežni, nova rana na palcu desne roke. In zdej mi teče kri, kot, da sem si odrezala najmanj en cel prst. Eh bedno mi je to, ker mam občutek, da potem vsi, vključno z mano gledamo to kri, ki curlja iz mojga ribežna. Ma kljub gužvi je to super prostor za ribanje. Več nivojev, tko, da gre lahko ena na galerijo in delamo veliko fontano. Ribaj, ribaj, tut če te prime krč. Krč mine, če ribam naprej. O Jeff, bodoči Sarin soprog. Tok je srečna z njim. Zgleda kot, da se je vse spletlo u njeno pravljico. On je res kul tip zanjo. On bi sam, da je ona srečna. Poročila se bosta in on se bo preselil v Ljubljano iz Amerike. To res ni kr tko... Korenček, pa zdej bučka, pa ena kumara, korenček, še en korenček in grem piskat z igračo, da presekam. Počasna sem, ker sem utrujena. Zdi se mi, da vedno več delam, da mama vsak dan malo več obveznosti za oddelat. Tko, kot ribamo...delamo. Pa naj še kdo reče, da umetniki ne delamo. Evo Vasko dragi, jaz delam, zato jem...Kreten! In jaz sem neposredno odvisna od tega debila. Delam ko žival, ribam korenčke, misli, kumare in bučke...gor dol, gor dol. Glejte kako ribamo, kako delamo in tega nam noben ne more zjebat. Status gor al dol, ministrstvo, pa Vasko. Mi ribamo po svoje. Ribamo za leve in desne, za pametne in neumne, produciramo te kupčke speštane zelenjave. Ribaj in ribaj Kristina. Ko bo šlo vse u maloro, bomo me še vedno ribale. Pa vedno več nas bo. Tut, če nas noben več ne bo gledu. Kumara, korenje, bučka. Ta zelenjava, ki ni vidla ne sonca ne zemlje s bo cedila iz naših ribežnov.

Grem piskat u flauto. O bogi kuža, njemu pa to sigurno ne paše. Moji Beti bi se struggle. O Beta moja. Rešla mi je lajf. Piskamo naglas, pa fuuuuuul dolgo. Aha še piskamo. Kam u to gužvo naj postavim flauto? A tja gor na vrh stopnic. Poklekнем ponižno, ko pred bogom. Kanglca kanglca vodo drži... to smo se igral ko smo bli mali. Gnilo jajce. Tuki ni nič gnilega. Vse diši po umetnih korenčkih, kumarah, bučkah in naših prešvicanih telesih. Vsi te vonji se na koncu fino pomešajo. In ko me nehamo ribat, ta vonj vztraja. Vonj po delu in hrani. Evo Vasko to gre skupi, me pašemo u tvoj ideal. Me delamo in me jemo.

Anita / Zagreb

People coming, more and more of them, with a kid, with a dog, with a friend, someone left on the stage a small bike for a toddler..strange, I mean, really? shall I grate on this bike? will the mom of the kid be offended? oh, never mind, there is no space to walk between them with a flower, people squeezed, but anyway, I should go between them, I go, I walk, they gently move away giving me space, they smile, Are my gray hair very visible? I wonder what they think about how old I am.. The space is great, I feel good here. Kristina looks so beautiful, as usual, I pick my first carrot, slim or fat one? slim. I grate slowly, I decided not to push myself today too hard, take it easy, on the right there is this bike, I avoid it, a lot of people on the audience smiles, except some grumpy man..period, I hope the thing will not jump out of my vagina, I'll just take a look if it's inside...Zoran is smiling, oh! Sara sits on Jeff's lap, remains of vegetable falling on his nice outfit, his clothes will get dirty and he will have to do the laundry again, on Lab his clothes are getting dirty very often, he's so funny, gentle american soul, this man is sooooo in love...I smile to Zoram, I feel relaxed, fuck it all, let's have fun, ugly ass, sexy boobs, who cares, we are all perverts, I run outside, leave the girls on the stage, I open the door, run outside and grate behind a glass wall, does anyone sees me???? fuck, no one looks at me, nobody noticed there is somebody outside! I come closer to the wall, lean on it, o!, there is one lady which has noticed, she poke her friend and they both look at me , hehehe, mission accomplished, I go back now, fuck, the door are closed, I cannot enter!...what the fuck, but I tried it before during the day! but now the door just slammed and I cannot open it! What now? How am I going to go back on the stage? Shit, I need to go around, through caffe, fuck, I go, I run covering my pussy with grater, there is just one couple sitting outside, they eyes grow bigger, they stop talking, I run inside the caffe, fuck, a group of guys sitting behind the table, looks like some business meeting of young menagers, they looked at me, went silent, open their mouths and just follow me with their eyes, w gray, skinny lady running naked in the centre of the city, a topic to discuss with girlfriend tonight, hehe... quickly! I run next to their table towards the door, open the door and hop! I'm back in! hahaha, to pa je bilo nekaj posebnega...audience look more and more excited, ja, there is this issue with abortion here now, no way to escape the problem, probably they look at the piece through those last events and protests, hm, with this piece I alway feel like this is some kind of celebration and protest, I protest against my shame and my age..forever young I want to be...forever...an ever...everything

goes smoothly, water, cleaning, panties on my ass, dress, a bow....standing ovation!!!!

Anita / Maribor

small space with white walls which we are going to left dirty, my plant looks very miserable, it's very small and fragile, poor thing...a few people came, I imagine that it's safer for the audience when there is more people around, they can hide in the crowd, here everyone is visible, is Aphra here? Is she going to come to see us? it would be great to see her, what a crazy woman, Huxtrlica wseh Huxtrlic... I have started with right hand, now I will switch to left one, I will try to keep the balance between the usage of my hands, usually the right one is more exploited, I just need to pay attention and remember to switch and not to cut myself...Barbara is looking at me, what a hair she has! so much hair! She looks great standing there above Olja. I joined Kristina for a small 'high leg' duet...oh, new viewers came, some guy sitting here, Miha smiling at me...where is Tesla? perhaps she is busy...my hand is like machine today, I'm killing it, I'm killing those veggies... first time in Maribor I was years ago, with my first project with Bojan, no, second one...shame, it was about shame, me and Magda we've been having picnic in the bushes by the river with Emma Cecilia and Marie Luise, taking sunbath topless..some pervert observed us from the distance and started to jerk off..shame, four adult women and we quickly packed blankets and escaped, stupid shame...I was impersonating Eve from Eden in performance but nobody recognized it, viewers thought that I represent raped woman in the forest, fuck, I was so angry, such a misunderstanding of my intention! total interpretational fuck up!...Špela looks pleased, Eduardo looks worried, he listen to the sound with his big eyes wide open, the lady sitting in front is smiling, good, there is no shock for them obviously...the sound of the flutes seems to be unbearable for people, all of them put hands on their ears, but we need to do what we have to do...dresses, fuck, we didn't tell Lana that we changed place for dressing up...Maribor, I have never been yet in any other city in Slovenia accept Ljubljana and Maribor, I have no clue where I am living now, the country of mountains, hills, trees and polite, brutal people, my new balcan friends...where are my old friends, when somebody from home will finally visit me? new home, new friends, new ideas, new performances...yes, I still should do at least two actions for my project till the end of the month...but first Skopjeeeee! First we take Skopje! tomorrow we will go to Skopjeeeee. I have never been there before, very curious, everybody speaks about great food! adventure, here we come with spread legs and open arms....

Barbara / Maribor

Ribala bom. Ja! Valda da bom. Gola. Gola. Gola bom ribala. To se nisem. Med vagino in korenkom je ribez. Ni tako oster kot so rekle. Prislonim ga na sramno kost, dlake ublazijo pritisk (mah, teh mam res velik - pa pobrila sem se danes po pol leta, a jih je se vedno veliko). Žival pač. To majhno mesto uspava mojo žival. Meni je pa všeč. Pogrešam jo. Danes se je predramila. Te ženske so tako kul in tako fajn je, ko ti naribane bučke prekrijejo obraz. Pa ne zaradi nežne kože— kakšna nategancija. Zaradi tega, ker se je ena (ne vem katera) odlocila, da bo celo bucko naribala na moj obraz. Iniciacija. To je to. Ko so pravila jasna, se lahko spustis in pustis marsikaj. Ves, da si varen in se začneš igrat. Iščeš prostor, iščeš kompozicijo, iščeš kontakt. Se mi zdi, da sem kar veliko gledala v tla. Pa sem se še bolj potrudila, da pogledam tudi publiko. Bili so mrki. Želela sem si, da bi tudi oni ribali, da bi ribali skupaj, da bi se ti zategnjeni obrazi sprostiti in bi skupaj ribali. Kakšen "heksenšus". Zdaj ga spet čutim. Cel dan sem ga prenašala. Noge narazen, ležim na tleh, glavo nazaj in ribam. Z užitkom. Čakam vsak naslednji trenutek, kjer bom lahko našla prostor in bila del te

igre. Vse se dogaja tako hitro. Cas se upocasni, ko je v roki le se majhen delcek bucke, ko je rezilo zelo blizu prstov, ko postane nevarno, da zaribas v prste. V tem delu mi je dobro. Takrat vem zase. Med vsem ostalim dogajanjem ne vem točno kdo in kaj sem. Flajšmašina patriarhata, flajšmašina samoumevnosti, flajšmašina predsodkov... O jebemti... Zagledam znanca, ki se je postavil na stranski vhod in jaz mu velikodusno ponudim pogled v mojo vagino. Premaknem ribež nizje. Ne gre za to. Stvar je večja. Haha. Makaki večja. Jaz ležim v poribani zelenjavi... Gola. Nebesa. Zadnji bodo prvi.. Kakšne zablode. Kak kurčev svet. Naj se vse poriba v nič.

Kristina / Maribor is the future

Ful je dobro u družbi teh soperformerk. Pa ko vsake tok pride ena nova. Tko kot je bla danes prvič z nami Barbara. In potem se vedno kej novega zgodi, malo drugače izpeljemo celo stvar. Tko mrko nas vsi gledajo, ampak ne bom se ukvarjala s tem. Povem svoj tekst, prestavim se u novo pozicijo. Ne gledam preveč u publiko. Vzajem ribežen in gremo. Te ribežni so še vedno ful ostri. Drajsa mi po koži in filing mam, da mi bo podrajsal celo nadsramje...mal prostora je, filing mam, da smo nagižvane ena čez drugo. Hecno je ko se po določenem času publika sprosti, ko poslušaja kaj govorimo na posnetku in se vsi skupi zlijemo u to našo ribarsko fešto. In zdi se mi, da vsem začnejo misli tko fino plavat, da se z vsakim novim korenčkom odplavalo mal globlje, na mehko in dišeče. Tko kot je z večino prijetnih odnosov. Najprej se malo čudno gledamo, pol si pa začnemo bit všeč ali pa tut ne. Danes me ni zgrabu krč. Tako voljno telo mam in nič me ne boli. Lahko se dam u kerokol pozicijo in vse dela. Ma tko igrivo je danes. Slišim kako ribamo in slišim naše glasove. U grem u novo pozo, noge u zrak in medenico tut. In mam ravnotežje, u tej poziciji lahko ostanem za zmeri. Ko je neki dobr, je dobr. Stvari se sestavijo. Pa ni velikrat tko. PiPiPiPi vedno mi je dobr it piskat na to igračo. Pa publika nas gleda iz vseh strani. In poslušaja to ribanje. Gremo u bend, gremo u fontano, fino delujoča mašina. Brez napak, brez dvomov, sam pičimo. Lepo je. Včasih je pač lepo. Vedno me preseneti, kok se mam lahko dobr u tej predstavi. To je ena tistih predstav, ki jo grem z veseljem odribat. Kake druge se mi kdaj res ne da. Zmatrana ratam že ob misli, da bom mogla nastopat. Tuki ni tko. Po predstavi ko se vračamo mam še vedno dost energije in lahko bi šla še enkrat celo predstavo čez. Ribanje na steni. Tud to mi je danes ful dobro. Danes so se stvari sestavle.

Lana osmič

V Mariboru se mi – tako kot vedno, ko sem tam – vračajo spomini. Maribor je mesto mojega hipnega odraščanja, vstopa v »kraljestvo nujnosti«, kot pravi Marx, boja za preživetje in uveljavljanje. V primerjavi z Beogradom se mi je Maribor vedno zdel kot selo, a tam sem vsaj lahko mirno spala, saj leta 1999 tam ni bilo NATO bomb. Je pa bilo eno čisto drugo in drugačno življenje polno nostalgije, domotožja in spominov, ki sem jih morala enostavno odmisliiti in se obrniti k prihodnosti, se navaditi na krutost sveta. In ko za vraga nastopamo v GT22 takoj zraven Židovskega trga, kjer smo davnega leta 2001 naredili svojo prvo predstavo Mali princ, ki je bila tako nenavadno dobra da je tega leta bila izbrana za spremljevalni program Borštnikovega srečanja. Kako velike plane sem imela takrat, kako se mi ni sanjalo da bom po 21 letih takoj zraven nastopala v nekem popolnoma drugem kontekstu. In ko za vraga je tu Miha, ena prvih oseb, ki sem jih spoznala v Mariboru in ki je takrat tako kot jaz bil na začetku svoje kariere in je sedaj to kar je. Miha je odrastel in se spremenil, bolj zrel in umirjen mi deluje in je prijetno kramljati z njim. Mariborska publika mi je blizu in se počutim komot, Maribor doživljam kot svoje mesto saj sem tukaj velikokrat nastopala v preteklosti. Tu je Katja s katero nastopam v Tatovih, tu je Špela, sestra od Cirila, ki jo poznam že leta, tu je duo Brida (to mi kasneje pove Miha) in tu je Jure, kustos

UGM-a. Vmes uleti še nek luštni reper, ki ga je Miha poslal dirkt s ceste. Vendar dejansko se s publiko kar dosti ne ukvarjam, samo čutim, da sem komot, da mi je prijetno, da se počutim varno. Me pa preplavljajo spomini na vse nastope, na vse razstave, na vse dogodke, ki sem jih soustvarjala v Mariboru, na moje začetke, dileme, premisleke, na mojo željo ukvarjati se s teatrom, nastopati, biti del scene, na prve eksperimente s telesom, zvokom, glasom ... Končno sem spoznala Barbaro Kukovec, ki nastopa z nami po novem. Tako sem vesela zaradi tega, moram reči, da sem vedno zelo spoštovala njeno delo, vse od kar sem gledala njene performanse v okviru VN in se mi je vedno zdela zelo zanimiva oseba in odlična performerka. Zdi se mi škoda da ne nastopa več, ampak ona že ima svoje razloge. Odlično se je vklopila kot da z nami riba že od samega začetka. Veselim se, da bom z njo sodelovala v naslednjem Oljinem projektu in veselim se da bomo šli v njeno hišo na vasi kontemplirat podobnosti med izkoriščanjem narave in izkoriščanjem ženske. Vesela sem, da me je Olja povabila zraven. Punce so super, tako kot vedno, polne energije, kooperativne, iznajdljive. Zdi se mi da tokrat imam največ skupnih akcij z Anito, to se mi zdi kul, šaj kontrast med mojim obilnim in njenim suhljatim telesom lahko deluje zanimivo. Čeprav ni veliko prostora so scene kar raznovrstne, se kar znajdemo in se skorajda nikoli ne ponavljamo. Vedno neka nova kompozicija iz naših teles, vedno drugačna, vedno izvirna. Ta akcija je tako univerzalno sporočilna da mislim da bi v vsakem mestu bile dobro sprejete sploh s strani žensk. Upam, da bomo čimveč gostovale. Upam da se bom še vračala v Maribor in da bo ta topa žalost, ki jo sedaj čutim ob mariborskih spominih izginila in se prelevila v nekaj drugega. V nekaj, kar mi bo dajalo moč, da nadaljujem.

Ena / Mariborrrr

Ribamo nakon dugo vremena. Prostor je manji nego inace. Hladni beton i umjetnicka djela oko nas. Kako ga iskoristiti?

Prvi put Upoznajem Barbaru i za sat vremena nastupamo skupa. Gole. Drito u sridu. Kakva žena! Kakva performerka! Potpuno me odusevila. All in!iz prve u petu brzinu u u roku pet minuta. Hudoooo! Ja sam prvi put u ovom prostoru. Intimni oder- kako prikladno. Vidjela sam neke simpatične mlade djevojke, ali su nazalost pobjegle pred sami performans. Zbog nas? Ili zbog sebe? Kako se suočiti sa svojim tijelom kao teenagerka. Zajebano. Ja sam u pubertetu buknulla. Odjednom sam se našla sa 15kila više. Sise pucaju, dupe puca, stomak ce da eksplodira. Kao neka zrela jabuka. Ni na jednom slici se ne smijem. Neki sram je sve to propratio. Skrivanje, povraćanje, kupus dijeta. Nekoliko godina je to bilo popularno. Kupus dijeta, kupus za svaki obrok, dok ti se ne smuči i onda svakako nista ne jedes. Evo me ponovo sa povrcem. Sa zadovoljstvom bi i kupuse oribala. Uh, unistila bi ih. Glavice kupusa. Sloj po sloj.

Spremamo se, jos jednom u tolalet i izgubila sam svoju pocetnu poziciju. Nalazim novu na samom ulazu u prostor. Imam novu biljku. Svježa, kao i ja. ljudi je dovoljno. Pravi omjer izmedju nas i njih. "Njena optimalna klima nije ni prevruća, ni prehladna. Ni prevlažna, ni presuha."- teška neka biljka. Treba joj udovoljiti. Podsjeća li te na nekoga? Svaki put kad ribamo nakon duže pauze, krenem sa nekim unutrašnjim propitivanjem. Najčešće u vezi svog tijela. Dobro sam dogurala. Nisam tamo gdje sam željela biti, ali učim da se prihvaćam i volim. Da sam nježnija prema sebi. A opet, tih 5-6 strija na stomaku zaobilazim pogledom svaku večer. Toliko mazanja u trudnoći. Toliko paženje da unosim dovoljno tekućine. I onda u zadnjoj sedmici, taman kad sam mislila da će me zaobići, dolaze strije u svom punom crvenom sjaju. Koža puca pod pritiskom, ja (skoro) pucam na živcima. Nije fer.

Pazi da ne padneš. Ponovo je sve mokro. Naša stopala su crnaaaaaa, pa ovaj pod nikad nije bio opran. I tako mi sa crnim stopalima, postajemo graciozne skulpture na fontani. Žene, žene, žene.

Saraaaaa kjeeee siii? Having the time of your life- verjetno. Ljubezen, ljubezen. Imamo se fajn. Ponovo smo u igri. Kupamo se, skidamo sve sa sebe. Aaaahh, dobar je ovo osjećaj.

Olja / Maribor is the future

Maribor, napokon smo stigle. Ne poznajem previše ljudi u Mariboru. Šteta da je Borštnikovo prošle godine otpalo, bilo bi zanimljivo ribati u onoj dvorani sa ogledalima. Ovaj prostor je mali mali mali, ali volim GT22, Miha je super! Imamo kutiju od Stelarca, super, Anita kasnije ide na nju, valjda se neće poskliznuti. Lijepo je vidjeti Moniku nakon toliko godina. Hehehe Eduardo je smješšan u onom prolazu, svima nam je malo skučeno, prostor je još manji nego onaj u Zagrebu. Za sad je to najmanji prostor u kojem smo radile, ali valjda je ok, visoki su stropovi. Boli me ruka, izgleda kao da su tikvice i krastavci ful suhi, nemaju vode koliko i inače, teško se ribaju. Barbara je prvi put sa nama, baš mi je drago da nam se priključila. Umorna sam. Nisam se stigla odmoriti. Skopje, noćni let, Ljubljana, PRIDE, after party, Maribor i onda opet Skopje. ah. Bolje da je tako intenzivno nego da nema ništa, kao što je bilo po zimi. Fak kako su suhi krastavci. Nemamo baš mjesta da idemo među publiku. Dobro da je Miha skinuo one radove. Zapackale smo malo zid. Bojim se da će biljke opet napraviti dramu. Ne odgovara im najviše da ih se prevozi po suncu i vrućini. Još manje podnose ako na njih padne malo ribanog povrća. To moram odmah skinuti da ih ne uništi. Mrkve su ok, lakše se ribaju nego tikvice i krastavci, to je čudno. Neke mrkve imaju malo plijesni čini mi se... Nadam se da mi neće baš te plijesnive upasti u usta. Žedna sam. Neki tip ulazi, zakasnio je. Sad stoji na ulazu, ima 'privatnu ložu'. Stvarno je mali prostor, još i Stelarcova kutija ful prostora oduzme. Kao da se ponavljamo, skučene smo ful. Imam osjećaj kao da sam pas koji lovi vlastiti rep. Idem po mrkvu. Idemo na kutiju. Samo pažljivo. Evo je Anita, dolazi, uzela je nekoliko mrkvi i tikvicu. Sve su cure oko kutije. Sagnuti ću se da Anita stane na mene i popne se na kutiju. Prvo da maknem ovo naribano sa ramena. Ok, ide joj, lagana je, pažljiva je i evo je gore, super. Ribamo sve skupa oko i na kutiji koja služi za prenošenje radova. Uvijek je fino kada je pored nas nešto takvo. Gdje bi ja skladištila kutiju i radove takve veličine?! Nemam ništa prostora, zato ništa veliko ni ne mogu napraviti... Dosta mi je tog života u malim prostorima, bez studia... Da sam u Puli mogla bih imati sve to.... Ali ostalo bi patilo... bezveze.... Ostajem bez mrkve. Anita još nije skroz dovršila, cure se razilaze. Ja ću sačekati Anitu da joj pomognem da se spusti. Ok, super, nismo se razbile. Dobro je. Opet taj suhi krastavac. Onaj tip koj je zadnji došao, kao da ima privatni šou. Još malo pa uzimam flautu. Miha i Špela nas fotkaju i smješškaju nam se. Još ću par izribati i onda idem. Prvo idem tu ispod, pa nek pada na mene. Ribaj Barbara ribaj ehhehe. Oh, joj, sve mi je u ustima i čepi mi nos, suho je i ne sklizi dolje. Ako okrenem glavu možda ću moći udahnuti. Pljujem te suhe izribane tikvice, uopće nisu ukusne. Mrkve su još ok. Sara nam se udala! Super su se našli Sara i Jeff. Malo mi fali Sara sad kad ne riba sa nama. Ali uživa, sigurno oboje uživaju, zasluže si! Ful se mijenjamo u ovom performansu, to je super. Šteta da Lana ne ide sa nama u Skopje, ali drago mi je da je danas sa nama. Ok, još maksimalno 3 uzmem izribam pa je to to, flaute. Kao da je danas zahtjevna publika, ili samo prostor, da, možda je prostor zahtjevniji od publike. Žedna sam. Zabavno mi je uvijek, volim te performerke, prekrasne žene! Jedva čekam da u Skopju odribamo, to će sigurno biti super, pa povrće će biti super ukusno, za razliku od ovog iz suhog iz Hoffera... evo sad je stvarno vrijeme da puhnem u flautu. Danas

nema puno publike, a ni mjesta nema puno. Valjda ćemo nekako stati da spustimo te flaute među njih.

Anita / Naked Skopje

It's amazing! so many people came! what a crowd! it's great, the best, finally we have a big audience again, such fun! it's hard to go between people, I don't even see the other girls! great! I speak first sentence in macedonian, hmm, I'm not sure they understand me, I see a lot of eyes with question marks, well, too late now, I will continue, for fuck sake it's still really similar to other balcan languages, just slightly different accent, they will understand something for sure....I grab first vegetable and place myself, who are those people again? probably students, some art professors, gender studies theorists, LGBT organization activists, some of them look like artists obviously, safe place for us, just friendly minds, hungry for craziness and excess, I spread my legs and look on young man in the eyes, he pulls his chair away from me, ups, I was too aggressive, I go back to the stage, take a pose, I feel like one of those monstrous monuments in the center of Skopje, we've been running two days buying stuff on markets, they have great markets here, I bought apron for Bojan, I bought cheesy dress which I would never buy in Ljubljana, but here it makes perfect sense, cheap dress from Skopje makes me feel like movie star from 60's! ok, we create some bizarre figure with Barbara, I use her hair to decorate my pussy, people on the audience laughing, I don't see why, the space is so big that I cannot detect everything that's happening..I also bought nice earrings and summer pants...Špela has a birthday, I want to buy some gift but have no clue what, I'm so bad with buying gifts, Olja is good in this, sometimes it's hard to guess what would make somebody happy....audience is laughing even more, my good, we are doing some crazy comedy today! the grating show! How would it be to live here in Skopje? I have never seen cars with macedonian plates on European highways, do they go for holidays sometimes? Do they travel for fun? they are a bit invisible, like Slovenians for me years ago, Slovenia, some place you don't care about when you live in Poland, Macedonians, who are you people? I enjoy the last moments of the performance. I do the slide on the wet floor, like they do in musicals, like John Travolta was doing in Saturday Night Fever, I repeat the slide and some other girls follow! and again, and again! When Olja takes the flute I'm already quite exhausted, slowly calming myself down....the end, applause, standing ovations!!!! I love macedonians! They are great! My favorite people! Olja is standing in the middle, everybody applauding her, oh I hope she will remember this moment, what a rare moment when I feel that performing still makes sense! it's nice to hear honest applause not this polite, 'three bows' rule clapping hands, fuck, I do like applauds, I need them, I miss them, I'm ready to do quite a lot to get them! thank you macedonians! you are great!

Barbara / Skopje

Nazadnje in edinkrat sem bila v Skopju na festivalu Skomrahi pred 20 leti. Se z akademijo. Bil je razvrat in teden dni smo prezivali intravenozno z rdecim vinom T'ga za jug. Veselila sem se gostovanja. Golo življenje. Golo življenje. Goli život.

Prostor je velik. Surov. Všeč mi je. Ljudje so bolj živi. Jugonostalgija se naseli v meni od prihoda, skupnega kosila z ženskami, ki delajo festival, nešteti kafičev, srečevanja z ljudmi s katerimi si to nostalgijo delimo. Dobro se počutim. Rahlo zamaknjeno.

Verjamem, da okoliščine v katerih delo nastaja vplivajo na samo delo. Drugič delam Naked life. Zelo je drugače kot Maribor dva dni prej.

Mini garderobica polna golih teles. Glej, ženske so si naredile pubicne frizurice. To sem jaz včasih tudi počela. Ne golo telo, razkrivajoča je frizurica. Ta moja rastlinica je težka danes. In začnemo. Rahlo razburjenje, a se hitro pomirim, ko se spomnim, da smo na odru itak skupaj in imam support iz vseh strani. S to predstavo je občutek začetka potovanja. Sploh Ni vprašanje ali bo dobro, ampak ali bo mogoče pa genialno. Fak. Velik je ljudi. Prostor je velik, izgubljam občutek za ostale, potem zagledam Kristino in Eno z rastlinicama s profila in je bolje. Čak, a je to fotka, ki jo je festival poslal ali je to zares tako blo. zdaj je vseeno. Smo že na odru. Lep plac. Lepa publika. Široka. Stoli so prosto postavljeni. To mi je vsec. In pograbim ribez. Rabim nekaj časa, da padem not. V ribanje. Zavoham in na telesu začutim cuker te južne zelenjave. Lepljivo. Kr seksi. Najprej ribam na odru. Potem se premknem v publiko. Sprejmejo me. Ujamem pogled. Nasmehnem se. Nema haldnoce. Toplo je. Ni me strah. Tako je prav. Zdi se mi, da sem v vsakem trenutku na pravem mestu. Spodrsne mi. Zaslišim smeh. Zagledam gumijasto igračko, jo poberem in jo postavim pred vagino. Ljudje so prepoznali gesto. Sedaj je všeč meni. Komuniciram. To je redkost. Iščem luknjo, da jo zapolnim. V prostoru. Oder se v nekem trenutku spremeni. Izgubi pomembnost. Piedestal se spusti. Kralj je berač. Berač je kralj. Koji kurac.sploh ju ni. Ma skoraj horizontala. Zaslišim tekst. Eduardo je fantastičen danes. Tudi zvok je tukaj in zdaj. To je smisel. Teatra in življenja. Ajme, patetična. Pa na Balkanu smo, pa l to može na veliko. Zdaj mi je odlično. Lepo je jest te sladke bučke, ki jih je narisala Anita v moja usta. Čak. A je bil to Mb?mogoče sem ji pa jaz to gesto vrnila? Ne vem vec. Telesa in tla so vse bolj lepljiva. Zagledam ribajoce balerince in skoraj poletim, da se jim pridružim tej prvi liniji. Zdi se mi, da traja dlje kot Maribor. Zelenjave je vse manj in tla so že čist prekrita s sladkim tepihom. Zadnja sem na fruli. Dobro pozicijo sem našla. Ženska, ki je sedela poleg mene, je bila videti ganjena. Umivanje in oblačenje mi je prehitro al sem pa jaz prepočasna. Glej te makedonske haljinice, vse so v rožicah. Ne. Jaz rožic ne bom nosila. Končuje se. Žal mi je. Ko je dobro, je res faking genialen občutek. To je občutek, ko vsi vemo, kam gremo... In to skupaj. Tako je blo. ŠE bi.

Ena (Idemoooo) Skopje

Novi prostor, nova lica, nove biljke. Ove su jako svježee, možda čak i (pre) lijepe.

Kakvo li će biti makedonsko povrće za ribati? Onoliko dobro koliko je i za jesti?

Cijeli dan sam provela u hotelu. Potpuno bezveze. Želudac me boli, bez logičnog objašnjenja. Možda se samo tijelo javlja. A toliko sam htjela da iskoristim ova tri dana do maksimuma. Ali sta je tu je. Samo da sam sad dobro. Došla sam da izribam i izribaću makar crkla poslije toga.

Skinule smo se i čekamo u backstageu. Kažu da imamo još 15 minuta. Svjetlo je savršeno. Sve se spremamo i gledamo u ogledalo. Zašto nije takvo svjetlo stalno? Takvo da te miluje po tijelu. Da pravi obrise, tačno takve da sakrije sve što treba i akcentira sve dobro. Možda zato što je sve dobro. Jako smo lijepe. Tako različite, Wow baš prelijepe.

Otvorena vrata, vjetar puše. Sve smo vani na malom mostu. Zašto nema wc-a ovdje. Baš mi je potreban taj zadnji odlazak u toalet. Ok, izdržaću. Nema mi druge. Idemoooo

Jedna po jedna, polako. Na stolice, među ljude. Penjem se, sala je puna. 12 sisa na 80 ljudi. Nije loše. Tesktovi danas baš dobro funkcionišu. Jedne govore na makedonskom, jedne na engleskom, jedne na "našem". Moja biljka se koristi kao znak dobrodošlice. Tako se osjećam ovdje. Baš dobrodošlo. Sa širom otvorenim rukama. Neka od cura izgovara repliku "raste u širinu i visinu" i primjećujem jednu ženu koja se od srca nasmije i govori kolegici : "baš kao ja".

Počinjemo ribati. Ovo ide mnogo lakše nego u Mariboru. Povrće je sočnije. Osjećam da smo sa ljudima i da su ljudi sa nama. Gledamo se i pratimo. Baš je mnogo fotografa i mnogo gledatelja koji fotkaju. Meni nikad ne bi palo napamet da slikam ovo. Ne znam, zar ne osjećaju koliko je intimno. Zar ne mogu samo da uživaju u trenutku?

Uvlačim se ispod sjedišta. Idem na improvizirani zid. Pogledam Barbarina stopala, pa onda Anitina. Crna su. Pod je strašno prljav. Još jedan prostor koji ćemo oribati. MKC- zdravo mladi!

Imaju baš dobar merch. Anita i Kristina su kupile super ruksake. Suzdržala sam se od trošenja para. Dolazi ljeto= low income. I sad će proći godina dana od kako primam starševski dodatek, znači kraaaaaj. Moram pronaći novi način da se priklopim na budžetsku sisu. Sise na podu, sise na vratima, sise na stolici. Raspršene smo. Dobivamo se na fontani. Ovo sigurno dobro izgleda. Idem u kut. Odjednom preuzimam neku novu kožu. Kao neki perverznejak. Baš se dobro pratimo. Igračka mi dobiva neki skroz drugi smisao. Kao neki pokušaj komuniciranja sa publikom, ispovjesti ili komentara pičke. Baš je nekako intimno. Moram joj se vratiti. Barbara je super performerka. Super mi je kako se brzo nakači i nadogradi slike. Publika baš super reaguje. Ovo je jako duhovito. Ne znam kad mi je bilo ovako dobro na sceni. Nevjerovatno se zabavljamo. Idemo na koljena, promijeni smjer i ritam. Sad smo graciozne balerine. Pazi da se ne oklizneš. Iiiii Barbara down. Odmah se prisjetim svog pada u Modernoj. Ona je super prošla i proigrala na to, ja sam baš pala pala.

Umirem od smijeha u sebi, jer vidim samo pola Anitinog tijela koje viri iz zavjese. Kakva kraljica. Vrijeme prolazi, imam osjećaj da dugo ribamo. Sve pokušavam iskomunicirati sa Oljom da li je uskoro kraj? Ona se ne da zmesti. Kao da ima neki tajni plan. I zaista, prolazimo neku tačku nestrpljivosti i neinspiracije i novi nalet dolazi. Kreće klizanje, kreće krug perverznejaka- probably my new favourite. Olja počinje sa flautom, polako se pridružujemo. Pušemo i pušemo i pušemo. Neka žena stavlja majicu preko lica. Covid je još uvijek tu. Ova trudnica je super izdržala. Bravo!

Idemo na kupanje. Voda je jako hladna, ali opet nekako proigramo na to. Neka duhovitost se rađa. Nedovoljno vode za ovoliko povrća. Ovaj put sam nekoliko puta bila meta za bukake. Povrća imam u kosi i očima. Oblačimo se u haljine. Kao da smo se dogovorile da je tema pink& flowers. Dobro je da su Olja i Barbara tu da daju malo kontre. Završavamo. Hvala, hvala, hvala.

Aplauz, aplauz i to kakav aplauz. Ljudi su oduševljeni, a i ja sam oduševljena. Za mene najbolje igranje. Toliko smo bile slobodne, otvorene za prijedloge, toliko smo se pratile. A i publika je baš predivna! Čak i dva momka iz desnog Gornjeg kuta, koja su sve vrijeme gledala predstavu sa poker face-om su oduševljeni.

Kasnije čujem jednog od njih koji govori svojoj prijateljici, koja nije bila na predstavi, kako mu je bilo predobro.

"Znaš kako su jake i šta sve rade. Skroz gole, sve im se vidi. I ja pomislim: koliko sam ja gej!"

Baš mi je godilo ovo Skoplje. I novi ljudi. Nešto je baš inspirativno i domaće.

Hvala i idemoooo Skopjeeee!

Kristina / Golo Skopje

Evo jih...ljudje...vseh oblik, velikosti...vsi nasmejani...v pričakovanju. Kapljajo v dvorano, me pa tu kukamo iza vogala in se nervozno prestopamo. Lulat me...vedno me lulat preden grem na oder...pa že vem, da mi u resnici ni treba lulat...da je to samo en mali špric adrenalina, ki mi pritisne na mehur. Lahko ga ignoriram...ajde ljudje, čakamo že 5minut, da vi svoje ritke posadite na stole. Eduardo je ready...pogleduje proti nam, s svojimi gubkasti očmi...mene lulat, Eduardov pogled pravi, da lahko začnemo. Kok enih signalov telo daje, brez vsake besede...celo življenje že živim in delam s tem svojim telesom, pa ga velikrat ne znam slišat...al ga pa preprosto ignoriram, tko kot zdej ignoriram, da me lulat. Ajde gremo ven iz tega čoška...gremo nastopat...en korak, drug korak, tretji, četrti, peti...stoj. Eh kako si se to postavlja. Pa kje je to telesno zavedanje ko ga rabim??? Kako je možno, da čutim čisto vsako celico v telesu...kaj naj s tem čutenjem naredim? Ljudje me gledajo, pričakujejo...a koga poznam? A kdo pozna mene...ne vidim Ivane...balerine, ki je prišla u Ljubljano za eno leto in potem pobegnila nazaj v Skopje...pa je rekla, da pride...mogoče je samo jaz ne vidim...aaaa lahko se usedem, tkole med dva gledalca se zbašem...da lahko zavohamo drug drugca...spet to telo, ki reagira na vsako novo informacijo v napeti situaciji...in sproži misel...trzam na vonjave...meša se vonj po švicu, mehčalcu, parfumih...grem nižje proti odru, tam se počutim boljš...ne voham več vseh teh življenj...ostajajo samo še oči...gumbkaste, velike in lačne...povem, v makedonščini, da ta in ta roža rabi to in to okolje, da uspeva. Ta makedonščina...razumem vse...no večino...lep je ta jezik, mehek...polno ma teh j-jev, pa globokih l-jev...pa milijon pomanjševalnic...tak skaljajoč jezik...ok napetost popušča...gremo ribat...nastavi orodje, v roke municijo...in akcija...kdaj me bo prijel krč v roko...ne glede na to kok se ogrevam, ta krč vedno pride...to je to telo...samosvoje...in ko mi ni všeč kaj dela, ga ignoriram...evo krč in evo mene kako ga prezrem...in čakam, da mine...

Velik je ta prostor...tam so vrata, zavese, stopnice in me lahko ribamo povsod...zdravo balkansko zelenjavo...ni to hofer...ribam korenje, toplo od makedonskega sonca...bučke in kumare polne vardarske vode...ni to lidl sranje iz nizozemske...tuki sije posebno sonce...a formacije...super zajebancije...fuzbal vrsta...punk bend...lej ti nas, usklajene totalno...a manjka Sara. Ker se je šla poročiti...ampak men manjka...zdej že drsi...pljuski pljuski, čez dišečo naribano brozgo... ja Sara dela ponavadi svoj bukake prizor...bomo pa danes mal drugač. Tole kar delamo Skopje, tole je samo za vas...evo to telo, ki ma gene te nesrečne zemlje riba tuki za vas, korenje, bučke in kumare iz vaše...opa naše zemlje...ni zares ni razlike...ta telesa so povezana preko istih tegob...istih vznemirljivih nesreč in sreč...zajebite evropo...bodte vi to svoje vroče makedonsko telo...

Kok smo naribale...Olja mislm, da je to to...a smo? Al še mal...ajde udri brigu na veselje...gremo še mal. Gor dol gor dol...še enkrat špaga...še mal nemogočih poz...vroče korenje, mokre kumare...ko u eni solati smo...sveži makedonski solati. Lepo sodeluje ta publika...štekajo...in mi štekamo...zdi se mi, da dlje ko ribam, manj je meje med mano in publiko...skoz ta zelenjavni sok ratamo eno...grem po

obleko...počasi gate, previdno obleko nase, da se ne zmoči...flavte...in hvala
lepa...oooo publika stoji...vsi so na nogah...aplavz...topu kot makedonsko sonce

Nina / Skopje

Spomnim se prostora. Bil je velik in imela sem občutek, kot da sem v industrijski hali. Na to, da je to gledališče so kazale le črne zavese, na oder usmerjeni reflektorji in tribune, na katerih so sedele gledalke. Tla na odru so bila industrijska, betonska in temu primerno hladna. Idealna za kupe naribane in razmočene zelenjave. Prostor je bil širok in linija zelenjave, ki nas je ločevala od občinstva, ni segala od roba do roba. V prostoru sem se počutila izgubljeno. Večji, kot je prostor, težje se v njega pozicioniram. Spomnim se, da sem tavalala. Tavalala in ribalala. Razdalja med mano, Anito, Barbaro, Eno, Kristino in Oljo je bila prevelika. Občutek sem imela, da sem sama v tej sicer skupinski akciji. Samo enkrat, tam, na levi strani, na stopnici pred stojalom za oblekami, ko smo tvorile »fontano«, sem imela občutek, da sem del sicer večje performativne celote. Sicer pa se mi ni zdelo, da pripadam, četudi je bilo še kar nekaj drugih skupinskih akcij. Ribalala sem in opazovala. Ves čas se mi je zdelo, da sem gledalka, ki se je ponesreči gola znašla na odru sredi zelenjavne čorbe. Gibalala sem se v obrobju, ribalala in opazovala. Nekajkrat sem se usedla med občinstvo, ribalala in opazovala. Tam sem pripadala. Ko se danes, skoraj dva meseca po tem spominjam performansa, pomislim na to, da sem se počutila kot opazovalka, ki je ponesreči postala opazovana.

Olja / Skopje

Dobro je, ima ljudi... Uf, koliko ljudi.... Fak Koliko ljudi! Pa to je kao na premieri, iako ovaj prostor je veći nego Moderna. Ali u Moderni su bili zbijeni, jedva smo prolazile. Sada su malo odmaknuti jedni od drugih zbog Covida. Super su ti ljudi! Super nam je ovdje u Skopju! Evo ih, Zorica, Biljana, Jana, Dario, Slavcho i ekipa, prekrasni ljudi! Bojana nema, šteta. Vidim puno ljudi koje sam vidala zadnje vrijeme, bili su na performansima i predavanju. Super je bio Queer festival. Super je to Skopje! Barem što se tice ljudi koje sam upoznala, hrane, pića, prirode koja ga okružuje...

Drago mi je da su svi ti ljudi ovdje. Imamo puuuuno prostora, možemo ribati na sve strane. Mrkva i početak, skromno. Izgleda mi ogroman pod, kako ćemo na sve strane izribati? Hoćemo li uspjeti pokriti veći dio sa ribanjem, kako će se to rasporediti?? Ništa, vidjet ćemo... Tikvice se dobro naribaju, sviđa mi se njihov zvuk kada naribane padnu na pod. Cure izgledaju kao pravi punk bend. Možda ribamo previše u kutevima, i možda previše ima po rubu... nije najbolje raspoređeno sada ali razletjet ćemo se po cijelom prostoru. Krastavci su mokri. Nije neka novost, još uvijek su mokri. Bit će sklisko, moramo paziti. Hodati ću kao po jajima. Smješakaju se ljudi malo po malo. Nakon vremena provedenog ovdje, voljela bih još ostati, družiti se sa ljudima, razmijenjivati... Neke mrkve su malo tvrde. Hehe, super ide Barbari! Nekako kao da smo sve malo euforične.... To vjerojatno jer su nas prekrasno ugostili.. Kupila sam svilu, od nje cu sašiti haljinu, za Sarino vjenčanje. šteta da Sara nije sa nama...Da je tu, to bi joj bila kao djevojačka. Ribamo i u njihova imena. Sara i Jeff, slovensko vjenčanje dolazi ubrzo! Tikvica, teška tikvica, i ful je već dugo ribam, nikako da završi ta prokleta tikvica. Otpast ce mi ruka. čvrsta je, pre čvrsta je da bi ju brzo ribalala. Ako usporim je lakše, samo onda sam duže u toj zajebanoj pozi... krivu tikvicu sam izabrala za ovu pozu! Žao mi je da Ace i Dario nisu ovdje, bilo bi krasno imati ih u publici. Sigurno ce biti ljudi koji će pisati o Golom življenju kao sto su pisali o Acinom performansu.... Takvih ima svugdje, baš svugdje, moralisti... E, sad idem do Zorice. Noga gore i ribaj. Simpatična je Zorica! Smije se i jede naribanu mrkvu, krasna je. Zabavno mi je u ovoj publici, dosta ljudi poznajem. Sklisko je. Ko po

jajima, ko po jajima, samo ne zaboravi. Krstavac, opet mokar krstavac... za na stolici biti će ok. Trči dole. Tikvica sad, naporna, opet naporna tikvica. Možda malo previše trčim u publiku, ali danas je ogromna publika, zacrtala sam si neke točke. Slavcho, ahahahahaha ne može me gledati bez da plače hahaha. Krasni ljudi, umiremo od smijeha zajedno. Nisam se nikad tako smijala i ribala, pored njih se i ja teško suzdržim. Biljana, kako gleda Slavchu hehehe...

Fontana, ovdje je dobro postavljena, mi smo u nivoima, ribamo jedna po drugoj. Petlja mi se kosa i ulazi mi u usta. Oh, odvratno je imati kosu u ustima. Mrkve, krstavci, tikvice lete na sve strane. Danas smo energične. Bez obzira na ovu toplinu...opet idem malo u publiku. Super je ribati u publici, stajati visoko, ribati, najvislje, i gledati prostor koji smo izribale i ljude koji nas gledaju.

Eduardo nas sve dobro vidi, osmjevnemo se jedan drugom, i njemu je super danas. Kupili smo košulje, imaju super košulje ovdje.

Idemo u zajedničku scenu, to je isto zabavno. Možda sam pre malo bila u zajedničkim scenama danas... Super izgleda ova slika puzeći na koljenima. Na ovom crnom podu mislim da dobro izgleda, potpuno drugačije funkcionira nego crni pod u Elektrarni. Cure izgledaju kao da se zabavljaju. Naribale smo puno, stvarno puno... I još ima. Ali nećemo sve, samo još malo.. Još barem ova mrkva. Ok, dovoljno ribanja za danas. Bio je naporan dan, vruć, iscrpljujuć... Toplo je i ovdje u dvorani...mokra sam od povrća, jedva čekam tuš. Flautu ću odneti tamo. Možda sam malo pre dugo čekala na flaute, kao da nisam htjela da završi, kao da ne želim niti da završi nase vrijeme koje provodimo ovdje. Ali završiti će. I onda opet kreće nesto novo, ili staro, pa opet pa opet... Flauta dobro dodje za prekid ovog razmišljanja.. samo disanje kroz flautu, duboko disanje.

Anita / Pula

Yes! we will finally start! more and more people enters this tiny space, I'm standing on the window parapet, like proper plant supposed to stand, looking at them from above, Ena look so fragile seating on the couch, somebody decided to sit next to this beautiful creature but seems a bit uncertain...we go down, it's time, the floor is covered with plastic cover because hosts were afraid that we will destroy the floor, fuck, we are not happy about their attitude, not the last moment before the performance! but what, shall we cancel because it's very slippery and dangerous?? no! we will perform because we love it, that's obvious, it's slippery but we will try to be careful, no sudden moves and running - Olja repeated before the performance. I feel good, like always while grating on the stage, at home I hate it, this is my responsibility in the kitchen: to chop and to grate stuff, Bojan is composing, seasoning and stirring, so I grate and grate but here I grate with pleasure, I see eyes of Pula people siling, wide open, responding to our gazes, that's cool, I'm really relaxed, such a great two days here! swimming in the sea, waking up to see sunset, absolutely fantastic breakfast in the hotel with the view on the sea! myyyy good, that was nice, I fucking needed some simple pleasure, yesssss, the water was cold but so soft and calm and refreshing, I'm so grateful for those moments! just a bit of total relaxation, no responsibilities! no tasks to do! ooooh, I love to be lazy sometimes, and now we blow in the futes, again the sound drill holes inside of brains, eyes still wide open, guy seating in front row looks like he sits on torture chair, hehe, pain is a part of the piece too...so we go to put down flute, mine does not want to stand, just small correction, another small correction, yes, it's standing, growing out from the floor, erected! I go back on the stage, girls already taking zalivajke with water, I see Lana walking on tiptoes behind them and then...fuck! shit! fucking hell! shit, shit,

shit...Lana slipped and she fell! hit her head! I just hear her voice, it's weird, it's not good, fuck, she just repeats aaah, aaah, aaah, she cannot speak...we all go to her, we surround her, whispering something, touching, Olja puts fingers inside Lanas hair to check if there is blood, and here it is! and it's fucking red! no time to think about audience, sorry, fuck them, we slowly take Lana out, I stay, also somebody else stays on the stage, I don't see who, I'm in shock, what is going to happen to Lana?! I hope the bone is ok, Jesus bloody Christ...we say that the performance is over, we thank them, I grab a towel and go out to see what is happening...Lana is sitting in a small bar next to the space, who is there? Olja? Sara, Ena? And a older man with silver, longer hair holding his hand with piece of napkins on Lanas wound, to stop bleeding, Lana breath calmer now, the man is speaking something to her, calming her down, like some spiritual guru from India, he's very nice, it's helping, 'breath in, breath out, breath in the light, breath out the dark, breath in the cosmos, breath out...' he continues with poetic phrases and starts to sound a bit too spiritual, I see Lana smiling, I mean, it's helping, the man's energy is so beautiful, but yeah, sound slike shamanistic healing session, maybe a bit too much for Lana's intellectual brain - I start to wander - even if her brain is brutally shaken right now it's still highly trained brain, I'm smiling too, Lana ask to bring her clothes, zmeda, girls bring some wrong clothes, where the hell is Lana's underwear?! Where is her dress? Where did she leave her stuff? What does her bag look like??? Such a stupid details can slow everything down...finally Lana and Sara go to hospital...I go back to space to get dress, Olja's mom looks worried and sad, there are still few people inside, group of women say they loved the performance and they hope Lana will be ok, they are my age, they say they enjoyed watching someone their age being so sexy on the stage, it's me, I'm flattered, my ego dancing and singing....somebody bring the food for us, oh, yes, we suppose to eat something, my god, yes, we are hungry! I don't know what to do with myself, ok, if I don't know what to do with myself I will roll and smoke cigarette....everybody are outside the building already, we think what to do next and finally we decide to go to hospital and wait for Lana there, so we grab the food and we go...we cannot go inside hospital, we have no masks so we sit on curb on parking lot and attacked the food, who ordered vegetarian paprika wraps? Who ordered things with fish? where is my rice? we eat...we see Lana and Sara walking slowly towards us, it's ok, she has stitches, the doctors were nice, she is on painkillers, nothing broken, thanx god! Let's just go to the hotel and rest! we stop to buy some schnapps, in the hotel we all attack the schnapps! Lana slowly chews dinner and sips tea, she is laughing now, it's her first big injury during performance! She is baptized with blood! Ya, performances, not always safe, life art! not always pleasant, shit happens, Lana is a hero! now it is all ok, but we are shaky, sitting in the hotel room, smoking, joking...this is real end of today's performance, one by one, starting with Lana, we all go to our beds, silently, just writing text messages about what has happened...I wander what the audience feel, think, they witness this vulnerable moment when performance is hurting itself, hurt performer...Ena said that some girl approached her complaining about pieces of carrots on her beige coat, how she is going to get rid of the stains????? Ena explained her politely that good detergent, maybe with the help of white wine will do the job, hopefully, I think I was the one grating above some girl in a coat, I'm genuinely sorry, should not destroy people's property, she has right to complain...but next time I will not restrain myself, life art is not safe because it's life my dear audience, shit happens!

Barbara / Pula

Moja gola rit se dotika belega laminatastega predalnika. Iscem ta pravo pozicijo, saj me tisci. Ta rob je oster. Popravljam listek s tekstom, k ise zacne "Ne samo, da je lepa, ampak tudi koristna." Vmes gledam Saro, ki stoji pri oknu. Pozira. Dobro ji to gre. Mene pa tisci v rit. Publika je zacela prihajat v prostor. V pisarno. V

multifunkcionalen prostor. Ni problema. Ta prostor po tej predstavi ne bo nikoli več enak. Organizatorji nočejo pikice tekocine na tleh. Folk pa se kar prihaja. Veliko jih je. Ma Olja je domacinka, kaj pa drugega. In potem zagledam blazno zanimivo zensko. Spremljam jo. Mocna je. Samozavestna je. Globok glas. Fascinira me. Ostra paz frizura. Spet se presedem, ker me ne samo tisci v rit, sedaj se mi je na laminatasto podlago zalepila rit. Ni dober občutek. Povrhnjica bo ostala del tega majhnega vogala zavedno. Sem prepričana, da tukaj nobeden ne brise prahu. Prostor je ze nabito poln, a ljudje se hodijo not. Zadrege okrog tega, kje bo kdo sedel, kako bo sedel in rahla nervozica. Bend v zgornjem stuku pa se spila. Ma ni problema. Bomo zdilali. Naj spilajo. Malo bolj na glas bomo govorile, kasneje pa tudi benda več ne bo nobeden slisal. Sedaj se zdi, da se bo zacelo. Umirjamo se. Pocasi gre. Kontrolirano. Tako drugace kot pri pripravah na predstavo, kjer je bil fajt. Ampak tak mehke. Soft argument. Sedaj je drugace. Kontrola. Koncentracija. Nikamor se nam ne mudi. Časa je na pretek. Ljudi v prostoru pa tudi. To je dobro. Najdem si prostor. Govorim. Se premaknem h kauču. Poklekнем Prevzamem funkcijo mizice za roze. Little boxes, little boxes. Kako ze gre... Little boxes on the hillside Little boxes made of ticky-tacky Little boxes on the hillside Little boxes all the same... srednji razred... perfekt little life. No more. Kapitalizem nas pohrusta vse. Zadeva se premika. Formacije z rožami so počasne. Previdne. Ribezi se ze svetlikajo. Zelenjave je veliko. Nas pa tudi. Danes 7. Pa potem je tukaj se nedotakljivost tal in zadnje stene. Tako so rekli organizatorji. Ravno pri zavzemanju prostora je ta predstava fantastična in zanimivo, kako so nas postavili na plastice folija tepih, nam prepovedali uporabo stene... saj njih razumem – iz praktičnih razlogov – multifunkcionalnost prostora. Vsi ga uporabljajo. Nema para. Nova tla. Nema para, pa vsi koristijo lep plac. Da se impresira goste... ne vem... serem...ampak simbolika je ocitna. Tukaj je prostor, kjer lahko delate. V konkretnem stekam. Pizda. Povsod je jeba. Vsak se fajta za svoje. Da prezivi. Kaj pa ta alternativa: dajte vi natredit predstavo tako kot jo morate, da opravite svoje delo in potem lahko skupaj pocistimo plac. Tega ni več. To sploh ni več opcija. Samo. Mi in vi. Mi in vi. Mi in vi. Nas ni. Nikoli. To je utopija. Jeba. Jeba. Ampak me smo. V tej akciji smo. Skupaj. Okvir je jasen. Korencki so danes majhni. Tezko jih je ribat. Kumare so debele za znort in traja celo vecnost preden jo zribas. Te so zihr iz spanskih rastlinjakov, ki jih poganjajo izkoriscevalski in strupeni (ne)pogoji migrantskega dela. Moja kita na desni roki pa me že peče od te debeline in dolzine ribanja. Vsaj ne spricam te posrane zelenjave 16 ur na dan pod peklenskim soncem. Se vedno je vse zelo pod kontrolo. Ta mlad par se z vsako minuto bolj mocno stiska z rokami. Ne vem ali od vzburjenja ali neugodja. Mogoce oboje. Hkrati. Ta stari gospodje od zadaj pa spet gledajo stran. Fotograf je nehal fotkat. Ta tip na sredini pa je navdusen. Se vedno čutim varnost in kontrolo vseh nas. Olja se za fontano postavi med folk. Zelo malo je prostora. Zrinem se med sedecimi torzi in preko geste in pogleda vzpostavim stik z njo. Smo kot razpotegnjene Partenonske skulpture, ki jih British museum noce vrnit Grciji. Me v tem trenutku vemo, kam spadamo. Stol, ljudje, tla okrog mene so poribani. Se dobro, da se te gospe, ki so 10 cm od moje gole riti nasmihajo. Vzamem si čas, da vidim, kje me potrebujejo, kdo me potrebuje, za koga lahko poribam naslednji kos zelenjave. Iscem primerno velikost. Dovolj imam starih korenckov in nabreknjenih kumarc. Najdem. Spredaj. Ravna, stojeca pozicija kot da sem na vzletiscu za vesoljska plovila. Kot da sem raketa in odstevam. Vzletela bom. 10, 9, 8,... In ze piskamo. Zelo je na glas. Moja flavtica danes ne dela. In vdihnem, da pihnem se mocneje in spet. Zavrti se mi. Z rokami primem sosednjo roko, da slucajno ne padem. Ne vem, cigava je. Resila me je. Zavestno piskam manj. Moja danes pac ne piska. Akcijo speljem do konca in se vrnem v vrsto. Cakamo, da se zberemo. Lana se zadnja pohiti, glavo obrnem proti levi, da jo spremljam s pogledom in BUM. Spodrsne ji! ŠIIIT! Ornk je padla. Obrnem se in pohitim k njej in upam, da bo se sestavila in da lahko gremo naprej. Ni ji ok. Ni ok. Ko premaknem njene lase, zagledam kri. Pizdarija je. Prekinitev. Olja pove, da se predstava ne bo odigrala do

konca. Gospa s frizuro na paž, ki mi je bila že na začetku tako vsec pove, da je ona že gledala predstavo in da je genialna. Skusam se oblec. Ne gre. Sladka. Mokra. Se od zelenjave in na pol se brisem z brisaco, na pol vlačim nase svileni obleko in se zatika. Kot en otrok. Sibam v bife, kjer je Lana. Z roko jo primem za ramo in samo sedim ob njej, v tisini. Sunder je ogormen. Poklicejo resilca. Vmes ujamem, da se organizatorji prepirajo zaradi tal in kaosa, ki smo ga naredile. Lana se kulira oziroma jo kulira nek tip. Potem pride zenska s pazem. In zastekam. To je Oljina mama. Ma valda, da je Oljica artikulirana in talentirana artistka... poglej ti njene fantasticne starse. Iscem Lanine gatke, da bo pripravljena in oblecena za resilca. Sara gre z njo. Lacna sem. Prinesejo hrano v vreckah. Traja. Gremo pocistit do konca. Oni se kar debatirajo in se prepirajo. Cuden vecer. Kristina rece, dsa gremo vsi do bolnice. Jaz sem pa lacna. In utrujena. Valda, da gremo. Na parkiriscu bolnice odprem bakala. Zasmrdi! Pojem nekaj testeninskih krpic. Eni gre na bruhanje, meni pa tudi. Lane se ni, ampak je ok, ni pretresa mozganov. Hotel. V sobi smo. Pijemo fantasticen snops. Pojemo se ostanek vecerje, debatiramo, ampak gremo kar hitro spat. Dovolj je blo. Dneva. Utrujenosti. Stresa. Vmes recem Lani, da jo zjutraj, ko grem plavat, precekiram, ce diha in ce je ok. Strinja se.

Ena / Goli život u Puli

Da li me oči varaju? Ovaj auto se sam vozi, ne...ne ...Barbara je na lijevoj strani. Engleski auto. Ona raspoložena, Lana ready sa Crvenim karminon, Sara kasni jer joj ne kasni. Priča o majstorima, vjenčanju, doktorima, djeci, farmi... za tren stigismo u Pulu. Druga Klima, drugi život. Borba protiv kapitalizma. Mi potpuno prirodne u prirodi. Boc, boc...tišina- snimamo. Boc, boc, zvuk vjetra, zvuk flaute, zvuk gradonačelnika. Brzo u prostor koji izgleda kao dnevna soba. Nekako nepripadajoč. Radimo da bude bolje, da se usmjestimo I smjestimo. Svjetlo me ubija I ubija svaku vrstu poetike. Mislim da nam I tijela izgledaju tužna pod njim. Nova biljka, skoro isti način održavanja. Je so li I mi isti/e? Trebaju li nam svima skoro imate stvari? Pažnja, ljubav, malo više-manje vode I sunca. Knjige oko nas. Uzmem Plavi čuperak Mike Antića ...Čuperak kose obično nose, neko na oku,neko do nosa,al' ima jedan čuperak plavi zamisli gde? U mojoj glavi. Kako u glavi da bude kosa? Lepo.U glavi. I meni je sad u glavi čuperak plavi. Onda se skidamo I gledam naše donje čuperke. Svaka u svom folu, bas kao I naše biljke. Strpamo svoje stvari iza kauča, smještamo se. Sjedam na kauč. Udobno je. Zatim pored mene sjeda djevojka sa jedne i momak sa druge strane. Quel beau ménage a trois. Kakva je ovo muzika? Skroz mijenja početak. Nije to ta atmosfera...ok, ok. Nestala je. Ribaj hitro, hodaj polako. Požuri polako- festina lente. Povrće je mokrooooo. Ribamo, radimo, ribamo. Nove pozicije se otvaraju. Pazimo da ne ode previse vode na pod. Uvijek taj osjetljivi pod. Eksperimenti pred predstavu da se zastiti pod. Polij vodu, izribaj mrkvu...ima li tragova? Ribaj, radi, ribaj. Velike mokre tikvice padaju na tla u komadima. Sad smo balerine, sad joginke, sad rokerke...metamorfoza iz minute u minutu. Na podu sam, svi ribaju na mene. Na trenutak La jesti m sve oko sebe. Vrijeme prolazi polako. Osjećam kako komadičbponkomadić povrća dotiče moje tijelo. Ustajem i momak, koji je na pocetku sjeo pored mene, baca hrpu povrca na mene. Budi me iz moje meditacije. Zaustavljam se i gledam ga. To traje, sve Dok se nije izvinio. Mi kreiramo pravila. Ovo je naš prostor i naša sloboda. Ljudi izgledaju zainteresirani. Jedan par se sve vrijeme drži za ruke. Oni izgledaju zaorepašteno. Baš mi ih je zanimljivo posmatrati. Traže podršku jedno u drugome. Izdrži još malo. Dolaze flaute. Pištimooooooooo, pištimoooo, pištimoooooooo...unutrašnje vrištimoooo. Pad.Tres, čujem i znam da nije dobro. Baš je opasno pala. Sve se zbiramo oko Lane. Sve je ok, uredi si. Fak, krv. A maloprije smo pričale o doktorima i kako nema vise svoju licnu doktoricu I kako je u kurcu zdravstveni sistem u Ljubljani. Izvode je, Gdje cu...ne mozemo svi oko nje.

Prevelika guzva. Zove se hitna. Svi pomazu pospremiti. Trazimo njene stvari, svoje stvari. Prekidamo. stop. Ne moze dalje.

Dosta ljudi u publici je zabrinuto, neki prilaze i govore kako je bilo super. Cudno, cudno. Ali osjecamo da ce sve biti ok. Pospremamo sve, izlazimo vani. Lanu su odveli u hitnu. Super štela je tu. Odmah na vrsti. Kupimo hranu i idemo do hitne da je čekamo. Izlazi pobjednica...sve je ok. Šav, dva, tri. I jos je u igri bio neki zgodan medicinski brat. Sara je sa njom. Sara na sve pazi. Sara je VN Angel. Pravec hotel i nešto protiv bolova. Za dusu i tijelo. Sta je ovo, kakva rakija! Zagrljaj, osmijeh i prepričavanje. Izlazimo na balkon i gledamo u more. Pada dogovor da pišemo do ovog trenutka.

Kristina / Pula

Jebemuboga me zebe u rit. Ful je ljudi, še kr se bašejo v dvorano...premalostolov smo naštimale...njih je veliko, nas pa tudi...ok tuki bomo zdaj nagužvani.

Če se s prsti desne noge naslonim na sedalo tegale gospoda pred mano, lahko elegantno smuknem dol iz te mrzle okenske police. Ma upam, da ne padem. Ok kaj morm že povedat...aja... "ta rastlina je zimzele večletnica, povsem enostavna za vzdrževanje"...res je, mam tako doma...sploh jo nič ne gane...ona raste, se zvija, kaj na njej odmre in odpade...približno tko kot pri ljudeh...u kako moj glas zadoni po prostoru...govori glasno in razločno Kristina. Korak, dva, tri...se naštimam na novo pozicijo. "V prostor vnaša mir"...fuj stopanje po tej plastični foliji je se kar brezveze. Ne štekam vseh teh komplikacij v zvezi s čuvanjem teh navadnih betonskih tal. Cel cirkus, da ja ne bomo kaj umazale...in, da ne bodo ostali fleki od vode. Pa kje mi živimo, fucking fleki od vode. Ampak ok se bom prepustila, ker sem zadnjič sanjala, kako sem u Naked lifu ful uživala. Sej vedno uživam. Sam ko sem vidla te tipe smotane, kako vztrajajo na tem, da je njihov betonski podn, bolj pomemben od tega, da mi lahko normalno izvedemo performans, mi je blo pa ogabno. Pa sem predlagala, da probamo nekje u kotu, kok se korenček pozna...pa niso štekal. Tip je hodu okol s kozarčkom vode in iskal prostor, da preizkusi kok porozna so ta tla. Olja odlaga rožo, roža na tla, ribežn, korenje...se naštimam in grgrgrgrgrgrgrgrgrgr...zvok ribanja napolni prostor...cedi se iz zelenjave...bolj kot ponavadi. Bučko bom vzela in pogledala komu u oči. Zabavajo se. To je kul. Noge narazen in ribaj. Grem do Anite. Njej tok dobr mind špila, pa vse si upa...to mene motivira, me pa tut spomne na to, da jst nism tok pogumna. Mah danes bom...probam pa vidm. Tvegam, pa tut če kej zajebem. Sam pazi, smo rekle, da mormo ful pazit, ker drsi...na tej plastiki. Praktično prisill so nas, da smo dale na tla to folijo. Poleg tega, da je še kr nevarno to drsenje, tut bedno zgleda. Ampak kaj čmo zdej...ribamo. Vse bomo zribale. Balerine ribajo, fuzbalerska vrsta riba, bukake riba, fontana riba...vse riba in vse se zriba...grem mal med publiko, če najdem kak košček prostora zase. Res smo nabasani tuki. Pa nek tip pri vhodu fotka al snema al kaj dela...pa smo rekle, da ne. Organizatorka je na začetku lepo povedala, da naj tega performansa ne fotkajo in snemajo. Ampak ne...vedno se najde kdo, ki se mu zdi, da lahko vseen mal posname. U pičku mater. A grem lahko po telefon in mu ga vzamem? Eh ribam dalje. To so ta jajca, ki ti manjkajo Kristina! To, da reagiraš u trenutku, pa razmišljaš kasneje... jajca mi morajo zrast. Velika, kosmata, rdeča jajca!!! Da odločno od fukam vse kar mi ne sede... o to je blo pa hitro. So že flaute. Tole mi je pa res hitro minilo. Zvočno resetiranje so te flaute. Spet si ena zatiska ušesa. Sej jo štekam. Kam naj zdaj postavim flauto? Če je pa taka gužva...a ok tuki desno je en mini prostor. Na kolena, piskam, piskam, cedi se slina...kera je že moja roža...a ta. Ta, ki vnaša mir v prostor...smo ready...o ne Lana je padla. Ok Lana še vedno leži na tleh...kaj se dogaja? Joj fak upam, da ni hudo. "Ššš samo dihaj...vse je ok..." vse je ok. Dihaj. Ti tut dihaj Kristina...u pizdu mater...to je od te glupe plastične folije...kaj kurac nismo vztrajale...vse bo ok Lana..."Olja kaj bomo?" "Nesemo jo ven..." z njo grem, ne bom je pustila same. "Nimas pretresa možganov" Vse bo ok! Led rabimo. Kdo je

ta tip, ki miri Lano? Fak midve sva še vedno gole... Lani teče kri...ko počni na glavi se vedno ustrašim...Ta popoln telesni stroj, človeška mašina, vse tip top, dokler neki majhnega ne povzroči neki katastrofalnega. Kakšen preskok iz pozicije moči, u totalno ranljivost. Kot, da smo iz porcelana. Smešno je, da naše telo potrebuje tako malo, da popolnoma zatrokira. Vse dela, dokler ne dela več. "Ti samo dihaj Lana"... "Vse bo ok"... ma kurac ranljivi smo...na tisoč načinov...na telesni ravni, na psihični ravni... pa na vseh možnih ravneh...gole, močne, igrive, zajebane...puf.. Šibke, prestrašene, zjebane...samo en mali puf. Kot, da vse ves čas visi na nitki, mi pa smo slepi za to nitko... kokrat smo ušli smrti, pa sploh nismo vedl... Lana vse bo ok. Olja vse bo ok. To je bil spektakel tega festivala. Grem po Lanine obleke, pa svoje tut... Ja kurac nč ne najdem.. Kaos, jeza, strah... bedni filingi. Ampak me se držimo skupi...skupi smo zmedene, prestrašene., šokirane, jezne... "a so to Lanine gate?" čist vse gate sem že pregledala pa nobene niso njene. Nč najboljš, da počakamo na to hrano pa gremo pol do Lane na urgenco...Pa po alkohol, da nazdravimo tej čudoviti katastrofi...in dejstvu, da smo mogoče spet ujele ta balans, ki nas drži žive. Živele!!!

Lana, devetič (Pula)

Zadovoljna sem, da lahko ribam kljub temu, da sem se do pred nekaj dni nazaj borila s kurčevo trebušno gripo. Izčrpana sem in počasna. Nič, bom danes bolj u izi, saj nas je veliko, danes nas je največ do zdaj se mi zdi, pa sem lahko jaz danes malo bolj u izi. Danes nas je kar sedem, to je po moje največ do zdaj, zato sem definitivno lahko malo bolj u izi. Medtem, ko sedim na oknu in gledam publiko, ki gre noter mi pade na pamet, da sem točno v tem prostoru v Rojcu v katerem ribamo, bila nekaj let nazaj na eni konferenci. Saj to sploh ni prireditveni prostor, to je pač ena malo večja pisarna. Rojca je kakor alternativni plac a dejansko je to pač neka malo večja pisarna s policami s knjigami in tam naprej so mize in računalniki in printerji. Naši fikusi v tem kontekstu delujejo tudi kot groteskna prisposoba zbirokratizirane kulturniške scene. Niti bekstejda nimajo tako, da smo stvari pustile kar tam naokoli. Kakor neka alternativna scena a u bistvu zbirokratiziran aparat civilne družbe. Ful je ljudi samo ni brata od Marininega moža Bernarda in njegove lepe žene. Rekla sta da bosta prišla a zdi se mi da jih ne vidim med publiko. Punce so zelo energične, jaz sem bolj počasna. Moram pazit ker ratuje zelo mokro. Ta kurčeva plastična folija mi vse samo še bolj komplicira. Ker je v zaskvotanem kakor alternativnem placu največja skrb organizatorjev bila da se od vode ne poškodujejo (betonska!) tla, so nam postavili črno vrtno plastično folijo. Pač civilnodružbeni aparatčiki z dreda in tatuji morajo zaščitit svojo pisarno. Olja se je nekaj razpravljala a je bila na koncu brez moči. Sedaj je situacija takšna, da smo na plastični foliji, ki je zelo spolzka. Sara je že takoj na začetku rekla, da se bo nekdo na njej ubil. Drugače pa je ful ljudi, ampak meni se ne da iti med njih da kaj ne zajebem, saj sem nekako slaba v telesu in se trudim narediti le najnujnejše. Pizda se staram. Vsaka viroza me upočasni. Tudi emocionalni pretresi me precej zjebejo. No, ajde, pri tej puncu pa lahko naribam korenček, saj me je nekaj privleklo k njej, zelo prijazno me gleda in nekako kakor da odobrava to kar počnemo, kakor da ful šteka in da ji ful dogaja. Fak kok je mokro. Pa ful me roke bolijo, kaj je to. Korenček je zelo suh, da ga komaj naribam, bučke in kumare pa so ultra mokre da mi skoz polzijo iz rok. Vračajo mi se spomini na čas, ko sem bila v tem istem prostoru na konferenci v popolnoma drugem kontekstu. Takrat mi ni bilo na kraj pameti, da bom več let kasneje tukaj skakala gola. Heh, preteklost se vrača na nenavadne načine. Oljina mama je tako ponosna, ko nas gleda. Nisem zihar kdo je oče, bom kasneje bolj pogledala. Ne morem si zamislit, da bi mene moji starši gledali v tovrstnem nastopu. Oljina mama pa je tako ponosna na svojo hčer in zdi se mi, na vse nas. Oh je skorajda konec, punce so že v formaciji s frulami jaz pa sem še vedno v publiku. Tokrat sem res vesela, da smo pri koncu saj sem že res utrujena. Šit. Glava, bolečina v glavi, kaj se je zgodilo, boli me, ne morem ustati, kaj

naj, strah me je, ali mi teče kri, ali imam pretres možganov, ali sem se ugriznila, ali sem si kak zob zlomila, ko sem padla. Kristina me objema in govori vse bo ok Lana, tega njenega objema ne bom kmalu pozabila. Kako pomembno je imeti koga ob sebi, ko si nemočen. Punce so okrog mene, Olja reče nesimo jo v bekstejd, beckstejd pa je ena čajna kuhinja in slišim moški glas dajte je meni, potem pa se zavem da je nek moški zraven mene, kdo je ta mistik si mislim in ta moški me drži, ima roko na moji glavi kjer se je naredila kar konkretna buška, sploh ne vem kdo je ta človek vendar se v njegovem prijemu počutim varno, njegova roka je na moji glavi in njegove besede zvenijo pomirjujoče čeprav sploh ne dojemam kaj mi govori, nekaj plava svetloba in neskončnost in globoko dihaj in ali veš kateri dan je danes in ali veš kako ti je ime, vse bo ok zihier nimaš pretresa možganov. Kako pomembno je imeti koga ob sebi, ko si nemočen. Punce so okrog mene in šele takrat dojamem da sem še vedno gola na kar mistik reče ne brini oni će ti gledati samo glavu, inteligenten smisel za humor me vedno spravi v dobro voljo. Vsi so tako prijazni, ena punca je medtem prilafala z ledom, a performans je prekinjen in počutim se bedno da je prekinjen zaradi mene, skrbi me ali bo Oljina mama jezna, saj je bila tako ponosna in srečna, da njena hči nastopa v domačem kraju. Punce prinašajo različna oblačila saj se jaz ne spomnim kje sem kaj pustila. Poskušam se oblečt medtem ko mi mistik ves čas potiska roko na glavo in nenehno govori neke pomirjujoče besede. Končno je tukaj tudi rešilec, medicinski brat je umirjen in skuliran. To je za šivat, na kratko pove in me vpraša, če lahko grem z njim. Sem že skorajda oblečena in mi olajšanje zaradi tega, ker se vse odvija relativno hitro da moč da se do konca oblečem in postavim na noge. Še vedno sem omotična zato se naslonim na medicinskega brata, ki mi pomaga do rešilca. Od zunaj me dočaka aplavz publike, saj je folk, ko je performans bil prekinjen šel ven na čik in en tip pride do mene in mi pove, bila si predivna. Oh, pa vi ste neka glumica, mi pove medicinski brat samo jaz v tem trenutku nimam energije nič odgovarjati zato se le zmedeno nasmiham. Sara vztraja da hoče it z mano v kombi a ji ne dovolijo. Vendar je punca, ki je sedela v publikli in ki sem ji naribala korenček v krilo po nekem neverjetnem naključju medicinska sestra na urgenci in Saro pelje s svojim avtom tako da me Sara že dočaka v čakalnici urgence. Sara je prijateljica, ki ve kdaj je pomembno biti zraven. V čakalnici me močno objema medtem, ko jočem saj je končno vse prišlo za mano. Medicinska sestra, ki je bila na predstavi medtem dežurni zdravnici razlaga kaj se je zgodilo. Moj bog kakšno srečo imam si mislim. Ko se primem za glavo ugotovim, da buške ni več in da je mistik naredil nekaj zelo dobrega s svojo energijo. To ni nek šarlatan ta človek ve kaj dela, si mislim. Zelo hitro sem na vrsti za šivanje, ki ga dežurni kirurg opravi natančno in rutinsko profesionalno. Nisem več toliko prestrašena a sem še vedno zmedena. Ko grem ven iz urgence me na parkirišču pred vhodom dočakajo punce s hrano, alkoholom in protibolečinskimi tabletami ki mi jih je nabavila Olja v dežurni lekarni. Potem smo v moji in Barbarini sobi vse skupaj. Punce nazdravljajo z neko dobro rakijo jaz pa s painkillerji. Zelo hitro grem spat z mislijo na to kaj me je zrušilo. Preteklost, spomini, žalost, utrujenost, starost, zasičenost? Ne vem, vem pa, da sem imela veliko srečo, da nisem hujše padla, da me je mistik pozdravil, da je medicinska sestra bila v publikli in da so punce, moje soribačice tako fantastične. Tako zaspim z mislijo kako pomembno je imeti koga ob sebi, ko si nemočen.

Olja / Pula

Polivinil, prokleti polivinil, beton je previše osjetljiv.....od kada je beton toliko osjetljiv na običnu vodu.... Kako je moguće da nisu znali da ribamo i da se operemo.....jao, ubit ćemo se na njemu.... Evo ih ulaze, ljudi se boje okrenuti stolice, ne znaju gdje bi sjeli.. pa šta je sa vama, uzmite si svoje mjesto, jednako kao mi...zašto ste tako uplašeni?? To je prvi put da ljudi ne znaju gdje bi sjeli... puštaju nam prolaze. E nećemo po tim putevima hodati, vi ćete nam se micati, nemojte se previše udobno smjestiti i zabetonirati na taj beton. Jebeš beton! Idem desno, da, između vas.

Obitelj, obiteljski prijatelji.... Velik dio njih u publici znao me je još kao bebu. Danas imamo ogromne i minijaturne mrkve. Polivinil izgleda apokaliptično. Nemamo mjesta da bi išle u publiku. Zvuk je pre glasan tamo gdje je zvučnik, a pre tih tamo gdje nije... pa kako na radiu nemate 2 jebena zvučnika... boli me dupe što je taj jedan stereo, đabe kad ljudi sa druge strane ne čuju... zvuk dolazi samo sa jedne strane....ah.....Krastavci su ove godine nekako posebno mokri, hrskavi su, bila je dobra godina za krastavce. Pula..... sve teže mi je vraćati se.... to nije više grad. Kada sam bila mala bio je grad, sada jebote ideš u centar malo nakon turističke sezone i prazno je, nema nikoga, svi građani su otišli u druge gradove ili se povukli u sela... ovo nije grad ovo nije gradski život... odvratno je politika uništila jedan prekrasan duh različitih ljudi.... Nema više nikoga... ok, možda ih je par ostalo, ali i oni su očajni, govore mi da je bolje za mene da ostanem u Sloveniji, da se ne vraćam u ovu rupu... pa i meni je to jasno, možda u mirovini dođem uživati u moru, ako ga ostane za nas obične ljude...skačem na kauč, ima dosta mijesta, jedan tip obučen u šarenu jaknu mi postavlja ruke ispod ribeža... možda malo pre blizu drži te ruke..izribati ću to čim prije pa idem natrag na polivinil. Uf sad je zajebano sa visine kauča skočiti na polivinil bez da se ubijem, moram preskočiti oko metar osjetljivog betona. Ok, polako, ok uspješno, uf dobro. žao mi je ovog grada.... Smeće i drek na sve strane, ali bitno je da ima turizma...Franci Blašković bi trebao biti gradonačelnik ovoga grada! Gdje su nestale sve Pulske face?? Moramo paziti, stvarno moramo paziti danas, sklisko je kao nikada do sada...žao mi je da se bakin izlet u Buzet poklopio sa datumom mog performansa. Voljela bih nju imati u publici... nema veze, neka baka uživa, neka jede, pije i pleše u Buzetu. Dala mi je da nosim njenu biljku danas. Ta žena je puna razumijevanja! žalosno je da su u politici takve osobe rijetkost. Danas smo srele gradonačelnika dok smo snimale promo video na Lungo mare... rekao nam je: "Uživajte, Pula je slobodan grad." Ajd ne seri!! Kako je Pula slobodna ako iz grma iskače političar?! Na vrhu jezika mi je bilo sve i svašta, a odgovorila sam: "neka takav i ostane!" Iako nije, Pula kao prvo nije grad! Gdje je gradski život???? šta je sa vama ljudi?? Pula je turistička tragedija. Borimo se za more, za stijene, za šumu, za divje svinje! Ustvari se možda prije divlje svinje bore za nas... Preko ljeta nitko iz grada ne radi, kada bi najviše trebali oni ne rade, na godišnjima su... pa kad onda rade? Kad je Pula mrtva tad rade, tad se šetaju okolo i igraju politike... jao.... Opet sam uzela najveću mrkvu i najzajebaniju pozu, opet će me boljeti vrat. Trebala bi se malo nagnuti na jednu stranu da nisam direktno na kralješcima.

Mislím da bez obzira na sve može ispasti dobro. Skliže se, bolje je da ostanemo što niže, i da klizimo jedna prema drugoj. Evo je Anita, na koljenima je proklizala par metara. Danas ne možemo u publiku. Ima ih nekoliko koji stvarno iskreno uživaju. Ostalima je možda malo neugodno. Pa jebemu sunce, kako im nije neugodno svakodnevno gledati kako grad propada?? A neugodno je biti pored gole žene. Nedaj bože da ima Pula nudističke plaže... sve manje ih je, stavljaju znakove da su obavezni kupaći kostimi... jad i bjeda!

Mama, tata, Veki, Irena, Jadranka, svi na kupu. Volim ih. Ribam za vas, i taman sada ide moj tekst kako ste dobri roditelji. Stvarno ste dobri, bolje ne bi mogla ni zamisliti! Da, gledamo se u oči, vi ste me odgojili, i napravili ste dobar posao! Mama je odgojila pola ovog grada, 30 godina, 30 razreda, svi je znaju. Veliki dio njih-nas je otišao odavdje. žalosno je to. Barem se curama sviđa resort gdje su smještene. Andrej i ja spavamo kod mojih. Ja sam idiot, to sam napravila da bi uštedila Pufu nesto para... ultra idiotski od mene, štedim na sebi a i oni štede na meni...naivni idiot... gdje nam je sve što piše u tehničkom rideru?? Imamo samo jedan zvučnik, da je Eduardo sa nama popizdio bi! šteta da špela nije sa nama, i ona bi popizdila. Ja ne mogu sve sama. Kupiti, organizirati, ići na radio, sakupiti biljke, voziti, performirati, brinuti se o svima, pizditi za ono što nije dobro... pre više je to za mene samu. I onda te još tako zajebu da moraš ribat na proklesoj vreći za smeće. Danas smo nekako linearno postavljene, al više od toga nam ni prostor ne dozvoljava... beton, beton je najbitniji,

jebeš umjetnost, jebeš ljudski život, jebeš goli život, beton. Fotografi su sjeli na kauč i ne miču se. Danas je zabranjeno fotografiranje! Sve fotografije moraju proći našu autorizaciju. Za to je zaslužan Glas istre, novine koje su toliko u kurcu da ne znam šta je više u kurcu... Pula ili Glas istre... bez mog znanja su me slikali na performansu i moju голу guzicu stavili na jebenu Rovinjsku rivu, bez da bi me pitali, uzeli su fotografiju moje gole guzice i postavili je na rivu pored nogometaša i potonulog broda... to je toliko odvratno da teško uopće opišem. Još mi ni na mail nisu odgovorili... Danas smo rekli da je zabranjeno fotkanje i reprodukcija fotografija, ako zamijetim da su ih svejedno reproducirali, imam dokaze, i tužit ću ih. Jadno, stvarno jadno.. A moglo bi sve biti tako dobro. Sari uzimam mrkvu iz usta, već treći put danas. Hehehe, to jer svaki put kad se nekako postavim me oblete cure, a meni je taman krastavac izriban pred kraj. Polako se krećemo, pazimo, stvarno pazimo. Još malo pa ćemo završiti sa ribanjem, idemo na flaute. Tko pri zdravoj pameti misli da voda može štetiti betonu a mrkva ne?? Jesmo li samo mi tako zaspostavljene da nam nije priskrbjeno niti to što piše u rideru?? Piše u rideru torta a oni ti donesu kolač, piše dva dobiš jedan... tako je u svim manje profesionalnim sredinama... možda smo mi previše profi? Ide mi na kurac ovaj polivinil! Uzeti ću još jednu malu mrkvu i onda flaute. Brzo se izribala. Sa flautama je uvijek tako da neki čepe uši, a drugi zatvaraju oči i prepuštaju se našem pištanju. Jadranka, ehehehe, drago mi je da je tu, bila je na studentskom partiju, carica! Ona uživa u flautama. Ja ću svoju flautu odložiti pored svoje familije. Njima se želim zahvaliti. Oni su jedini razlog zašto se vraćam u ovaj nazovi grad. Grad nije grad ako je grad samo po ljeti, grad mora biti grad i po zimi, tokom cijele godine. Evo, zadnji izdah kroz flautu. Idemo se oprati, bit će zajebano, sklisko. Uzimam zalivalku, aha, nisu još sve tu, spuštam ju, čekam da smo sve. Lana ide iza nas, požurila je malo. Lana pada. Jebemu sunce! A je ok? Bio je jak zvuk, nadam se da je ok. Sve smo se okupile oko nje. Lana jauče mi čučimo oko nje. Kopam po njenoj kosi tražim krv. Nema, nema, nema, ok je, nema, nema, ima jako gustu kosu. Nema, nema, evo je! U tri pičke materine! Krv! Ništa, stop, gotovo, moramo zaustaviti. "Dajte joj leda!" Dižemo Lanu vodimo je vani, predajem je Srđanu koji je od početka gledao na vratima. "Dajte joj led!" Ljudi mi odgovaraju da led stiže. Vraćam se natrag, na sredinu: "Na žalost, moramo ovdje zaključiti sa performansom, hvala vam." Mama skače na polivinil, govori kako je performans super, da ga je ona gledala i da joj je jako žao da publika neće vidjeti do kraja... pa jao mama, šta radiš... mama, tako potresena, mora ona uletjeti na pozornicu da smiri šok svima, a pitala sam je ako želi ribati sa nama... Slijedi plijesak, ljudi dugo plješću, a mi se samo brišemo. Trebale smo se poljevati vodom, trebali ste doživjeti katarzu, a sad je sve ostalo na traumii. I za vas i za nas! Jebeni beton, jebena vreća za smeće, jebeni stereo zvučnik! Da je prokleti beton bitniji od nas.... Muka mi je. Oni i dalje plješću, ima i usklika. Muka mi je. Stavljam haljinu i idem do Lane. Lana sjedi pored šanka, Srđan ju smiruje, Sabina zove hitnu, ja joj grijem noge, tata je pored. Biti će dobro, samo ima krvi na glavi. Kažu da će ići na šivanje. Jebemu sve po spisku da smo to trebale doživjeti. Tražimo Laninu odjeću, sve nam je porazbacano, sve smo u šoku, i mi i publika. šta nam je to trebalo.... Jadna Lana! Ena i Kristina mi daju gaće, imam ih tri para, ove nisu Lanine, ove možda jesu, za ove nismo sigurne.. nema veze uzeti ću ih sve pa nek ona kaže šta je njeno. Srđan drži Lanu i smiruje ju i dalje, možda malo previše? Ma ne, ok je. Lana ima bušku i krv. Pitao ju je koji je danas dan, a ona je rekla subota.. krivo, ali i da nije lupila u glavu bi rekla krivo, i ja bi rekla krivo... Napokon je stigao led. Jedna cura je trčala tko zna gdje da ga donese. "Hvala ti puno za taj led!" Biti će dobro Lana, nema potres mozga, ali je svejedno bio jak udarac. Moramo je obući. Ne znamo gdje su joj hlače, sve smo pregledale. Evo, našla si je hlače, bile su u njenoj torbi, a mi smo sve pregledale. Evo je hitna, brzo su došli. Kaže da što se njega tiče, mora na šivanje. Sari ne daju da ide sa njima u hitnu. Voziti će je Sabina. Mi ćemo počistiti i doći za njima. Otišle su. Svi nas ispituju kako je Lana... Nije dobro, ali biti će dobro, a sve skupa ovo nije dobro! Idiotski je sve skupa! Idemo pokupiti stvari i idemo na hitnu. Došla je hrana. Ne možemo jesti,

slabo nam je svima. "Kristina, mogu dobiti malo tvoje vode? Hvala." Ne mogu jesti. Obiteljski prijatelji i novinar stoje oko nas, ostali su polako otkapali doma... svi smo pogođeni... Pitaju me kako je ona... Kažem da ide na šivanje... mi ćemo ih sačekati ispred bolnice. Sjedimo na stepenicama Rojca, hrana je pored nas. Pozdravljamo Branka, pričamo sa mojim bratom koji nam predlaže da si zaljepimo na noge neke uloške ili silikone koji bi nam pomogli da nam se manje skliže. Dobra ideja, probati ću to kad dođem doma, da imamo za drugi put. U svakom slučaju neću više pristajati na performans ako nemamo sve što je u rideru, i ako kompliciraju za pod. Beton bitnij od čovjeka... eto u kakvim vremenima živimo... Ništa, idemo do njih u bolnicu. Žao mi je da nismo uspjeli izvesti performans do kraja. Žao mi je da smo svi doživjeli tu traumu, najviše mi je žao Lane. Ajmo u auto. Dolazi Sabina, ona je pustila Saru na hitnoj. Kaže da nećemo moći unutra ali da ih lako ispred sačekamo, da neće biti dugo. Preporučila je da kupim Lani tablete protiv bolova. Idemo na hitnu. Svi nekako duboko uzdišemo... teško nam je. Vozim, Barbara vozi iza mene. Parkiramo se na parking bolnice i idemo prema svjetlima hitne. Dolazimo na parking ispred hitne. Gadi nam se sjesti na klupice, idemo sjesti na parking. Kristina odlazi prema ulazu hitne, ostali sjede, i otvaraju hranu. Ja stojim, slabo mi je, treba mi vode. Idem do automata. Koji je ovo kurac, automat sa vodom, a nemaš gdje ubaciti pare, i automat za kave koji ima mjesto za pare, pa kako da uzmem vodu?! Ništa, idem natrag. Kao galebovi smo, jedemo na parking. Motam si čik. Kristina se vraća, dajem i njoj svoj duhan da smota Sari. Evo ih izlaze Lana i Sara. Lana ima tri šava. Nisu je brijali, i nisu je slikali. Kažu da je dobro prošla. Jebemu, jadna Lana. Sada idemo do hotela, malo da se svi smirimo. Barbara, Sara, Lana i Ena idu sa prvim autom, direktno u hotel. Andrej, Anita, Kristina i ja idemo prvo u ljekarnu, a onda po neku rakiju. Nadam se da ćemo sve stići, zatvara se u ponoć, a sada je 15min do ponoći. Opet duboko uzdišemo. Parkiram ispred ljekarne, trčim do prozorčića, pričam sa zidom, pita me za nalaze, pa nemam nalaze, Lana ih ima sa sobom a ona je u hotelu... dajte mi tablete protiv bolova. žena iza zida je ipak ok, daje mi tablete, plaćam 25kn. Trčim natrag u auto, moramo stići u H2O po rakiju. Vozim po praznoj Puli, idem prečicama. Evo nas, stigli smo par minuta prije zatvaranja. Kristina bi čokoladu, Andrej bi pivo, Lani ćemo kupiti sok. Andrej bira neki crveni sok od kupine i tako nečeg. Ja tražim rakiju, pa di je ta rakija, treba nam rakija ne vino! Neću Vodku, neću Whiskey, ništa takvo.. idem na drugu stranu. Evo, to je nešto, nadam se da nije pre skupa... 23 eura.. to je ok, travarica sa smiljem, to je perfektno da nas malo umiri. Plaćamo i idemo u hotel. Dolazimo u sobu, Lana jede, ja točim rakiju za svih, samo za Lanu sok. Andrej dijeli pivo sa Barbarom. Pusimo na balkonu. Razgovaramo i polako se smirujemo. Lana je dobila broj od Srđana, rekao joj je da je može liječiti na daljinu. Dobro ju je smirio. Eh, živjeli i preživjeli! Napokon i ja stavim u usta par žlica riži biži. Dobru rakiju sam našla! Sari se posebno sviđa. Sada smo strašno umorni svi skupa. Lana ide pod tuš, a mi na još jedan čik, i polako svatko u svoju sobu, a Andrej i ja kod mojih doma. Sutra se vraćamo u Ljubljano. Tomaž slavi 50 rođendan.

Sara / Čudna Pula

Ta prostor je čuden. Smo nekomu uleteli v pisarno? V pisarni bomo ribale? Dobro, v redu, vsakič nekaj novega, tudi ribanje v pisarni, tega še nismo. Ampak občutek je slab. A je to zato, ker imam menstro in sem vsa pojebana in na pain killerjih al je ta prostor tko tud drugače zares čuden? Z Eno se spogledava. Takoj mi je jasno, da ona čuti isto. Si izmenjava par besed in se popolnoma strinjava, da je ta prostor čuden. Nič ni ready. Kam grede ti kavči? A tam v kotu bo kr kup ene šare? Nevermind, mam še eno večjo skrb. A bo menstrualna šalca zdržala al bom začela puščat med performansom? Morm bit bolj konservativna, bolj noge skup držat. Še bolj čudne stvari. Ni primernih zvočnikov? Dobro, da ni Eduarda tu, ker bi znorel. Kaj? A jaz to prav slišim, strah jih je za ta betonska tla? WTF?!?!? A je kdo tem ljudem povedal, kaj me sploh delamo? Ne smemo ribat na tla, ker jih bomo umazale?

Ta fakin beton? Pa kaj je s to Pulo? Ne marajo narave? Grejo se referendum proti pozidavanju Lungo mare. Ble smo tam posnele smo video iz grmičevja Lungo mare za promo Nejked lajfa. Folk je hodu mim, si je mislu, da snemamo porniče. Končamo. Jaz še joške ven, ko pride mimo župan, ki hoče vse pozidat. Tud on ma snemalce s sabo. Tud on snema promo video. Proti Lungo mare. In pol pridemo v ta, ako alternativen plac, med te ljudi, ki se kao borijo za ohranjanje narave v Lungo mare. Ampak hahaha, v njihovem prostoru ima prednost beton. Beton je treba zaščitit pred invazijo narave. Pred koščki korenja, bučk in kumar. WTF?!?! Evo, rešitev. Kaj?!?!? Hahaha, plastika na tla!!! No fucking way. To totalno ne korespondira s konceptom performansa, plus, ena si bo glavo razbila, ko bo spodrsnila na razmočenem ponivnilu. Daj, fuck, saj nam ni treba na vsak način, pod vsakimi pogoji. Ena meja mora bit! Faking jajčnike mi bo potrgalo! Vse me boli, skoz me scat mudi. Punce se odločjo, ribale bomo na plastiki. A lahko faking pazite, kako boste ribale?!? Res si bo ena noge polomila! Ogrevanje pred performansom na čudoviti črni plastiki. Ej, ta Barbara Kukovec je kul ženska. V bistvu še nikol prej nisem mela nekega stika z njo. Te pa je Štajerka ne, te pa lahko malo po Štajersko ne. Tak kot ponavadi s Kristino. Z Barbaro in Kristino obdelamo vse naglase. Taman za začetek performansa, ljudje so not. Pa začnimo. Samo previdna bodi. Lepo počasi. Ne tekaj sem in tja. Zavedaj se, da so mokra tla in vsak napačen gib, te lahko vrže iz ravnotežja. Pozabim na vse. Na faking plastiko, na menstro! Žurka! Ta performans je huda žurka. Ribam tu, ribam tam, hudo je. Fajn se mamo. In ta plastika, je k tobogan. Loh drsam sem pa tja, se vrtim okol lastne riti. Lušno je! Vseen mi je za vse! Dobr delamo! Zagnane smo. Lej, Anita, se tud drajsa. Kaj, a so že flavte? Flavte so hude. Folk uživa, všeč jim je. Enim je sound flavt celo preveč. Odfrulile smo svoje in gremo se umivat. Vse že na mestu, Lana prihaja. Lana je na tleh. Krut zvok trka glave ob beton. Krik bolečine, dramatičen krik bolečine. Fak, Lana! Vse letimo tja! Jo držimo, jo bodrimo. Lana si tipa glavo in si ogleduje, če je kaj krvi. Ji povem, da krvi ni, da je vse okej. Vse je okej, Lana, v redu vsi. Kup nagih žensk se zgrinja okol ene ranjene nage ženske. Neverjeten prizor. Lano odstranimo z odra, zaključimo performans. Vse v šoku. Totalen šok. Kaj je z Lano? A bo okej? Fak, daj da se hitro oblečem. Hočem bit tam z Lano. Nočem, da je obdana s tujci. Lana je moja prijateljica, hočem bit tam z njo. Uletim do Lane. Naga na stolu. Nad njo se zgrinja gruča tujcev. Nek moški izvaja nek reiki. WTF?!?! Ta Pula je čudna. Kričim, naj pokličejo rešilca. Lana je začela krvavet iz glave. Kje so Lanine obleke. Punce letimo sem in tja kot brezglave kokoši. Najdemo Lanine obleke. Jo oblečemo. Pride rešilec. Povejo, da bo treba šivat. Rečem, da grem z njo. Se mi zasmejijo, da je Lana odrasla ženska, da gre lahko sama. Ma ko vas jebe, odrasel al pa ne, človek v stiski ni rad sam!!! Ponudi se ena ženska, da me pelje na urgenco, kjer bom lahko počakala Lano. Izkaže se, da je medicinska sestra in tam pozna folk. Na urgenco prideva celo pred Lano in rešilcem. Lano pričakam pred bolnico, ko izstopi iz rešilca. Ji pomagam in ji rečem, da sem tukaj. Ženska, ki me je peljala tja, gre preverit, kaj se dogaja, kdaj jo bodo sprejeli. Pride nazaj. Mi da svojo masko, ker jaz je nimam, in mi reče, naj kar grem not v čakalnico delat družbo Lani, čeprav je prepovedano zaradi covida. Se ušunjim not. Lana me zagleda. Pade v jok. Jo objamem in jo držim dolgo časa. Ne bi ji blo treba še tega, že tako ima veliko za nosit zadnje čase. Čutim njeno stisko in hudo mi je. Ne zasluži si tega. Lana si očita, da je zajebala. Ampak Lana ni ničesar kriva. To bi se lahko zgodilo vsaki izmed nas. Žal je bila ona ta nesrečna žrtev hejterjev narave. Lana dobi tri šive, greva ven iz bolnice. Punce na kupu pred bolnico. Na tleh na parkirišču večerjajo, kar so jim dali gostitelji. Me, punce, smo zakon! Komot bi šle vse nazaj v apartmaje in tam čakale Lano. Ampak, ne! Me, punce, smo zakon! Me se podpiramo in smo tukaj ena za vse in vse za eno!!! Rada mam te punce! Kmalu se odpravimo nazaj v apartmaje, Olja naredi trip do lekarne. Vse se zgužvamo v Barbarin in Lanin apartma. Večerjamo, kar je še ostalo. Olja prinese najboljši šnops ever! Neka travarica s smiljem. Jebemu je dober! To je to! Lana se odmakne v svojo sobo, kot ranjena živalca. Me še malo pohengamo. Še vedno vse v šoku. Malo pred

polnočjo se vsaka odpravi v svojo sobo. Uležem se v posteljo in tik preden zaspim si mislim, da bi vse bilo lahko še slabše!